

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Gúr Nándor,*
Hegedűs Lorántné, dr. Tiba István

Az ülésnap megnyitása.....18757

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint egyéb eljárási és igazságügyi törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája..... 18757
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....18757

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 18762

Dr. Harangozó Tamás, az MSZP képviselőcsoportja részéről 18764

Dr. Vejkey Imre, a KDNP képviselőcsoportja részéről.....18767

Dr. Staudt Gábor, a Jobbik képviselőcsoportja részéről..... 18768

Gúr Nándor (MSZP) 18772

Dr. Vízkelety Mariann igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....18774

A nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló 2014. évi XC. törvény, valamint a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája..... 18775

Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....18775

Felszólalók:

Dunai Mónika, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 18779

Mesterházy Attila, az MSZP képviselőcsoportja részéről.....18781

Dr. Vejkey Imre, a KDNP képviselőcsoportja részéről 18785

Dr. Staudt Gábor, a Jobbik képviselőcsoportja részéről..... 18788

Mesterházy Attila (MSZP).....18791

Mirkóczki Ádám (Jobbik) 18792

Gúr Nándor (MSZP) 18795

Mesterházy Attila (MSZP).....18800

Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....18802

Egyes hatósági eljárások illetékének és az igazgatási szolgáltatási díjának megszüntetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája 18806

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, a napirendi pont előterjesztője 18807

Felszólalók:

Dr. Vas Imre, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 18812

Dr. Bárándy Gergely, az MSZP képviselőcsoportja részéről.....18814

Dr. Vejkey Imre, a KDNP képviselőcsoportja részéről 18817

Dr. Staudt Gábor, a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....18819

Mesterházy Attila (MSZP).....18822

Dr. Kovács Zoltán, a Miniszterelnökség államtitkára.....18824

Gúr Nándor (MSZP) 18825

Dr. Kovács Zoltán, a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza 18829

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2001. évi CLXXXIX. törvénynek a közös önkormányzati hivatalokkal összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája 18832

Dr. Kovács Zoltán, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....18832

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 18835

Szabó Sándor, az MSZP képviselőcsoportja részéről 18836

Dr. Vejkey Imre, a KDNP képviselőcsoportja részéről 18839

Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 18840

Sallai R. Benedek, az LMP képviselőcsoportja részéről.....18844

Dr. Kovács Zoltán, a Miniszterelnökség államtitkára.....18846

Hegedűs Lorántné (Jobbik) 18847

Gúr Nándor (MSZP) 18848

Sallai R. Benedek (LMP).....	18852
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	18854
A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény, valamint az azzal összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	
	18856
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	18856
Felszólalók:	
Gelencsér Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	18858
Hiszékeny Dezső , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18859
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18862
Apáti István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18863
Dr. Józsa István (MSZP)	18869
Gúr Nándor (MSZP)	18871
Szilágyi György (Jobbik).....	18875
Gúr Nándor (MSZP)	18879
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	18880
Az ülésnap bezárása	18884

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
17. ülésnapja
2015. november 5-én, csütörtökön
(9.00 óra - Elnök: Sneider Tamás
Jegyzők: dr. Tiba István és Gúr Nándor)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 17. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Gúr Nándor jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm a vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a mai ülésnapot.

Soron következik a **polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint egyéb eljárásjogi és igazságügyi törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.** A kormány-előterjesztés T/6980. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! A mindennapi életben egyre nagyobb teret nyernek különböző fejlett infokommunikációs eszközök és modern technológiák. Természetes igény, hogy ezek az újfajta kommunikációs formák valamilyen módon megjelenjenek az emberek életét jelentős mértékben érintő területeken. Ilyen terület az igazságszolgáltatás is, ahol az a cél, hogy a bírósággal való kommunikáció minél szélesebb körben és minél több ügyben elektronikus úton történjen.

A polgári per során az elektronikus kapcsolattartásra irányadó rendelkezéseket az Országgyűlés már 2009-ben beiktatta a polgári perrendtartásról szóló törvény rendelkezései közé. A jogalkotó, látva azt, hogy az informatikai alkalmazások kiépítéséhez és a szükséges ismeretek megszerzéséhez hosszabb idő szükséges, több ízben módosította az elektronikus kommunikáció bevezetésének időpontját. A kötelező elektronikus kapcsolattartás bevezetésének 2015. július 1. napjára előirányzott határidejét a tisztelt Országgyűlés legutóbb 2016. január 1. napjára módosította.

A polgári perrendtartásról szóló törvény már jelenleg is számos, az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó előírást tartalmaz. Ezek a rendelkezések egyebek mellett meghatározzák, hogy mely esetben van lehetőség az elektronikus kapcsolattartásra, és mely esetben kötelező az, továbbá az elektronikus kapcsolattartásra speciális rendelkezéseket írnak elő.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja, hogy a zökkenőmentes indulás érdekében az informatikai, technikai lehetőségeket alapul véve pontosítsa, egyértelművé tegye és bővítse az elektronikus kapcsolattartás szabályait polgári perben. Fontosnak tartom arra is felhívni a figyelmet, hogy az elektronikus kommunikáció alkalmazása az igazságszolgáltatás

területén nem hazai sajátosság; ez szervesen következik az Európai Unió jogfejlődéséből, a jog szerepéről vallott felfogásából. Az Európai Unió elkötelezett az elektronikus eljárás megvalósítása mellett a közigazgatási és az igazságszolgáltatási eljárásokban, ügyintézésben. Az elektronikus kapcsolattartás ugyanis számos olyan új lehetőséget nyújt mind az eljárást lefolytató, mind az eljárás igénybevevői részére, amelyek végső soron költségmegtakarítással járhatnak, és gyorsabb eljárást, hatékony jogérvényesítés lehetőségét biztosítják.

Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy az elektronikus kommunikációt érintő szabályozás főbb pontjait röviden ismertessem.

A törvényjavaslat pontosítja a polgári perrendtartás hatályos, elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályait. Eszerint az elektronikus úton kapcsolatot tartó, az azonosítást biztosító és az általános nyomtatványkitöltő, azaz ÁNYK űrlapbenyújtás-támogatási szolgáltatás igénybevételével tarthatják elektronikusan a kapcsolatot a bírósággal. A rendelkezésre álló és az Országos Bírósági Hivatal rendszerével összeköttetésben álló szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatások körében ez jelenleg ténylegesen az ügyfélkapu, illetve a hivatali kapu igénybevételével történő kapcsolattartást jelenti.

A törvényjavaslat által használt általános meghatározás biztosít arra lehetőséget, hogy ha a későbbiekben egyéb azonosításra és kapcsolattartásra szolgáló megoldási módok is kialakításra kerülnek, azok igénybevételével is eljárhassanak a felek.

A törvényjavaslat a hatályos polgári perrendtartásról szóló törvény előírásaihoz képest egyértelműbben határozza meg az elektronikus kapcsolattartásra kötelezettek körét. A törvényjavaslat a hatályos előírásokkal megegyezően a jogi képviselővel eljáró fél számára teszi kötelezővé az elektronikus kapcsolattartást. A jogi képviselő nélkül eljáró természetes személyek változatlanul választhatják az elektronikus úton történő kapcsolattartást, tehát nem kötelező a részükre. A hatályos szabályok kizárólag a kötelező jogi képviselet tekintetében adják meg a jogi képviselő fogalmát, ezért a törvényjavaslat meghatározza, hogy az elektronikus kapcsolattartás során ki minősül jogi képviselőnek. A kötelező elektronikus kapcsolattartás szempontjából ugyanazon személyi kört kell jogi képviselőnek tekinteni, mint a kötelező jogi képviselet esetében - ez garantálja azt, hogy az elektronikus ügyintézésből ne zárjuk ki a jogi képviselő azon körét, akik a kötelező jogi képviselet ellátására jogosultak.

A törvényjavaslat egyértelművé teszi, hogy a kötelező elektronikus kapcsolattartás keretében a belső székkel rendelkező gazdálkodó szervezeteknek kell elektronikus úton tartaniuk a kapcsolatot a bírósággal. Erre, ha jogi képviselővel járnak el, jogi képviselőjük, ha pedig jogi képviselőt nem vesznek igénybe, a gazdálkodó szervezet törvényes vagy szervezeti képviselőjének ügyfélkapuján keresztül nyílik lehetőségük.

A közigazgatási szervek esetében a törvényjavaslat tisztázza, hogy akkor is kötelező számukra az elektronikus kapcsolattartás, ha nem mint gazdálkodó szervezet és nem mint a közigazgatási per alperese vesznek részt a perben, hanem mint egyéb, perben szereplő fél. A közigazgatási szervek, valamint azon gazdálkodó szervezetek esetében, amelyek rendelkeznek vagy rendelkezhetnek hivatali kapuval, arra is lehetőséget biztosít a szabályozás, hogy választásuk szerint az ügyfélkapu helyett hivatali kapu igénybevételével tartsák a kapcsolatot a bírósággal. A két kapcsolattartási mód párhuzamos igénybevételére azonban nincs lehetőség. A törvényjavaslat az elektronikus kapcsolattartásra kötelezettek körét az ügyésszel is kibővíti, aki e kötelezettségének a Legfőbb Ügyészség hivatali kapuján keresztül tesz eleget.

Az elektronikus útra kötelezettek vagy az elektronikus kapcsolattartást választók tehát fő szabály szerint az ügyfélkapujuk vagy hivatali kapujuk igénybevételével tartják a kapcsolatot a bírósággal. Tekintettel arra, hogy az ügyfélkapu-hozzáférés kizárólagos jogosultság, a törvényjavaslat biztosítja a kézbesítési vélelem megdöntésének lehetőségét. Vélelem megdöntésére azonban kizárólag abban az esetben van lehetőség, ha a kézbesítési tárhelyhez való kizárólagos hozzáférési jogosultságát a kérelmező önhibáján kívüli okból nem tudta gyakorolni. A törvényjavaslat meghatározza a bírósággal való elektronikus kapcsolattartás módját arra az esetre is, ha a képviselő ellátására több személy is jogosult.

A kézbesítési rendszer működőképességének biztosítása érdekében a törvényjavaslat rendelkezik a nagyméretű elektronikus beadványok részletekben való beküldéséről is. Meghatározásra kerül az elektronikus kapcsolattartás megszegésének jogkövetkezményeként a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítása, valamint az egyéb beadványban foglalt nyilatkozat perbeli hatálytalansága. Emellett az előírt kötelezettségek megszegése esetére további szankciót jelent pénzbírság kiszabása. Ezen jogkövetkezmények az elektronikus kapcsolattartás megfelelő érvényesülésének elősegítését szolgálják.

A fő szabály alóli indokolt kivételek nevesítése mellett a törvényjavaslat rögzíti a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perekre, valamint a birtokvédelmi határozat megváltoztatása iránti perekre irányadó sajátos kézbesítési és digitalizálási rendelkezéseket. Ezen rendelkezések szükségessége e perek sajátosságából adódik. Eszerint a felperes a keresetlevelet a közigazgatási határozat bírósági megtámadása esetén kizárólag az elsőfokú közigazgatási határozatot hozó szervnél terjesztheti elő, illetve a birtokvédelmi határozat esetében a határozatot hozó jegyzőnél is előterjesztheti.

(9.10)

Az elektronikus kapcsolattartással összefüggésben végül engedjék meg, hogy felhívjam tisztelt kép-

viselőtársaim figyelmét a következőkre. A törvényjavaslat átmeneti rendelkezéseket állapít meg, amelyek a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti, valamint a birtokvédelmi határozat megváltoztatása iránti perekre, továbbá a fizetési meghagyásos eljárást követő peres eljárásra felmenő rendszerben írják elő az elektronikus kapcsolattartás kötelezettségét.

A szabályozás alapján azokban a perekben kell alkalmazni a kötelező elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályokat, amelyekben az alapügy, például a közigazgatási ügy 2016. január 1-jét követően indul. Az átmeneti rendelkezések biztosítják, hogy az érintett jogalkalmazói körre a kötelezettségek fokozatosan és ne valamennyi, már folyamatban levő ügyben egy időben álljanak elő. Az átmeneti rendelkezések emellett elősegítik, hogy minél kisebb legyen azoknak az ügyeknek a száma, amelyekben egyidejűleg megjelenik az elektronikus kapcsolattartás és a papír alapú kapcsolattartás is.

A polgári perrendtartásról szóló törvény kötelező elektronikus kapcsolattartásra irányuló rendelkezéseit az egyéb perek esetében akkor kell alkalmazni, ha a per 2016. január 1. napját követően indult. A törvényjavaslat megteremti továbbá az összhangot a kötelező elektronikus kapcsolattartás tárgykörében, a polgári perrendtartásról szóló törvény és az egyéb egyes törvények között.

Engedjék meg, hogy az elektronikus kapcsolattartással összefüggő szabályozás bemutatását követően áttérjek a törvényjavaslatnak a távmeghallgatás szabályait magában foglaló részére és röviden áttekintést adjak annak főbb tartalmi elemeiről. A polgári perrendtartásról szóló törvény hatályos szabályai még nem teszik lehetővé azt, hogy a felek és más perbeli személyek, így a tanúk, illetve a szakértők távmeghallgatás útján is meghallgatásra kerüljenek, illetve kihallgatásra kerüljenek. Ugyanakkor ez a lehetőség jelentősen megkönnyíti azon személyek meghallgatását, akiknek a megjelenése a tárgyalás kitűzött helyén csak jelentős nehézséggel vagy aránytalanul nagy többletköltséggel járna.

A törvényjavaslat ezért rögzíti a zárt célú távközlő hálózat útján történő meghallgatás, kihallgatás szabályait. A zárt célú távközlő hálózat útján történő meghallgatást a bíróság éppen a felsorolt indokok miatt abban az esetben rendelhetné el, ha a meghallgatandó fél vagy más perbeli személy megjelenése a bíróság székhelyén jelentős nehézséggel vagy aránytalanul nagy többletköltséggel járna, illetve ha az célszerűnek látszik, különösen, ha az eljárás lefolytatását meggyorsítja.

A zárt célú távközlő hálózat útján történő meghallgatásra vagy egy másik bíróságon, vagy egy egyéb, a zárt célú távközlő hálózat működésének biztosítására szükséges feltételekkel rendelkező szervnél rendelkezésre bocsátott helyiségben kerülhet sor. A távmeghallgatás során a tárgyalás, illetve a személyes meghallgatás helyszíne és a meghallgatott személy tartózkodási helye között az összeköttetés

közvetlenségét a mozgóképet és a hangot egyidejűleg továbbító készülék biztosítja.

A garanciális szabályok érvényesülése érdekében a törvényjavaslat előírja, hogy a távmeghallgatás során biztosítani kell, hogy a tárgyaláson jelen levő résztvevők láthassák a zárt célú távközlő hálózat útján történő meghallgatásra kialakított helyiségben a meghallgatott személyt, valamint a meghallgatott személlyel egyidejűleg ott tartózkodó valamennyi személyt. Emellett olyan technikai feltételeket kell teremteni, hogy a távmeghallgatás helyszínéről szolgáló helyiségnek minden pontja látható legyen. A zárt célú távközlő hálózat útján történő meghallgatásra kialakított helyiségben tartózkodó meghallgatott személy részére pedig biztosítani kell, hogy követhesse a tárgyalás menetét.

A távmeghallgatás helyszínén nem tartózkodik bírósági alkalmazott, az azonosítás képi közvetítéssel történik. Emellett sor kerül a személyazonosító adatoknak a személyi adat- és lakcímnnyilvántartást végző hatóság nyilvántartásában szereplő adatokkal való összevetésére is, a nyilvántartásba való betekintéssel. A törvényjavaslat a menekültügyi határozatok bírósági felülvizsgálata iránti eljárásokban speciális szabályozást tartalmaz az azonosításra, mivel ezekben az ügyekben a meghallgatottak a körülmények sajátossága folytán nem minden esetben rendelkeznek személyazonosító okmánnyal. Az ő azonosításuk ezért akként történik, hogy a meghallgatás kezdetén és a meghallgatás befejezésekor is rögzíteni kell a meghallgatott személyazonosságának igazolása érdekében közölt nevét, születési helyét, születési idejét és anyja nevét.

Emellett a személyazonosítás részeként a közölt adatokat a bíróság összeveti a hatósági eljárásban közölt adatokkal. A törvényjavaslat, tisztelt hölgyeim és uraim, mulasztásban megnyilvánuló alaptörvényellenességet is orvosol. Az Alkotmánybíróság ugyanis megállapította, hogy az Országgyűlés a polgári perrendtartásról szóló törvényben szabályozott előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésével kapcsolatos mulasztásban megnyilvánuló alaptörvényellenességet idézett elő. Az alaptörvényellenesség az Alkotmánybíróság álláspontja szerint azért áll fenn, mert a hivatkozott rendelkezések nem tartalmazzák, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelem elutasítása tárgyában is alakoszerű határozattal, azaz végzéssel kell a bíróságnak döntenie.

Emellett azt sem írja elő a törvény, hogy az elutasítás okát a bíróságnak legkésőbb az ügydöntő határozatában meg is kell indokolnia. De mulasztás megszűntetését célozza a polgári perrendtartásról szóló törvény törvényjavaslat szerinti kiegészítése. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a polgári perrendtartás hatásköri szabályait is kiegészíti. Ennek célja, hogy a közhatalommal okozott kár és a közhatalom gyakorlása során okozott személyiségjog-sértések miatti sérelemdíj megtérítése iránti perek azonos hatáskörű bíróság előtt legyenek elbírálhatóak.

A törvényjavaslat ezért rendelkezik arról, hogy a közhatalom gyakorlása során okozott személyiségjog-sértések miatti sérelemdíj megfizetése iránt indított perek is a törvényszék hatáskörébe tartozzanak. Mindezeket túl a törvényjavaslat a közjegyzőkről szóló törvény módosításával rögzíti az eljárásban akadályozott közjegyző helyett eljáró közjegyző kijelölésének szabályait.

Ajánlom mindezekre tekintettel a törvényjavaslatot a tisztelt képviselők figyelmébe, kérve ahhoz támogatásukat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Répássy Róbertnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony és Államtitkár Urak! Képviselőtársaim!

Az előttünk fekvő törvényjavaslat újabb lépés a bírósági eljárások gyorsítása és a hatékony igazságszolgáltatás felé. A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség 2010-ben kítűzött célja egyértelműen az igazságszolgáltatás hatékonyságának növelése volt, az igazságszolgáltatás függetlenségének tiszteletben tartása mellett. Meggyőződésünk ugyanis, hogy az igazságszolgáltatás hatékonysága a jogállam garanciája, és hatékony igazságszolgáltatás nélkül nem lehet jogállamról beszélni.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat, mint ahogyan azt államtitkár úr is ismertette, elsősorban a polgári perrendtartás módosítására irányul, ennek pedig két alapvető oka van. A kormány ez év május 7-én határozatot hozott, mégpedig 1295/2015. számú határozatában arról, hogy a kötelező elektronikus kapcsolattartás infrastrukturális feltételeinek biztosítása, a bíróságok által egészen 2015. december 31-ig megteremtése szükséges, tehát a bíróságoknak is szükséges felkészülniük az elektronikus kapcsolattartás feltételeire. Mindezt szükség van a polgári perrendtartás módosítására.

A másik fontos oka ennek a törvénymódosításnak, hogy a 2015. évi LXXI. törvény 18. §-ával az Országgyűlés módosította a polgári perrendtartást, amely szerint 2016. január 1. napját követően kötelező az elektronikus kapcsolattartás a polgári perekben jogi képviselővel eljáró személyek, valamint gazdálkodó szervezetek esetén.

(9.20)

Az Országgyűlés úgy döntött, hogy a természetes személyek esetében továbbra sem lesz kötelező az elektronikus kapcsolattartás abban az esetben, ha nincs jogi képviselője a perben.

Az előttünk fekvő törvénymódosítás lényeges elemei, amiért a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslatot és

kéri annak támogatását, a következők. Kötelezővé válik az elektronikus pereskedés a jogi képviselővel eljáró felek és a gazdálkodó szervezetek számára. A szervezeti és jogi képviselő azonosítása a jelenleg elérhető, a feleket képviselő természetes személyekhez tartozó úgynevezett ügyfélkapus azonosítás útján történik, és ezen azonosítást követően az ügyfélkapun át történik a perben a digitalizált iratok kézbesítése. A közigazgatási szervek esetén a szervet képviselő személy helyett lehetséges a szerv úgynevezett hivatali kapuján is az elektronikus kapcsolattartás a közigazgatási perekben. Azon polgári és közigazgatási perekben, ahol az ügyész mint a fél jogait gyakorló jogalany jár el, köteles lesz az elektronikus úton való kapcsolattartásra.

Az elektronikusan kapcsolatot tartó számára kötelező lesz a papír alapú okiratok digitalizálása és megőrzése. A bíróság öt nap alatt lesz köteles a papír alapon érkezett beadványokat digitalizálni. Az ügyfélkapura vagy hivatali kapura küldött küldeményhez kézbesítési vélelem is kapcsolódik, amely azonban megdönthető vélelem. A keresetlevelet és egyéb beadványt a kézbesítési rendszer által biztonsággal és sérülésmentesen befogadható méretű csomagokban kell benyújtani, és több darabból álló e-iratcsomag esetén az utolsó részlethez kapott befogadás igazolásával a megadott időpontban kell a keresetlevelet, illetve beadványt a bírósághoz megérkezettnek tekinteni.

Néhány kivételes esetben az elektronikus kézbesítés nem lesz kötelező: a közigazgatási perben az iratok első kézbesítése az alperes részére, bizonyítási eljárásban az okirat papír alapú bemutatása, jogi képviselővel eljáró fél esetén választási lehetősége van a félnek arra vonatkozóan, hogy a jogi képviselő megbízását visszavonja és ezt bejelentse a bíróság felé. A 26/2015. Ab-határozat mulasztásos alkotmányellenességet állapított meg, és felhívta a jogalkotót annak kiküszöbölésére, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló eljárásban a kérelem elutasítása esetén a bíróság alakoszerű határozattal, végzéssel döntsön. A módosítást is ez a törvényjavaslat tartalmazza és egyértelműen rendezi.

A törvényjavaslat, mint ahogy államtitkár úr is részletesen bemutatta, szabályozza az úgynevezett távmeghallgatás polgári perbeli szabályait. Ez is egy jelentős gyorsító intézmény a polgári perben.

A törvényjavaslat rögzíti, hogy a közhatalom gyakorlása során okozott személyiségi jog-sértés miatti sérelemdíj megfizetése iránt indított perek a törvénytársak hatáskörébe tartoznak a jövőben.

Tisztelt Ház! Ezenkívül néhány más jogszabály is része ennek a törvénytársaknak. A közjegyzői szolgáltatások folyamatos ellátásának biztosítása érdekében indokolt a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény kiegészítése, amely lehetővé teszi, hogy az eljárás lefolytatására a jogszabály alapján illetékes közjegyző akadályoztatása esetén a területi közjegyzői kamara elnöke kijelölhesse az eljárást helyette

lefolytató közjegyzőt. A közjegyzőknek ma már nagyon komoly szerepük van az igazságszolgáltatásban a jogvita nélküli eljárásokban.

A polgári perrendtartásnak az elektronikus kommunikációra vonatkozó szabályai miatt szükséges a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény módosítása is.

Végül a polgári perrendtartásnak az elektronikus kommunikációra vonatkozó szabályai miatt szükséges továbbá a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény módosítása is.

Tisztelt Ház! Mindezen indokok alapján jó szívvel ajánlom önöknek a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány- pártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Harangozó Tamásnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról mondja el a vezérszónoki felszólalását.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásomat a törvényjavaslat azon elemével szeretném kezdeni, ami kétségtávolú előremutató és támogatható. Álláspontunk szerint az Európai Unió Bíróságához való forduláshoz, azaz az úgynevezett előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére vonatkozó új rendelkezések mindenképpen ilyenek. Mi is fontosnak tartjuk, hogy a bíróság köteles legyen megindokolni, ha a peres félnek az Európai Bíróság eljárásának kezdeményezésére irányuló kérelmét elutasítja. Az indoklás azért is nélkülözhetetlen, hogy a peres fél maradéktalanul élni tudjon a jogorvoslatához való jogával, hiszen az Európai Bíróság eljárásának kezdeményezésére irányuló kérelem elutasítása az érdemi döntés ellen előterjesztett fellebbezésben támadható.

Fontos megjegyezni persze, hogy ez a módosítás nem a kormány jogállami, no pláne uniós elkötelezettsége miatt került be a törvényjavaslatba, ez esetben ugyanis az előterjesztő, de maga az Országgyűlés is végrehajtó szerepben van, hiszen a rendelkezések hiánya miatt az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg, és az idén december 31-ig kötelezte az Országgyűlést a szükséges rendelkezések megalkotására. Reméljük, hogy a Fidesz által felduzzasztott Alkotmánybíróság majd akkor is ilyen határozottan fog kiállni a tisztességes eljáráshoz való jog védelmében, amikor a döntésnek esetleg politikai összefüggése vagy kihatása is lehet; most erről szó nincs.

Mint ahogy az az előterjesztői expozéból is világosan kitűnt, az előttünk fekvő törvényjavaslat rendelkezéseinek többsége nem az Alkotmánybíróság határozatának végrehajtásáról szól, hanem a peres eljárásokban történő elektronikus kapcsolattartás szabályainak megállapításáról. Az elektronikus ügy-

intézés és az elektronikus kapcsolattartás kiterjesztése önmagában kifejezetten támogatható célkitűzés, amivel az MSZP is egyetért. A digitalizált ügykezelés érdekében már 2010 előtt is jelentős lépések történtek, különösen a közigazgatás területén.

Sajnálatos, hogy a 2010-es kormányváltás után ez a folyamat évekre megakadt. Elég itt a közigazgatási eljárási törvény elektronikus ügyintézésére vonatkozó rendelkezései hatályba léptetésének elmaradására, majd átírására, az elektronikus anyakönyvezési rendszer bevezetésének éveken át történő halogatására gondolnunk. E tekintetben a korábban megkezdett munka csak az utóbbi időkben kapott újra lendületet. Azonban az információs társadalom korában ezek az elvesztegetett idők nagyon nagy hátrányt okoznak mind a közigazgatásnak, mind az állampolgároknak.

Habár az MSZP mind kormányon, mind most ellenzékben kifejezetten szószólója a modern technológiák bevezetésének az állami szervek működésében, azonban sajnos a kormány által benyújtott konkrét javaslatok szakmai kidolgozottsága és megalapozottsága az esetek többségében igen sok kívánnivalót hagy maga után. A jogalkotás színvonala sajnos évről évre látványosan romlik. A Házzsabály szerint például saját törvényjavaslataihoz az előterjesztő nem is adhatja be módosítást, ennek ellenére mára döbbenetes mértékben elharapózott az a jelenség, hogy a kormány saját javaslatait még a parlamenti vitában is többször átírja. Ez önmagában a kisebbik baj lenne, az viszont semmivel sem indokolható, hogy még az így elfogadott törvényeket is sokszor már néhány héttel a hatálybalépésük után vagy már az előtt módosítani kell, hogy alkalmazni lehessen. Mindez nemcsak az Országgyűlés tekintélyét, hanem a jogbiztonságot is aláássa.

Sajnos, ugyanez mondható el a peres eljárások felgyorsítása és az elektronikus kapcsolattartás kiterjesztése érdekében most benyújtott törvénymódosításra is. Miközben a célok kifejezetten helyeselhetők, addig a benyújtott konkrét szabályozás számos kételetyt ébreszt, különösen ha figyelembe vesszük a módosítás előzményeit is. Ugyanis még nincs fél éve, hogy ugyanezen célokat kitűző törvényjavaslatot tárgyalt és fogadott el az Országgyűlés. Ha már elfelejtették volna képviselőtársaim, ez volt a T/4648. szám alatt futó, egyes igazságügyi tárgyú törvénymódosításokról szóló salátatörvényük, amit június 9-én fogadott el az Országgyűlés. Ebben a törvényben egy sor új szabállyal egészítették ki a polgári perrendtartás elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó rendelkezéseit, holott már elfogadott törvényi szabályok alapján az elektronikus útra terelt ügyek körét már 2015. július 1-jén bővíteni kellett volna. Eszerint csupán csak néhány héttel a július 1-jei határidő előtt döbbsentek rá, hogy a meglévő szabályokkal probléma lehet. Ráadásul nem csupán módosították a szabályokat, hanem a szövegcsere módosítások között elrejtve mindenféle indok nélkül fél évvel, 2016. január 1-jére halasztották az elektronikus útra terelt

ügyek körének bővítését. Ezt a májusi vezérszónoki felszólalásában dr. Bárándy Gergely képviselőtársam kifejezetten kifogásolta, kiemelte, hogy a módosítások elfogadhatatlanok és, idézem: felvetik bizony az OBH elnökének, Handó Tündének a személyes felelősségét is ezért.

(9.30)

Most, tisztelt képviselőtársaim, ismét közeleg a határidő. Immár két hónap sincs hátra a kijelölt január 1-jei időpontig. Lám, erre menetrendszerűen megérkezett az újabb módosítás. Vagy déjà vu érzés lenne ez, tisztelt képviselőtársaim? Eszerint tehát a júniusi módosítással is még csak félkész törvény volt a törvény? Nem feltétlenül az a baj, hogy a felkészülés közben jönnek rá arra, hogy változtatásra van szükség. A nagyobb baj az, hogy ezeket a korrekciókat is rendszerint végiggondolatlanul, újabb és újabb módosítási szükséglet látható jelével terjesztik elő. Sajnos ezt az állítást a parlamenti indítványok rendre igazolják, nem csak ennél a törvényjavaslatnál.

Mire ez a törvényjavaslat végigmegy a jogalkotás szokásos menetén, már bőven december lesz. Vagyis a bíróságoknak, közigazgatási szerveknek, az ügyvédeknek, de ami a legrosszabb, az ügyfeleknek, a magyar állampolgároknak is csupán néhány hetük lesz megismerkedni az új szabályokkal, mielőtt azok hatályba lépnének. Még a törvénytervezet hivatalosan közzétett hatásvizsgálati lapján is szerepel, hogy valamennyi szereplő, azaz piaci szereplők és a lakosság, valamint a közigazgatás adminisztratív terhei növekedni fognak ennek köszönhetően. Különösen az elektronikus kapcsolattartásra kötelezett gazdálkodó szervezetek esetében kérdés, hogy miként fognak tudni felkészülni az új szabályokra, főleg akkor, ha szokásukhoz híven még a zárószavazás előtt néhány nappal a Törvényalkotási bizottsággal át is íratatják a törvényjavaslatot. Végül már azon sem lepődni meg, ha egy szövegcsere bizottsági módosító elfogadásával ismét további halasztás mellett döntenének. Ha a szabályozás ezúttal sem lesz teljes, akkor még az sem kizárt, hogy a peres felek is a halasztással járnának jobban.

Az előzmények ismeretében tehát az MSZP-nek súlyos fenntartásai vannak a most beterjesztett törvénymódosítást illetően. Csak remélni lehet, hogy ezúttal már valóban egy kiforrott szabályozást sikerült a kormánynak előterjesztenie, és a következő hetek bizottsági tárgyalásai során nem állítják ezt is a feje tetejére. Nyomatékosan szeretném felhívni a figyelmet még egyszer: január 1-je már nagyon közel van. A javasolt új szabályok alkalmazása pedig nem kis kihívást fog jelenteni az érintetteknek.

Végezetül, tisztelt államtitkár asszony, az önök dolga átgondolt, szakmailag megalapozott törvényeket kidolgozni és a Ház elé terjeszteni. Ez, lássuk be, nem nagyon ment eddig önöknek. Kevesebb szöveg, kevesebb pártpolitika, több munka és szakmaiság kéne. Nagyon ráférne már az Igazságügyi Miniszté-

riumra, és lássuk be, az országra is, mert minden egyes törvényük a nap végén a polgárok életét fogja megkeseríteni, ha nem képesek hiba nélkül előterjeszteni és elfogadtatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat lényegi elemeinek bemutatása előtt mindenképp szükséges néhány előzmény ismertetése, ami a javaslat benyújtását indokolta.

A közigazgatási és polgári perrendtartással összefüggő egyes bírói és ügyészi feladatokról szóló 1295/2015. (V.7.) kormányhatározat szerint szükséges a kötelező elektronikus kapcsolattartás infrastrukturális feltételeinek a bíróságok által 2015. december 31-ig történő megteremtése, ezért szükséges a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosítása.

A 650/2012/EU parlamenti és tanácsi rendelet 31. cikkelye szerint megfeleltetési nemperes eljárásról, valamint az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi LXXI. törvény 18. §-ában foglalt Pp.-módosítás alapján 2016. január 1. napját követően kötelező az elektronikus kapcsolattartás a polgári perekben jogi képviselővel eljáró személyek, valamint gazdálkodó szervezetek esetében. Természetes személyek esetében továbbra sem lesz kötelező az elektronikus kapcsolattartás abban az esetben, ha nincs jogi képviselő a perben.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most nézzük a szabályozás egyes lényeges elemeit, így elsőként a Pp.-módosítás tekintetében. Kötelezővé válik az elektronikus pereskedés a jogi képviselővel eljáró felek és gazdálkodó szervezetek számára. A szervezeti és jogi képviselő azonosítása jelenleg elérhető, a feleket képviselő természetes személyekhez tartozóan ügynevezett ügyfélkapus azonosítás útján történik, és ezen azonosítást követően az ügyfélkapun át történik majd a perben a digitalizált iratok kézbesítése. A közigazgatási szervek esetén a szervezetet képviselő személy helyett lehetséges a szerv ügynevezett hivatali kapuján is az elektronikus kapcsolattartás a közigazgatási perben.

Azon polgári és közigazgatási perekben, ahol az ügyész mint a fél jogait gyakorló jogalany jár el, köteles lesz elektronikus úton kapcsolatot tartani. Az elektronikus kapcsolatot tartó számára kötelező lesz a papír alapú okiratok digitalizálása és megőrzése. A bíróság öt nap alatt lesz köteles a papír alapon érkezett beadványokat digitalizálni. Az ügyfélkapura vagy hivatali kapura küldött küldeményekhez kézbesítési vélelem is kapcsolódik majd, amely azonban természetesen megdönthető.

A keresetlevelet és az egyéb beadványokat a kézbesítési rendszer által biztonsággal és sérülés-

mentesen befogadható méretű csomagban kell benyújtani - ez jelenleg 100 megabájtot jelent -, a több darabból álló e-iratsomag esetében pedig az utolsó részhez kapott befogadási igazolásban megjelölt időpontban kell a keresetlevelet, illetve a beadványt a bírósághoz megérkezettként tekinteni.

Néhány kivételes esetben az elektronikus kézbesítés nem kötelező. Közigazgatási perben az iratok első kézbesítése az alperes részére, bizonyítási eljárásban az okirat papír alapú bemutatása, jogi képviselővel eljáró fél esetén választási lehetősége van a félnek arra vonatkozóan, hogy a jogi képviselő megbízását visszavonja, és ezt bejelentse a bíróság felé.

A 26/2005. (VII. 21.) Ab-határozat mulasztásos alkotmányellenességet állapított meg, és felhívta a jogalkotót annak kiküszöbölésére, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló eljárásban a kérelem elutasítása esetén a bíróság alakszerű határozattal, végzéssel döntsön. A módosítás ezt a kérdést is egyértelműen rendezi.

A törvényjavaslat szabályozza az ügynevezett távmeghallgatás polgári perrendtartásbeli szabályait. A törvényjavaslat rögzíti, hogy a közhatalom gyakorlása által okozott személyiségi jog-sértés miatt sérelemdíj megfizetése iránt indított perek a törvényszék hatáskörébe tartoznak.

És most röviden nézzük az egyéb jogszabályok módosítását! A közjegyzői szolgáltatások folyamatos ellátásának biztosítása érdekében indokolt a közjegyzőkről szóló '91. évi XLI. törvény kiegészítése, amely lehetővé teszi, hogy az eljárás lefolytatása érdekében a jogszabály alapján illetékes közjegyző, akadályoztatása esetén a területi közjegyzői kamara elnöke kijelölhesse az eljárást helyette lefolytató közjegyzőt.

A Pp.-nek az elektronikus kommunikációra vonatkozó szabályai miatt szükséges a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény módosítása, továbbá a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény módosítása.

Kérem, támogassák a törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Staudt Gábornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat alapvetően nem politikai, ezt azért az előttem zajló vitából is lehetett látni. Persze a kormányt lehet vádolni azzal, hogy az elektronikus átállással kapcsolatosan nem tett meg minden lépést, ez is egy gyakori vád lehet - egyébként a szocialista kormányok idejében szinte semmi nem történt ezen a téren -, és a Fidesz elkezdte, bár nagyon lassan és problémásan az átál-

lást az elektronikus ügyintézésre, de azt mindenképpen el kell mondani, hogy ez a jövő.

(9.40)

És mi hiszünk abban, és ez egyrészt környezetvédelmi szempontokból, sok esetben akár egyszerűsítési szempontból vagy akár az eljárások gyorsítása szempontjából is egy hatékony eszköz lehet, de a lényeg az, hogy a 2016. január 1-jei határidő lehet, hogy bizonyos esetekben - bár nem újszerű, hogy elkezdtek ezt bevezetni -, bizonyos gazdálkodó szervezeteknek valóban úgy fog tűnni, hogy nagyon rövid az idő a felkészülésre.

A bíróságok esetében én merem remélni, hogy ez a felkészülés már elkezdődött, és látszik, hogy bizonyos területeken már elkezdtek alkalmazni az elektronikus ügyintézés. Persze, új kihívást jelent majd az egyéb hatóságoktól érkezett iratok digitalizálása. Persze, ezt is el kell kezdeni. Én úgy gondolom, hogy ha a bíróságnak több eszközre, több emberre van szüksége, azt nyilván jelezni fogja, és a bíróságok költségvetésében is előbb-utóbb meg fog jelenni. Tehát hogyha működik a párbeszéd, akkor erre ők tudnak majd hivatkozni. Bízunk benne, hogy fennakadásokat nem okoz. Ahogy mondtam, már azért el kellett nekik kezdeni erre felkészülni, de önmagában a digitalizálási kötelezettség nem rossz irányba hat, csak kérdéses lesz, hogy az egyébként is leterhelt bíróságok határidőre - talán itt elhangzott az öt nap - meg tudják-e ezt tenni.

Az ügyvédek esetében sem gondolom azt, hogy nehéz lenne az átállás; évek óta, hosszú évek óta gyakorlatilag az ügyeknek egy meghatározó részét elektronikusan, elektronikus aláírással intézik az ügyvédek. És hogy ez bővül, és egyre inkább kötelező lesz, ezt se tartom feltétlenül rossznak. Elvárható az ügyvédektől, hogy mindenki felkészüljön erre, és az új idők új kihívásainak megfeleljen, és egyébként a legtöbben, statisztikát nem tudok mondani, de használják is az elektronikus ügyintézés. A legtöbb esetben a saját életüket könnyítették meg akkor is, hogyha ez csak egy opció volt és nem kötelezettség.

A gazdálkodó szervezetek esetében, ahogy elmondtam, ott lesz ez egy kérdés, és főleg a kisebb gazdálkodó szervezeteknél, hiszen a kicsiknek is jó része, de a közepes és a nagy cégek nyilván valami ügyvéddel intéztetik ezeket a dolgukat vagy a cégeljárást vagy egyéb ügyintézés, vagy ami most már elektronikus körbe kerül. Tehát ilyen módon az ügyvédre hárul ennek a terhe. Bár biztos lesznek olyan kisebb cégek, kis- és mikroállalkozások, amelyeknek ezt maguknak kell csinálni, mert nincs, mondjuk, keretük arra, hogy jogi képviselőt fogadjanak, vagy nem tudnak minden esetben jogi képviselővel élni. Nos, ebben az esetben vannak nekem kételyeim, hogy ők mennyiben tudják megoldani, de hogyha erre van bármiféle kimutatás, akkor azt nagyon szívesen vesszük az államtitkár asszonytól.

Aztán önmagában - csak hogy essék róla szó - a felek személyazonossága megállapítási lehetőségeinek a növelése: hogyha a bíróság előtt kérdésessé válik egy előtte folyamatban lévő ügyben a személyazonosság, a legtöbb esetben én a migránsügyekre tudok asszociálni, hiszen egy belföldi állampolgár esetében azért általában nem kérdéses, hogy ki az, aki mondjuk, a bíróság előtt áll; ha mondjuk, egy bevándorlót, egy menekültet - ahogy tetszik, hogy melyiket - kell bíróság elé állítani, akkor lehet, hogy komolyabb probléma lehet ezt kinyomozni.

Ugyanúgy a tanúmeghallgatás szabályainak a bevezetése a Be. mintájára, ez sem feltétlenül rossz, sőt hogyha megfelelően garantálni tudjuk, hogy a személyazonosság megtörténjen, akkor a zárt láncú, adattovábbításra alkalmas rendszereken keresztül ezt meg lehet tenni. Egyébként ezt Nyugaton alkalmazzák napi szinten. Tehát hogyha ebbe az irányba elme gyünk, akkor egyrészt pénzt spórolunk az eljáró feleknek is, és gyorsabbá válik az eljárás. Úgyhogy ezt egyébként szorgalmaznánk, hogy ez megtörténjen.

És hogyha már erről van szó, akkor talán még annyi hangozzék itt el, hogy a jegyzőkönyvkészítés szabályaival kapcsolatosan az ügyvéd kollégáktól elképesztően sok panasz érkezik, hiszen sajnálatos módon a bíróságokon - tudom, hogy ez nem csak a parlament problémája, tehát az OBH-nak is címezhetnénk ezt a kérést, illetve elmondtuk neki is az aggályainkat - javarészt még régi kazettás magnókon rögzítik a jegyzőkönyv szövegét, vagy a leírás ott helyben történik, nem szó szerint, hanem a lényegét tekintve. Sok esetben nemcsak hogy maga az eljárás nem tökéletes, de gyakran nagyon nehezen teszi visszakövethetővé, hogy mondjuk, szó szerint egy bizonyos fontos kérdésben, egy perben mi hangzott el. Tehát hogyha az elektronikus ügyintézés felé me gyünk és a modern technológiát bevezetjük - aminek nagyon örülünk - az eljárásokban, akkor egy olyan egyszerűnek tűnő dologra, mint a jegyzőkönyvvezetés, erre is oda kellene figyelni, mert bizony-bizony egy-egy pert akár másodfokon is eldönthet, hogy mi kerül a jegyzőkönyvbe. És hogyha az nem pontosan kerül bele, akkor bizony az elhangzottaktól független, vagy a valódi tényektől független döntés is szület, és nagyon nehéz azt mondani utólag, hogy a jegyzőkönyv nem volt pontos.

És ez egyébként a jegyzőkönyvek elkészítésére és kiküldésére is igaz. Sokszor csúsznak ezzel a bíróságok. Tudom, hogy leterheltek, de hát Nyugaton, ha jól tudom, ez is automatikus; ez akár hangfelismerő rendszerekkel és ez alapján leíró rendszerekkel is működhetne, és csak egy ellenőrzésen kell végigvinni ezeket a jegyzőkönyveket. De ne szaladjunk ennyire messze, a lényeg az, hogy ebben is valamiféle előrelépést szeretnénk elérni.

A másik: az Ab-határozat alapján a mulasztásos alkotmányértés kapcsán az előzetes döntéshozatali eljárásnak a bevezetése. Természetesen jó lett volna, hogyha nem kell megvárni az Alkotmánybíróság határozatát ahhoz, hogy ez megszülethessen. Viszont

én arra hívnám fel a figyelmet, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás... - ami sok esetben az olyan jogszabályoknak a kiszűrésére lehet alkalmas, amelyek más úton nem megtámadhatóak és mondjuk, az európai jogrendbe nem illeszkednek, itt főleg a polgári jogra gondolhatok, és nem arról van szó, félreértés ne essék, hogy én feltétlenül az uniós jog primátusa mellett törnék lándzsát, viszont sok esetben sajnos a magyar jogszabályok a pozitív szabályokat se mindig ültetik át a magyar jogba. És amikor egy állampolgár egy uniós jogszabályra, mondjuk, egy fogyasztóvédelmi jogszabályra hivatkozik, hogy egy példát mondjak, ami általában közvetlen hatállyal bír, főleg a fogyasztóvédelmi szabályok, akkor nyilvánvalóan olyan szabályra fog hivatkozni, ami az ő jogait bővíti, vagy úgy érzi, hogy a magyar jogszabály bizonyos elemében az ő személyes jogérvényesítését gátolja vagy nem teszi teljessé.

Tehát ezt fontos kiemelni, hogy ebben az esetben arról van szó, hogy a jogkövető állampolgárok tudnak fellépni a jogaik érdekében. És sok esetben a bíróságok, azt tapasztaljuk, hogy nem nagyon foglalkoznak ezekkel a beadványokkal, vagy félresöprik ezeket a beadványokat. Ennek lehet az az oka természetesen, hogy leterheltek, hogy ez egy pluszfeladat. Ezekben a személyeket védő garanciális szabályokban azért el kell merülni. Tudom, hogy azért ez bővíti, a magyar jogterületen túlra mutatóvá teszi a garanciákat, de attól még az állampolgároknak meg kell adni a jogát, minél szélesebb körben meg kell adni a jogát, hogy ezzel élhessenek.

Az egy jó kezdeményezés, hogy ezt egy végzéssel utasítsa el a bíróság - nyilván itt az elutasításról döntünk, mert hogyha helyt ad neki, akkor örülhet az erre hivatkozó állampolgár -, de én azt sem tartom ördögtől valónak, és erre valószínűleg egy módosító javaslatot is be fogunk nyújtani, hogy ezt a végzést meg lehessen fellebbezni. Ugyanis hogyha a bírósági rendszeren belül jobban egyfajta automatizmussá válik, hogy ezeket el kelljen bírálni a felsőbb bíróságoknak is, akkor mindenki jobban odafigyel arra, hogy a jogkereső állampolgárok részére ezek a jogok biztosítva legyenek. Hiszen így most csak annyi fog történni, hogy egy végzésben leírják, hogy miért nem, de ha azt a végzést nem lehet megfellebbezni, akkor tulajdonképpen bármi szerepelhet benne, illetve később, jobb esetben a Kúria joggyakorlat-elemzőként tudja ezeket felhasználni, de maximum ilyen hatása lehet, annak ellenére, hogy ezt a területet jobban ki lehetne használni.

És hangsúlyozom azt, hogy itt nem arról van szó és nem azokról az uniós jogszabályokról, amelyekkel, mondjuk, az Európai Bizottság szeretne nyomást gyakorolni Magyarországra.

(9.50)

Hiszen a Bizottság közvetlenül fordulhat az Európai Unió Bíróságához, bizonyos esetekben ezt meg

is teszi, sok esetben adott esetben nem is adunk neki igazat, tehát nem feltétlenül van a Bizottságnak igazsága. És egyébként az uniós bíróság is van, amikor elutasítja ezeket a beadványokat, de hát erre valók a bíróságok, hogy döntsenek. A lényeg, amit még egyszer alá szeretnék húzni, hogy ezekben az esetekben az állampolgárok beadványairól van szó, és az állampolgárok hivatkoznak olyan szabályokra, amelyekkel az ő lehetőségeik és a jogaik bővülnek vagy az alapjogaikat jobban meg tudják védeni.

Úgyhogy ezzel együtt, hogy üdvözljük, hogy az Alkotmánybíróság meghozta ezt a határozatát, természetesen az Országgyűlésnek nincs is más lehetősége, mint az, hogy meghozza ezt a törvényt, eléggé a december 31-i határidőhöz közel, de én elgondolodnék azon, hogy egy fellebbezési lehetőséget is nyújtsunk. Annál is inkább, mert ezzel a fellebbezéses egyébként nem kerül a magyar bíróságok rendszeréből ki a döntés hatásköre, csak két bírói fórum fogja megvizsgálni, és ezáltal talán a döntés is alátámasztottabb lesz. Elnök úr, köszönöm a szót. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja nincs jelen, így véget ért a vezérszónoki felszólalásoknak az ideje.

Most normál szót kérőként elsőként megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A polgári perrendtartással kapcsolatos törvénytervezet tekintetében Harangozó Tamás elmondta a vezérszónoklatában mindazokat a pozitívumokat, amelyeket el lehetett mondani. Én ezeket nem ismételném meg. Egyetértek vele, de nem ismételném meg. Néhány kérdést és néhány aggályt fogalmaznék meg inkább.

Igazából arra szeretnék visszahivatkozni, ami ma már kétszer elhangzott a Ház falai között, hogy az Országgyűlés gyakorlatilag mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő, amelynek az eredménye az, hogy az Alkotmánybíróság egy felhívásával gyakorlatilag, ha emlékképeim nem csalnak, december 31-ig kell rendbe tenni ezt a kérdést. Hát, jobb lett volna, ha erre nem kerül sor. Na de, ha már így van, akkor nyilván arra kell törekedni, hogy ennek a rendbe tétele december 31-ig megtörténjen.

Az, amit az elmondott pozitívumokból mégis egyként mindenképpen meg szeretnék említeni, az valójában nem más, mint az, hogy akár a polgári perben vagy épp a közigazgatási pereket illetően az elektronikus kapcsolattartás, ügyintézés szabályainak a pontosítása, akár a megerősítése fontos és szükségszerű, ezt a Magyar Szocialista Párt nem vitatja, sőt támogatja és erősíti. Mindezek mellett azért szeretném azt is megjegyezni, hogy a Magyar Szocialista Párt már a korábbiakban is a digitalizálás irányába történő elmozdulást fontosnak tartotta, és a saját tevékenységén keresztül érvényesítette is. Nyil-

ván ezt a folyamatot, ha ez továbbépül és erősödik, akkor támogatjuk.

Amivel igazából bajom van vagy bajunk van, az néhány olyan dolog, amelyben egzakt válaszokat - legalábbis én személy szerint - nem ismerek, de azt hiszem, többen vagyunk ezzel így. A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnak a véleményét én kerestem, kutattam, de nem láttam, nem találtam, azt szeretném kérdezni, hogy van-e ilyen vélemény, illetve ki lett-e kérve, és ha van, akkor ennek a beltartalma megerősítő jelleggel párosul-e mindahhoz, ami az előterjesztésben van. Remélem, van, és igen, megerősítő jellegű, mert akkor ez erősíti mindazt, amit az előbbieken én is mondtam, hogy ez a folyamat alapjaiban, mármint az elektronikus kapcsolattartás, ügyintézés és digitalizálás fontossága jelen kell hogy legyen, ez megerősítésre kerül.

Ami aggályos, az két dolog számomra. Az egyik az a ma már meghivatkozott 4648-as salátatörvény, még a nyár időszakából, ami az ügymenet szabályozására, az újabb korrekciók kialakítására, határidők kicsúsztatásával párosulva - és hát így ennek okán a vállalkozásoknak és maguknak az érintetteknek, a lakosságnak - a felkészülés tekintetében minimális időtartamot enged meg, január 1-jéig. Ez gyakorlatilag a mostani törvénytervezet elfogadásával azt a helyzetet teremti meg, hogy akár ilyen értelemben a bürokráciához rendelt adminisztrációs terhek is nőnek a lakosságot érintően is és a vállalkozásokat érintően is, ha másból nem, egyszerűen az idő szűkösségéből és a rákészülésből fakadóan. Ezért is lett volna célszerű az, hogyha - az első mondatomat visszaidézve - sikerült volna elkerülni azt a helyzetet, ami arról szól, hogy az Alkotmánybíróság felhívása alapján kell eleget tenni annak, amit az Országgyűlés követett el a mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség előidézését érintően.

A második aggályos kérdésem, amiről még ma itt nem esett szó, az igazából a tisztességes eljárásból való jog és annak a védelme, amely a törvénytervezet keretei között is megfogalmazódik. Répássy Róbert fideszes képviselőtársam most ugyan nincs itt, de ez nem baj, mert amit ő mondott, az egy fontos dolog volt, úgy fogalmazott, hogy a bíróságok tevékenységének a gyorsítását kell elérni. Egyetérték vele, szeretném ezt megerősíteni, a bíróságok - idézőjelbe tett - nem döntése, mármint azt értem ez alatt - példákat tudnék mondani sokat -, hogy egy egyszerű munkaügyi per tekintetében 5-6 éves időintervallumokat felölelő folyamatokkal kell szembenézniük az érintetteknek. Mondjuk, ha konkrét eseteket előhoznék, akkor olyanokat tudnék mondani, hogy 10-12. bírósági tárgyalásokat élnek meg az érintettek, jól mondom: 10-12. alkalommal történő bírósági tárgyalásokat egy egyszerű munkaügyi perben, 4-5-6 bíró szerepvállalása mellett, mert érdekes módon, amikor az ügydöntés közelébe kerülnek az esetek kapcsán, akkor bíróváltásokra kerül sor. Hát, nem akarom az ördögöt a falra festeni, de ezek olyanok, mint ha nem véletlenszerűek lennének. Szóval, egy szó, mint száz,

legalább azokban az ügyekben, amelyekben nagyon egyszerű, egzakt alapokon nyugvó döntések meghozatalát lehet megtenni, ezekben jó lenne, ha a bíróságok azt az utat járnák, amely a megszokott gyakorlat, példaként egy munkaügyi perben 3-4 hónap alatt döntéseket lehet és kell hozni. Nem 5-6 év alatt.

Azt szeretném ezzel jelezni, hogy Répássy Róbert azon állításával és kívánságával teljesen egyetérték, ami a bíróságok tevékenységének a gyorsítását indítványozza, de ezt nem Répássy Róbert mondja, ő most csak a leckét ismétli fel, mert a Magyar Szocialista Párt sok képviselője ezt éveken keresztül már hangsúlyozta, és kértük is az ebben történő elmozdulást.

Egy szó, mint száz, akkor lennének elégedettek és nyugodtabbak, ha, mint mondtam, az egzakt alapokon nyugvó döntések kellő, megfelelő, elfogadható időintervallumon belül megtörténhetnének. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni még a napirendi ponthoz. Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom, és megadom a szót Vízkelety Mariann államtitkár aszszonynak, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak néhány mondattal szeretnék reagálni az elhangzottakra. Először is meg szeretném köszönni a jelen lévő képviselőknek, hogy alapvetően a törvényjavaslatához pozitívan álltak hozzá, támogatólag, még akkor is, ha számos kritikát megfogalmaztak. A kritikák közül egy-két dologra szeretnék reagálni.

Az egyik az, hogy a felkészülési idő rövid, és ezért félok, hogy a gazdálkodó szervezetek például nem fognak tudni időben felkészülni és megvalósítani a törvényalkotó szándékát. A gazdálkodó szervezeteknek egyébként már korábban is több olyan kötelezettséget előírt más jogszabály is, ami az elektronikus kapcsolattartás kötelező voltát szolgálta. Gondoljunk a cégejárásra, a cégügyekre vagy az adóéjárásra is, hiszen a NAV-val való kapcsolattartás most már zökkenőmentesen folyik. De megemlíthetném a KSH-nak történő elektronikus adatszolgáltatást is, ami szintén kötelező már a gazdálkodó szervezeteknél. *(Dr. Harangozó Tamás: És milyen jól sikerült az is!)* Tulajdonképpen meg kell hogy mondjam, hogy jól sikerült, tehát igen, pozitív eredményről lehet beszámolni ennek kapcsán.

(10.00)

Tehát reményünk van arra, hogy ez is zökkenőmentesen történik. Nem beszélve arról, hogy itt volt valóban, amit képviselő úr is említett, egy határidőkitolás, 2015. július 1-jéhez képest 2016. január 1-jével kerül sor a hatálybalépésre. Abban bízom, hogy mind az OBH, mind a közigazgatási szervek, mind pedig a gazdálkodó szervek, nem beszélve a jogi képviselőkről, megfelelő módon felkészültek lesznek

ahhoz, hogy az elektronikus kapcsolattartás zökkenőmentesen folytatódhasson.

Egyébként még egyszer szeretném megköszönni az alapvetően támogató hozzáállását a tisztelt képviselőknek. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló 2014. évi XC. törvény, valamint a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.** A kormány-előterjesztés T/6985. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Magyar Levente úrnak, a Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A nemzetközi fejlesztési együttműködésről és nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvény 2014. decemberi elfogadása mérföldkő volt Magyarország nemzetközi fejlesztési együttműködési és humanitárius segítségnyújtási szakpolitikai tevékenységének végrehajtásában. A törvény mostani módosítását a hatálybalépése óta eltelt időben összegyűlt gyakorlati tapasztalatok, valamint a tevékenységet érintő egyéb jogszabályváltozásoknak való megfelelés indokolja.

Célrendszerünk ezzel a törvénymódosítással, tisztelt Ház, kettős. Egyrészt tartalmilag szeretnénk egy olyan jogi környezetet biztosítani, ami lehetővé teszi Magyarország részéről hivatalos fejlesztési támogatás hatékony, gyors nyújtását az erre jogosult fejlődő országokban, ezáltal a nemzetközi fejlesztési együttműködési és humanitárius segítségnyújtási szakpolitikai programok és projektek gyors és hatékony végrehajtását, ugyanakkor a közpénzekkel való áttekinthető, hatékony, ellenőrizhető gazdálkodás szabályainak is megfelel. Másodsorban, tisztelt Ház, a törvényt meg kell feleltetnünk a tavaly december óta bekövetkezett, a tevékenységet érintő egyéb jogszabály-változtatásoknak is.

Ezért az a kérésem, hogy úgy tekintsenek erre a javaslatra, mint alapvetően technikai jellegű módosításokat tartalmazó javaslatra. Ennek célja, ha nagyon plasztikusan szeretném azt bemutatni, akkor ez abban áll, hogy ha valahol a harmadik világban, a fejlődő világban - de bővítsük egy kicsit a kategóriát, mert ezek az elnevezések most már nem illenek minden olyan országra, amelyek egyébként NEFE-támogatások fogadására jogosultak, úgymint Ukrajna vagy Szerbia -, szóval, ha ezekben az országokban valamilyen természeti katasztrófa bekövetkezik, például árvíz van Szerbiában vagy Ukrajnában, te-

szem azt, egészen konkrétan Kárpátalján, akkor a magyar kormány azonnali hatállyal hathatósan tudjon segítséget nyújtani.

A jelenlegi szabályozás olyan bürokratikus és adminisztratív, körülményes eljárást tesz szükségesé, amely sok esetben meggátolja vagy legalábbis lassítja azt, hogy ezek a megítélt források időben és valódi segítséget nyújtó módon jussanak el a célországba, illetve a célközönséghez. Vegyük például azt, hogy bekövetkezik egy természeti katasztrófa vagy bármilyen egyéb nemkívánatos esemény Szerbiában. Jelenleg a szabályozás alapján több hónapos belső eljárás szükséges ahhoz - és akkor még nem is beszélünk arról, hogy a túoldal, a fogadó oldaláról milyen egyéb akadályok vannak -, hogy a megítélt támogatás eljusson a károsultakhoz. Ez így nincsen rendjén, ezen szeretnénk gyorsítani.

Na most, ezen túlmenően tartalmilag mi áll ennek a javaslatnak a háttérben? Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A fejlődő országokban tapasztalható szegénység az elmúlt évtizedekben a fejlett országok és nemzetközi szervezetek donortevékenységének is köszönhetően jelentősen, mérhetően, érzékelhető módon csökkent. Ugyanakkor a kiújuló hatalmi, társadalmi, vallási és egyéb konfliktusok, az elhúzódó strukturális válságok és az egyre nagyobb hatású természeti csapások következtében a világ különböző régióiban nehéz életkörülmények alakultak ki, amelyek nem várt reakciókat indítottak el sok esetben.

A jelenlegi migrációs és menekültválságban is alapvető megoldási javaslatként merül fel a közép- és hosszú távon elérhető élhető körülmények megteremtése, amelynek elősegítése a fejlett és fejlődő világ együttműködésén kell hogy alapuljon. Még egyszer szeretném kiegészíteni mindezt azzal, hogy a fejlődő és a fejlett világ kategóriái ma már mást jelentenek, mint amikor ezek a fogalmak kialakultak. E fejlesztési globális partnerség sikere vehetné elejét annak, hogy az érintett országok, jellemzően Afrika, a Közel-Kelet és Ázsia nehéz sorsú közösségei tömegesen útra keljenek az európai jóléti államok felé.

Ehhez jól működő és rugalmasan reagálni tudó nemzetközi fejlesztési és együttműködési, valamint humanitárius segítségnyújtási mechanizmus szükséges a donorok, így Magyarország részéről is. Tavaly decemberben fogadta el a tisztelt Ház a nemzetközi fejlesztési együttműködésről és nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvényt, amely, ahogyan említettem, mérföldkő volt Magyarország nemzetközi fejlesztési együttműködési és humanitárius segítségnyújtási szakpolitikai tevékenységének végrehajtásában. Ugyanakkor a jelenlegi jogi környezet, különös tekintettel a költségvetési támogatásokra vonatkozó közbeszerzési és gazdálkodási szabályokra, nem veszi tekintetbe a NEFE és humanitárius szakpolitika, valamint a nemzetközi támogatási politika sajátosságait, a helyszíni megvalósításból fakadó speciális helyzetét és igényeit. E szakpolitikák gyakorlati végrehajtása során a kedvezményezettek a

fejlődő országok, amelyek többségében a hazaitól eltérő, fejletlen intézményi infrastruktúrával rendelkeznek, és gyakran a végrehajtó partnerek is helyiek, vagyis külföldiek, akár állami intézmények vagy civil szervezetek. Mindenesetre a magyar jogszabályi környezet ezekre az esetekre nem tartalmaz sajátos rendelkezést, a rendelkezések alapvetően a hazai támogatási esetekre alkalmazhatóak. A jogszabályi rendelkezések hiányos, nem egyértelmű volta a jogalkalmazók, úgymint a magyar közigazgatási szervek, civil szervezetek, harmadik országbeli végrehajtók körében jogbizonytalanságot okoz, ami a tevékenység elhúzódsához vagy akár megghiúsulásához vezethet.

Ezáltal a magyar NEFE és humanitárius tevékenység nehézkessé válik, hatékonysága csökken, amely európai és nemzetközi összehasonlításban is lemaradásokat okoz Magyarországra számára, és nem felel meg ma már a nemzetközi sztenderdeknek. A jogszabály-módosításokkal olyan jogszabályi környezetet kívánunk létrehozni, amely a szakterület egyedi igényeinek, ugyanakkor az államháztartási gazdálkodás szempontjainak is maradéktalanul megfelel. A szakpolitikák hosszú távú láthatóságának és társadalmi támogatottságának növelése kiemelt célja a törvénynek, ezért a módosítás a globális felelősségvállalásra nevelést külön is nevesíti, mint a nemzetközi fejlesztési tudatosság növelésének egy kiemelten fontos eszközét.

A szakpolitikák finanszírozása érdekében az arra szánt forrás a külpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium költségvetésében jelenik meg, a módosítással pedig egyértelművé válik, hogy a finanszírozás során figyelemmel kell lenni Magyarország meglévő és jövőbeni nemzetközi és európai uniós vállalásaira is. Felülvizsgálatra kerültek továbbá azok a szabályok, amelyek a NEFE és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtási szakpolitikák speciális helyzetére és igényeire figyelemmel eltérést engednek az általános államháztartási gazdálkodási szabályoktól. A nemzetközi humanitárius segítségnyújtás esetében alapvető követelmény, hogy a segítségnyújtás gyorsan és a valós szükségletek kielégítésére alkalmas módon történjen. A közbeszerzési eljárás lefolytatása ezt sok esetben nem teszi lehetővé, ezért a javasolt módosítás az uniós értékhatár alatti eljárások lefolytatása alóli mentességet ad a NEFE és humanitárius segítségnyújtás keretében történő beszerzésekre. Ezzel pedig a szükséghelyzetben lévő lakosság megsegítésére irányuló tevékenység hatékonyságát jelentősen növeli.

Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogyan az imént is hallották, jelen törvénymódosítás jelentős lépéseket tesz annak érdekében, hogy olyan jogi környezetet biztosítson, amely lehetővé teszi, hogy Magyarország gyorsan és hatékonyan nyújtson hivatalos fejlesztési támogatást az erre jogosult fejlődő országokban. Ezáltal a nemzetközi fejlesztési együttműködési és humanitárius segítségnyújtási szakpolitikai programok és projektek végrehajtása gyorsabbá és hatéko-

nyabbá válik, növelve ezáltal Magyarország nemzetközi elismertségét, előmozdítva külkapcsolatait.

(10.10)

Mindezek tükrében kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa és fogadja el a törvényjavaslatot, arra is különös tekintettel, tisztelt Országgyűlés, hogy a jelenlegi migrációs válság, ahogyan röviden kitértem rá, olyan új feladatokat, kötelezettségeket ró az egész Európai Unióra, a nemzetközi közösségre, így Magyarországra is, amelyek korábban nem voltak ilyen akut módon jelen és nem voltak ennyire jellemzőek. Magyarországnak morális és politikai kötelessége, hogy kivegye a részét azon válságok enyhítéséből, az erre irányuló nemzetközi erőfeszítésekből, amely válságok állnak annak hátterében, hogy jelenleg százazrek, milliók, potenciálisan további milliók és akár tízmilliók érkeztek, érkeznek és fognak érkezni Európa külső határaihoz, amin - tudjuk - jelentős ellenállással nem szembesülve könnyen és napokon, szinte órákon belül eljutnak Európa szívébe is.

Ez ad egy olyan kézzelfogható, mindenki számára értelmezhető, a közvélemény számára is befogadható aktualitást ennek az ügynek, amely a sürgős jogszabályi módosítások megtételét szükségessé teszi és demonstrálja azt, hogy Magyarország nemcsak a szavak és a politikai manifesztumok szintjén, hanem a gyakorlati cselekvés oldaláról is kész kivenni részét a globális válságok kezeléséből. Természetesen illúziókat azzal kapcsolatban nem táplálhatunk, hogy a Magyarország által nyújtandó és nyújtható léptékű fejlesztések érdemben és azonnali jelleggel hozzá fognak járulni a zajló konfliktusok megoldásához, ilyen illúziókat nem táplálunk, de erőnkhez mérten, ahogyan ezt egy tegnapi kormánydöntés is megerősítette, mintegy 3 millió euróval járulunk hozzá az Európai Unió által felállított és Szíria megsegítését, a szíriai menekültek lakhatásának, ideiglenes elszállásolásának körülményeit javító, illetve javítandó alaphoz.

Tehát mindez azt mutatja, hogy Magyarország elkötelezett, és jelen törvénymódosítással is azt szeretnénk erősíteni, hogy a korábbinál hatékonyabban, gyorsabban, egyszerűbben és a valós igényekre azonnal reagáló módon tudjunk ilyen tevékenységeket folytatni. Mindazonáltal szeretném megjegyezni, hogy nemcsak a Közel-Keletről, nemcsak Szíriáról van természetesen szó, hanem számos olyan országról itt, a mi régióinkban is, Kelet-Európában, illetve a Balkánon, ahol közvetlen magyar külpolitikai, diplomáciai vagy nemzetpolitikai érdekek is azt teszik szükségessé és azt sürgetik, hogy Magyarország, nevezzük így: az anyaország a korábbinál még hatékonyabb módon és még nagyobb léptékben tudjon hozzájárulni nem utolsósorban a határon túli magyar közösségek, illetve a számunkra egyéb gazdasági vagy diplomáciai szempontból fontos régiók fejlődéséhez.

Tisztelt Országgyűlés! Még egyszer szeretném tisztelettel kérni a törvényjavaslat támogatását és elfogadását. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Dunai Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja a most benyújtott törvényjavaslat alapvető céljával egyetért, azt támogatja; nevezetesen azzal, hogy olyan jogi környezetet biztosítson a törvény, amely lehetővé teszi Magyarország részéről a hivatalos fejlesztési támogatás hatékony és gyors nyújtását az erre jogosult fejlődő országokban, és ezáltal a nemzetközi fejlesztési együttműködési és humanitárius segítségnyújtási szakpolitikai programok és projektek gyorsan és hatékonyan legyenek végrehajthatóak a jövőben.

Ugyanakkor fontos számunkra az is, hogy a közpénzekkel való áttekinthető, hatékony és ellenőrizhető gazdálkodás szabályainak is megfelelően és megfelelő ez a törvény. Célunk továbbá, hogy a szabályozás összhangban legyen a nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvény elfogadása óta végbement jogszabályváltozásoknak.

Megdöböntő adatok: 2014 végéig az otthonukból elűzöttek száma elérte az 59,5 milliót, ami a második világháború vége óta a legmagasabb, és 2011 óta 40 százalékos emelkedést mutat. Ezek közül a palesztin menekülteket nem számítva 14,4 millió menekült, ami 2,3 millióval több mint 2013 végén, és 1,8 millió menedékkereső. 2014-ben a szír menekültek voltak a legtöbb: 3,9 millió. Ez több mint másfél millióval több mint az azt megelőző évben, megelőzve az afgánokat, akik három évtizedig a legtöbb menekültet adták.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tudjuk, a Közel-Keleten a válság okai összetettek. Az iszlám civilizációs válságtól az első világháború utáni békekötéseken, az arab nacionalizmusok kudarcán és a vahábizmuson át a globális klímaváltozásig terjednek. A térség destabilizálódásában jelentős mérföldke volt a 2003-ban kezdődött iraki háború. A későbbiekben létrejött az iraki al-Kaida nevű terrrorszervezet, és a polgárháború elől több millióan menekültek a szomszédos Szíriába. A nyugati nagyhatalmak, elsősorban Franciaország és az Egyesült Királyság légitámadásokkal próbálták véget vetni a vérengzéseknek. 2015-re az Iszlám Állam megszerezte egy 200 kilométeres partszakasz ellenőrzését. A diktatúra összeomlása egyúttal az Afrika belsejéből Európába igyekvő migránsok előtt is megnyitotta így az utat. Bár Magyarországot a modern kori népvándorlás során kezdetben emberségességi krízissel, embertelen bánásmóddal vádolták a nyugati sajtóban, ezzel szemben az az

igazság, hogy Magyarországon már 2015 nyarán a Katolikus Karitásztól együttműködési megállapodást kötött a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatallal, amely a menekültek ellátásában való részvételre irányult. De más segélyszervezetek, például a Magyar Vöröskereszt is részt vettek és segítettek a menekültek ellátásában, amely folyamatosan és zökkenőmentesen ment végbe azon egyének esetében, akik elfogadták a segítségnyújtást és akik hajlandók voltak a segítségnyújtó helyekre fáradni.

Hazánk részt vállal és részt is kíván vállalni a továbbiakban is a felelős donorként aktívan közreműködő nemzetközi közösség humanitárius segítségnyújtási tevékenységében. A magyar humanitárius segítségnyújtás a nemzetközi humanitárius jogon, a nemzetközi emberi jogi egyezményeken és a nemzetközi menekültjogon, valamint a négy fő humanitárius alapelven alapul, vagyis az emberieségen, a semlegességen, a pártatlanságon és a függetlenségen. A humanitárius segítséget azon területekre irányítjuk, ahol a legnagyobb a baj és a szenvedés. A humanitárius alapelvek mentén és a szükségletek felmérését követően tesszük a dolgunkat. A segélyezés a gyakorlatban alapvetően három formát ölt: kormányzati kapacitások igénybevitelével, így a katasztrófavédelemmel, a Honvédelmi Minisztériumon, a nagykövetségeken keresztül, ezenkívül civil szervezetek közreműködésével, harmadrészt nemzetközi szervezetek, elsősorban az ENSZ szakosított szervei, a Vöröskereszt és a Vörös Félhold Mozgalom segítségével kerül mindez megvalósításra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fejlődő országokban tapasztalható szegénység az elmúlt évtizedekben a fejlett országok és nemzetközi szervezetek donortevékenysége következtében jelentősen és mérhetően csökkent. Ugyanakkor a ki-kiújuló hatalmi, társadalmi, vallási és egyéb konfliktusok, az elhúzódozó strukturális válságok és az egyre nagyobb hatású természeti csapások következtében a világ különböző régióiban bizony igen nehéz életkörülmények alakultak ki, amelyek nem várt reakciókat mutattak.

(10.20)

A jelenlegi migrációs és menekültválságban az egyik felmerülő megoldási javaslat a közép- és hosszú távon elérhető élhető körülmények megteremtése, amelynek elősegítése a fejlett és fejlődő világ együttműködésén kell hogy alapuljon. E fejlesztési partnerség sikere vehetné elejét annak, hogy ezen országok, jellemzően Afrika, a Közel-Kelet és Ázsia egyes országai, nehéz sorsú közösségei tömegesen útra keljenek az európai jóléti államok felé. Ehhez jól működő és rugalmasan reagálni tudó NEFE, vagyis nemzetközi fejlesztési együttműködés és humanitárius segítségnyújtási mechanizmus szükséges a donorok, így Magyarország részére is.

Tisztelt Ház! A jelen törvényjavaslat ezt a tevékenységet könnyíti, egyszerűsíti és gyorsítja. Így a segítségnyújtás még hatékonyabbá teheti ezeket a

humanitárius célokat a jövőben. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek alapján a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott törvényjavaslatot, és erre kéri a teljes Országgyűlést. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Kevesebb, mint egy éve, 2014. november 18-án nyújtotta be a kormány a nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló, 19 paragrafusból álló törvényjavaslatot. Az előterjesztést akkor 6 ellenszavazat mellett minden képviselőcsoport támogatta, hiszen a jogszabály megalkotását a szakpolitikák végrehajtásában részt vevő hazai és nemzetközi szereplők régóta szorgalmazták. A törvény 2015. július 1-jén lépett hatályba, de sajnálatos módon október 27-én már be is nyújtották a módosítást, ami nem példa nélküli; máskor is előfordult, hogy adott esetben még hatályba nem lépett törvényt is módosítani kell. De ettől függetlenül, ha jobb lesz a törvény, akkor ennek van még értelme is.

A Magyar Szocialista Párt azért támogatta akkor a nemzetközi fejlesztési együttműködésről szóló törvény elfogadását, mivel az elősegítheti a külkapcsolataink fejlesztését, a hazai gazdasági szereplők külpiacra jutását, az oktatás vagy az egészségügy kapcsolati rendszerének bővülését, valamint előrelépést biztosíthat a magyar tudás- és technológia-transzfer területén. Indokolt tehát, hogy a nemzetközi fejlesztési együttműködési politika és a humanitárius segítségnyújtás is Magyarország külpolitikájának szerves részét képezze.

Ahogy az akkori miniszteri expozében elhangzott, a magyar hivatalos fejlesztési támogatások túlnyomó része a nemzetközi szervezeteken keresztül jut el a címzettekhez. Ez azonban jelentős mértékben csökkenti az esélyét annak, hogy ezen segítségnyújtás keretében kétoldalú kapcsolatba kerüljünk a partnerországokkal, és közvetlen kapcsolattartás jöjjön létre. Ezért is fontos, hogy a törvény kimondja, hogy a nemzetközi fejlesztési együttműködési tevékenységet elsősorban a kedvezményezett országokkal való kétoldalú együttműködés útján, a lehetséges hazai gazdasági és kereskedelemélénkítő hatásokra figyelemmel kell megvalósítanunk.

A nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvényjavaslat vitájában akkor elmondtuk: üdvözlendő, hogy Magyarország a nemzeti érdekeivel összhangban és az ország teherbíró képességének figyelembevételével közreműködik a szegénység elleni küzdelemben, az emberi és kisebbségi jogok, a fenntartható fejlődés, valamint a nemzetközi biztonság és stabilitás elősegítését célzó nemzetközi fejlesztési együttműködési tevékenységben.

Emellett humanitárius segítségnyújtással részt vállal a természeti és civilizációs katasztrófák által okozott válsághelyzetek negatív hatásainak csökkentésében.

Lényeges, hogy az elfogadott törvény 6. §-a szerint a nemzetközi fejlesztési együttműködési tevékenység tervezése és a szakpolitikák fejlesztési célú összhangja érdekében a külgazdaságért felelős miniszter legalább négyéves időtávra szakpolitikai stratégiát készít. A szakpolitikai stratégia meghatározza a kedvezményezett partnerországok körét és kijelöli értelemszerűen az ágazati prioritásokat. Ennek során a miniszternek, a minisztériumnak együtt kell működnie az érintett más minisztériumokkal, illetve konzultálnia kell a civil társadalommal is. A mostani módosítás is érinti a jogszabály 6. §-át. Ennek értelmében kikerül a törvény szövegéből, hogy szakpolitikai stratégia határozza meg a kedvezményezett partnerországok körét. A szakpolitikai stratégia így csak a földrajzi és ágazati prioritások meghatározására korlátozódik. Az előterjesztés részletes indoklásából derül csak ki, hogy ezután a nemzetközi fejlesztési együttműködési koordinációs tárcaközi bizottság tesz javaslatot a külgazdasági és külügyminiszter részére a támogatandó partnerországok körére.

Támogatandónak és jónak tartjuk továbbra is, hogy a törvény 8. §-ának (2) bekezdése szerint a nemzetközi fejlesztési együttműködési tevékenység során a központi államigazgatási szervek együttműködnek a civil szervezetekkel és más társadalmi partnerekkel, különösen a tudomány, a kultúra, az érdekképviseleti szervek és a parlamenti pártok képviselőivel. Az együttműködés rendszeres tájékoztatás és konzultáció formájában valósulna meg a szakpolitikához kapcsolódó jogalkotás, tervezés, végrehajtás és ellenőrzés folyamatában. Továbbra is kérdés azonban, hogy a végrehajtás kapcsán a törvény végrehajtására kiadott miniszteri rendeletben tisztázta-e a tárca ezen rendszeres tájékoztatás és konzultáció meghívottait, a találkozók rendszerességét, illetve azt, hogy a meghívottak élhetnek-e a téma kapcsán napirendi javaslattal. Ha erre esetleg majd államtitkár úr kitér az összefoglalójában, azt megköszönöm. Ugyancsak fontosnak tartjuk, hogy a központi államigazgatási szervek a nemzetközi fejlesztési együttműködési tevékenység végrehajtásába bevonnak olyan gazdasági szereplőket, amelyek fenntartható környezeti és társadalmi szempontból a nemzetközi normáknak megfelelő gyakorlatot folytatnak.

A törvény 10. §-ának (1) bekezdése rögzíti, hogy a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásban mely szervezetek működhetnek közre. Felsorolászerűen: a humanitárius nemzetközi, regionális és helyi szervezetek, a hivatásos katasztrófavédelmi szerv központi szerve, minisztériumok, Magyarország külképviseletei, magyarországi székhellyel rendelkező civil szervezetek, a Nemzetközi Vöröskereszt és Vörös Félhold mozgalom, illetve nemzeti szervezetei, ahogy erre a fideszes hozzászóló is utalt már, valamint a gazdasági szereplők. Továbbra is kérdés számunkra,

hogy az egyházak miért hiányoznak ebből a felsorolásból. A legutóbbi időszakban, amikor szó volt erről a parlamentben és a bizottságban, módosító indítványban javasoltam, hogy ebben a felsorolásban szerepeljenek a magyar történelmi egyházak is. Akkor azon fideszes magyarázat okán utasította el a bizottsági többség ezt a módosító javaslatot, hogy a humanitárius segítségnyújtást az egyházak a civil szervezeteiken keresztül látják el, ezért nincsenek nevesítve az egyházak. Én továbbra is azt gondolom, hogy van értelme, akár csak szimbolikus jelentősége is e felsorolás illetően való bővítésének.

A törvény 11. §-ának (1) bekezdése szerint a kormány a nemzetközi fejlesztési együttműködési és humanitárius segítségnyújtási tevékenység koordinációja és a szakpolitikák fejlesztési célú összhangja érdekében tárcaközi bizottságot működtet. Akkor is elmondtuk, de most is érdemes hangsúlyozni, hogy megítélésünk szerint a tárcaközi bizottság ezekben a kérdésekben nagyon szűk kört érint, ezért ebben a koordinációban szerepet kellene hogy vállaljanak és kapjanak legalább a 10. § (1) bekezdésében rögzített szervezetek is.

Továbbra sem derül ki azonban, hogy a törvény 11. §-ának (2) bekezdése alapján a külgazdasági ügyekért felelős miniszter és a külpolitikáért felelős miniszter a nemzetközi fejlesztési együttműködési és humanitárius segítségnyújtási tevékenység hatékonyságának növelése érdekében milyen projektalapú tevékenység ellátását elősegítő ügynökséget kíván működtetni.

A mostani módosítás érinti a törvény 12. §-át, külön nevesítve a globális felelősségvállalásra nevelést mint a nemzetközi fejlesztési tudatosság növelésének eszközét, amelyet támogatandónak tartunk.

(10.30)

A jelen előterjesztés 4. §-a egyértelművé teszi, hogy a nemzetközi fejlesztési együttműködési és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtási tevékenység finanszírozása során figyelemmel kell lenni Magyarország nemzetközi és európai uniós vállalásaira is, ugyanakkor a részletes indoklásban foglaltaktól eltérően a javaslat kiveszi a törvényből, hogy ez az összeg fejezeti kezelésű előirányzatként az éves költségvetésben elkülönítésre kerül, illetve azt is, hogy a fejezeti kezelésű előirányzat felhasználását a külpolitikáért felelős miniszter irányítja. Ha jó az én értelmezésem, államtitkár úr, akkor biztos van erre egy válasza, hogy miért kerül ki a legfőbb felelőse ennek a témának konkrétan a forrásfelhasználás irányításából.

A törvény 15. §-a szerint a külgazdaságért felelős miniszter és a külpolitikáért felelős miniszter minden év július 31-ig jelentést készít a kormány részére az előző évi nemzetközi fejlesztési együttműködési és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtási tevékenységről. A mostani módosítással a jelentés benyújtási határideje augusztus 31-re változik, így az

indoklás szerint a dokumentum az OECD DAC részére megküldendő, Magyarország általános hivatalos fejlesztési támogatóként elszámolható forrásaira vonatkozó végleges adatokat is tartalmazni tudja.

A jelentést annak kormány általi elfogadását követően a külgazdaságért felelős miniszter és a külpolitikáért felelős miniszter az általa vezetett minisztérium honlapján nyilvánosságra hozza. Továbbra is kérdés számunkra, hogy ez a jelentés miért nem kerülhet az Országgyűlés asztalára, azaz miért csak a minisztériumi honlapokon hozza nyilvánosságra a kormány, miért nem vitatja meg az Országgyűlés legalább bizottsági szinten ezt a kérdést, ezt a jelentést.

Amint láttuk, ezután a Nemzetközi Fejlesztési Együttműködés Koordinációs Tárcaközi Bizottság tesz javaslatot a külgazdasági és külügyminiszter részére a támogatandó partnerországok körére, talán ezzel magyarázható, hogy a törvényjavaslat 6. §-a kiveszi a külpolitikáért felelős miniszter kezéből a kedvezményezett partnerországok és az ágazati prioritások kijelölésének szempontjait. Ugyanakkor továbbra is kérdéses, hogy a miniszter mi alapján állapítja meg a szakpolitikák végrehajtásában közreműködő civil szervezetek előminősítésének szempontjait és annak eljárását.

A törvényjavaslat nemcsak az imént említett módosításokat tartalmazza, hanem a közbeszerzésről szóló 2015. évi törvény egyetlen pontját is módosítja. Ha erre az államtitkár úr kitér, hogy mi az oka ennek a változtatásnak, azt is megköszönöm, hiszen a 111. § úgy fogalmaz, hogy: „E törvényt nem kell alkalmazni az uniós értékhatárt el nem érő - az e) pontot idézném - külügyi segélyezés keretében humanitárius segítségnyújtás céljából, válságkezelés során történt beszerzésre, amelynek vonatkozásában az Országgyűlés illetékes bizottsága e törvény alkalmazását kizáró előzetes döntést hozott.” A módosítást követően ennek a helyére pedig az alábbi szövegrész fog kerülni az e) pontba: „nemzetközi fejlesztési együttműködési és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtási tevékenység keretében történő beszerzésre”.

Tehát ebből két dolog kerül ki: az egyik egy tartalmi kérdés, hogy ez a „válságkezelés” szó miért kerül ki, illetőleg hogy miért kellett az én értelmezésem szerint a Külügyi bizottság úgymond előzetes felhatalmazását kivenni ebből a törvényből. Ha ez pusztán a gyors reakcióval indokolható, akkor ez még akár racionális is lehet, de van más olyan közbeszerzési eljárás is, ahol az illetékes, például a Nemzetbiztonsági bizottságnak kell eljárni ilyen esetben, és ez eddig zökkenőmentesen működött a korábbi gyakorlatban is. Szerintem az átláthatóságot egészen biztosan erősítené az, ha ez a fajta parlamenti kontroll vagy bizonyos szempontból más oldalról megközelítve, parlamenti támogatás segítené a külpolitikát és külgazdaságot irányító miniszter munkáját ilyen esetekben.

Mivel a nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvény elfogadását is már akkor támogatta a

Magyar Szocialista Párt, illetve a jelenlegi törvényjavaslatban foglalt módosítás - néhány kisebb tartalmi módosítástól eltérően - a megítélésünk szerint inkább technikai jellegű, ezért az előterjesztést a Magyar Szocialista Párt frakciója, mint a korábbi időszakban is, ahogy említettem, most is támogatni fogja, és szerintünk egy olyan helyes lépés, ami Magyarország nemzetközi érdekeinek hatékonyabb képviselésére és a nemzetközi szerepvállalásunk megerősítésére ezen a területen segítséget adhat a mindenkori kormánynak. Úgyhogy ezért, még egyszer ismétlem, az előterjesztést a magunk részéről támogatni fogjuk, és ha a felmerült kérdésekre az államtitkár úr ki tud térni, akkor ezeket az apró félreértéseket is lehet majd tisztázni.

Ha megengedi, egy következő hozzászólásban elmondanám azt, hogy milyen módosító indítványokat szeretnénk hozzáfűzni apróbb kérdésekben, amelyek talán egy picit még pontosítják ennek a törvénynek a szövegét. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló 2014. évi XC. törvény, valamint a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról szóló T/6985. számú törvényjavaslat alapvető és legfontosabb célja, hogy olyan jogi környezetet biztosítson, ami lehetővé teszi Magyarország részéről a hivatalos fejlesztési támogatás hatékony és gyors nyújtását az erre jogosult fejlődő országokban úgy, hogy egyidejűleg a szabályozás a közpénzekkel való áttekinthető, hatékony és ellenőrizhető gazdálkodás szabályainak is megfeleljen. A törvényjavaslat célja továbbá, hogy a szabályozás megfeleljen a nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvény elfogadása óta végbement jogszabályi változásoknak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyarország ki merete mondani az igazságot, nevezetesen azt, hogy napjainkban a világtörténelem egyik legintenzívebb népvándorlása és Európa szervezett megszállása folyik, továbbá azt is, hogy migránsok százezrei tartanak Németországba, Dániába és Svédországba, azok, akiknek immár a világ leggazdagabb tíz országa közé tartozó Ausztria sem felel meg. Milliók készülődnek, köztük megállapíthatatlan számú hadviselt fiatal, sokan közülük a szélsőséges iszlám harcosai. Míg tehát Közép-Keleten és Észak-Afrikában középkori jellegű, véres vallásháborúk dúlnak, addig a történelem bizonyos szereplői a migrációs hullámot nemcsak ösztönzik, hanem saját céljaik szolgálatába állítják, vagyis a hadszínteret kiterjesztik Európára, sőt exportálják a síita-szunnita, török-kurd,

továbbá az egyéb nemzeti és törzsi ellentéteket. Félő, hogy a migráns invázió következtében nemcsak a határok átjárhatósága válik kérdésessé, hanem egyidejűleg a második világháború óta a legsúlyosabb veszély fenyegeti a humánumot, a toleranciát, az európai nemzetek, hívők és ateisták, különböző vallásúak és világnézetűek együttélését.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Emlékezzenek a tegnapi nemzeti gyásznapiakra, és emlékezzenek arra, hogy mi, magyarok tudjuk, hogy nemcsak az idegen megszállók okozhatják egy nemzet vesztét, hanem a tehetetlen és alkalmatlan vezetők is, akik saját gyengeségük miatt képesek elárulni vagy eladni nemzetük szabadságát. Európa ma tele van ilyen alkalmatlan vezetőkkel, tehetetlenekkel, akik saját gyengeségük miatt képesek saját nemzetüket és saját népüket is feláldozni.

(10.40)

Európa mai vezetői feltétel nélküli szolidaritást, befogadást, béketúrést követelnek az emberektől. Európa mai vezetői megsértik a nemzetek szuverenitását, amikor felhatalmazás nélkül, önhatalmúlag milliányi idegent hívnak meg és osztogatnak szét más országok között, nem gondolva arra, hogy az általuk emlegetett vasfüggöny anno a rabságot jelentette, a műszaki határzár pedig éppen szabadságunk védelmét jelenti. Európa vezetői elfelejtették megkérdezni az európai embereket arról, akarják-e, hogy Európa lakossági összetétele, kultúrája, rendje és hite mindörökre megváltozzon.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Így volt ez 1956-ban Magyarországon is. Az elnyomók azt hitték, hogy önhatalmúlag bármit megtehetnek a nemzettel és az emberekkel, akár azt is, hogy feladassák velük szabadságukat, önrendelkezésüket, kultúrájukat, határait, történelmüket és hitüket. A magyarok válasza ma is az, ami 1956-ban: elég volt! Magyarország megvédi határát, szabadságát, de a magyarság egyúttal szolidáris a menekültekkel. Itt kell elmondanom, hogy a magyarság anyagi támogatásával a Magyar Katolikus Karitás mellett többek között a Magyar Vöröskereszt is rendkívül tevékenyen részt vesz az illegális bevándorlók által kialakított helyzet humanitárius kezelésében.

Magyarország tehát minden ezzel ellentétes szírháng ellenére tevékenyen részt vesz és közreműködik a nemzetközi közösség humanitárius tevékenységében. A magyar humanitárius segítség a nemzetközi jog vonatkozó rendelkezéseinek, az emberiség, a semlegesség, a pártatlanság és a függetlenség elvén alapul. A humanitárius segítséget azon területekre irányítjuk, ahol a legnagyobb szükség van rá. A segélyezés három fő terület bevonásával zajlik: kormányzati erőforrások bevonásával, civil szervezetekkel, valamint nemzetközi szervezetek segítségével.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat alapvető és legfontosabb célja, hogy olyan jogi környezetet biztosítson, amely lehetővé teszi Magyar-

ország részéről a hatékony és gyors segítségnyújtást az arra jogosult fejlődő országokban, ugyanakkor a közpénzekkel való áttekinthető, hatékony, ellenőrizhető gazdálkodás szabályainak is megfeleljen. Cél továbbá, hogy a szabályozás megfeleljen a nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló 2014. évi XC. törvény elfogadása óta végbement jogszabályváltozásoknak.

Fontos, hogy a többi európai országban is hasonló törvényeket fogadjanak el, mert ezáltal elősegíthető lenne a fejlett és fejlődő világ együttműködése, továbbá a fejlesztési partnerség sikerrel vehetné elejét annak, hogy Afrika, a Közel-Kelet és Ázsia egyes országainak nehéz sorsú közösségei tömegesen ne keljenek útra Európa felé. Ehhez jól működő és rugalmasan reagálni tudó humanitárius segítségnyújtási mechanizmus és szakpolitika szükséges.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A módosítás egyértelműsíti, hogyan történik a NEFE szakpolitikai stratégiájának meghatározása. A NEFE szakpolitikai stratégiája határozza meg Magyarország NEFE-tevékenységének földrajzi és ágazati prioritásait, amelynek figyelembevételével a Nemzetközi Fejlesztési Együttműködés Koordinációs Tárcaközi Bizottság tesz javaslatot a külgazdasági és külügyminiszter részére a támogatandó partnerországok körére.

A módosítás megeremti annak a lehetőségét, hogy nemzetközi humanitárius segítségnyújtás keretében, az államháztartás központi alrendszerébe tartozó költségvetési szerv kiadási előirányzatai terhére támogatás, adomány és más ellenérték nélküli kötelezettség vállalható, valamint a kifizetés teljesíthető legyen.

A szakpolitikák láthatóságának és társadalmi támogatottságának növelése kiemelt célja a NEFE-törvénynek, ezért a módosítás a globális felelősségvállalásra nevelést külön is nevesíti mint a nemzetközi fejlesztési tudatosság növelésének eszközét.

A szakpolitikák finanszírozása érdekében az arra szánt forrás a külpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium költségvetésében jelenik meg fejezeti kezelésű előirányzatként. A módosítással egyértelművé válik, hogy a finanszírozás során figyelemmel kell lenni Magyarországon nemzetközi és európai uniós vállalásaira is.

A rendelkezés a külügyminiszternek adja feladatul a szakpolitikák végrehajtásában közreműködő civil szervezetek előminősítési rendszerének a kidolgozását. A módosítás célja, hogy nemzetközi humanitárius segítségnyújtási tevékenység keretében az uniós értékhatárt el nem érő beszerzések esetén ne kelljen alkalmazni a közbeszerzések szabályait.

Kérem, támogassák a T/6985. számú törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Staudt Gábornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Figyelmesen meghallgattam az előttem szóló képviselőtársaimat, alapvetően nem a törvényjavaslatról beszéltek. Ez persze megesik elég gyakran itt a tisztelt Házban, de amikor elolvassuk, hogy nemzetközi humanitárius segélyezésről van szó, akkor itt részletpontok és módosítások kerülnek előtérbe, tehát nem önmagában a humanitárius tevékenység vagy esetleg a kvóták különböző alkalmazásáról szól a javaslat. Ehhez persze annyit hozzátennék, ha már Vejkey képviselőtársaim még itt van, hogy én egyetértek azzal, amit ön mond, hogy nincs kvótákra szükség, csak az a gond, hogy a kormányzati kommunikáció részben ettől eltért, hiszen folyamatosan világkvótákról beszélt a miniszterelnök is. Tehát azt kell mondjam, az rendben van, hogy az európai kvótákat is elutasítjuk, de a világkvóták bizonyos esetben még veszélyesebbek, hiszen hiába védünk meg az európai határokat, hogyha bevezetnénk a világkvótát, akkor ez alapján nemcsak az Európában, az Európai Unió országaiban itt ragadt vagy bevándorlók vagy menekültek elosztását - itt nyilván inkább a menekültekre kell gondolni - kellene megtenni, hanem akkor világviszonylatban kellene arra gondolni, hogy Európán kívülről is hozhatnánk elosztási céllal ide, Magyarországra különböző menekülteket. Más, hogy nem tudom értelmezni azt, amit a kormányzat mondott ebben a tárgykörben. És ráadásul, mivel ennek a kibontását, ennek a részletes kifejtését nem hallhattuk, ezért ez egy veszélyes terület, még a végén valaki azt mondja rá az Európai Unióban, hogy igen, és akkor tényleg nagy gondban leszünk. Tehát fel lehet használni ezt egy kétkulacos politikára, de elég veszélyes abban az esetben, hogyha egyébként a kvóták bevezetésével nem értenek önök egyet, hogyha tényleg így van. Mi biztosan nem mondjuk azt, hogy világkvótákra vagy európai uniós kvótákra lenne szükség.

És az is igaz, és azt is el szeretném mondani, hogy amikor a humanitárius segítségről beszélünk, akkor azt azért látni kell, hogy amikor azt mondjuk, hogy helyben kell megoldani a problémákat, azokban az országokban, ahol kialakult vagy legalábbis a környező országok segítségével, akkor az csak részben humanitárius kérdés és sokkal inkább politikai vagy sok esetben katonai kérdés, tehát honvédségi kérdés. Hiszen, ha nem tudunk megfelelő befogadótáborokat létrehozni vagy támogatni, ugye, ez a humanitárius rész, nyilván ehhez pénz is kell, de ha ezek a táborok nem védettek és akár a haderő vagy katonaság által nincs biztosítva a védelmük, akkor nyilvánvalóan a humanitárius segítség kevés és semmi, mert például az Iszlám Állam vígan be fog oda hatolni, és esetleg még a humanitárius segítséget is el fogja vinni.

(10.50)

Azt láthatjuk, hogy ezekben a táborokban mik történnek, az erőszaktól kezdve a rablásokig, és ez

sok esetben még a média számára sem megtudható, sőt a sérelmeket elszenvedettek sem mernek nem-hogy feljelentést tenni, de a különböző humanitárius szervezetektől segítséget kérni vagy bejelenteni az itt elkövetett cselekményeket. De ennél is szomorúbb az, hogy Európában azt is láthatjuk, hogy a menekülteknek az egymás közti viszonyaikban nemcsak a beáramló terroristagyanús személyek terrorizálását kell elszenvedniük, hanem sok esetben az ott dolgozó humanitárius erőket is éri atrocitás; több erőszakról is hallhattunk, amely esetekben pont a szervezet próbálta eltussolni ezeket az ügyeket. Tehát ha a téma mélyére hatolunk, akkor nagyon sok mindenről lehetne beszélni.

De én szeretnék a javaslatról beszélni, és elmondani azt, hogy mik az aggályaink, amellet, hogy a céllal, a humanitárius céllal természetesen mindig egyet lehet érteni. Itt azonban nagyon sok technikai módosítás merül fel, ami kinyit olyan kapukat, amikben nehéz lesz majd a jövőben átlépni, illetve bezár olyan lehetőségeket, amik alapján az Országgyűlés rátekinthet a kormányzat tevékenységére.

Azt láthatjuk, s itt a 3. §-ra gondolok, eddig is a törvényben szerepelt, hogy a nemzetközi humanitárius segítségnyújtási tevékenység hazai társadalmi támogatottságának növelése a külpolitikáért felelős miniszter és az oktatási miniszter közös feladata. Ez önmagában rendben van, nem baj, ha az önkéntes munkára, az önkéntességre, a humanitárius segítségre neveljük a fiatalokat. Viszont a globális felelősségvállalásra nevelés előmozdítása számomra egy kicsit tág fogalomnak tűnik, egy kicsit nehezebben meghatározható fogalom. Én úgy gondolom, hogy a globális felelősségvállalás alapvetően az államoknak, a kormányoknak, de legalábbis a politikai vezetőknek, politikai szereplőknek kell hogy a mindennapjaikat átjárja, és nem tudom, hogy a fiatalok számára az oktatás-nevelésben hogy lehet az eddigi szabályozáshoz képest még jobban végezni. Pontosabban mi az, amit az eddigi szabályozás nem tartalmazott, és ezzel a kiegészítéssel kell belevenni, én ezt nem látom pontosan.

De bizonyos szempontból ennél is súlyosabb az, hogy míg a 4. §-ban eddig a nemzetközi humanitárius segítségnyújtási tevékenység összkormányzati költségigényét - én ezt úgy értelmezem, hogy megnyit szánunk ilyen tevékenységre - központi költségvetésben, fejezeti kezelésű előirányzatként kellett megtervezni, ami egy átláthatóságot, Országgyűlés előtti részletes megtárgyalhatóságot jelentett, hiszen fejezeti előirányzatként ezt a költségvetésbe mindenképpen látható módon kellett beleírni, addig a módosítása, az átlépése a jelenlegi állapotban bonyolultabb, mint amit önkéntek szeretnének vezetni, hiszen pont azt a részt vennék ki a javaslatból, miszerint fejezeti kezelésű előirányzatként kellene bekerülnie a költségvetésbe, és csak annyi maradna, hogy a külpolitikáért felelős miniszter terjeszti elő.

Az persze rendben van, hogy előterjeszti, de azt láthatjuk, hogy a költségvetések az elmúlt időszak-

ban úgy kerültek betervezésre, hogy egy csomó mindent el lehetett bennük rejtteni. Tehát önmagában ez nem teszi számomra egyértelművé, hogy ez külön meg fog-e jelenni a költségvetésben, illetőleg tudjuk-e, az Országgyűlés látja-e majd azt, hogy önként ezt milyen mértékben lépték át. Nem azt mondom, hogy az előirányzatot bizonyos esetekben nem kell átlépni, persze lehetnek ilyen szituációk, de azért az átláthatóság ebben az esetben nagyon fontos, lévén, hogy bár humanitárius célra, de adófizetői pénzeknek a külföldre történő kiutalásáról, humanitárius célok támogatásáról van szó. Tehát az Országgyűlésnek, a képviselőknek és az embereknek is látniuk kell ezek felhasználását.

A 10. §-t pedig végképp nem értem, tisztelt Ház. A közbeszerzésekről szóló törvény módosítása - a jelenlegi hatályos szabályozáshoz képest - azt mondja ki, hogy a külügyi segélyezéskor nem kell alkalmazni az uniós értékhatárt el nem érő kereteknél a közbeszerzési törvényt akkor, ha az Országgyűlés illetékes bizottsága e törvény alkalmazását kizáró előzetes döntést hozott. Tehát ha el szeretnének térni, mármint a közbeszerzést meg szeretnék kerülni, akkor ki kell kérni az illetékes szakszabotmány döntését. Az látható, hogy ez az áttekinthetőségnek egy fontos garanciája, hiszen nem feltétlenül kell ennek adott esetben nyilvános ülésnek sem lennie, persze az a legjobb, de azért az Országgyűlés bizottsága elé be kellett jönni. Ez az időfaktorral általában nehezen magyarázható, mert a bizottságok rendszeresen üléseznek, és ha mondjuk, nyáron van egy komoly problémahelyzet, akkor összeül a bizottság, ezen ne múljon, ráadásul a humanitárius segélyezési folyamatokat döntés-előkészítés és kormányzati döntés is meg szokta előzni. Tehát nem arról van szó, hogy hipp-hopp, ma bejön az igény és holnap ki kell fizetni, és ezért a bizottságokra kellene várni. Én tehát nem látom az igazi indokot. Az indok csak az lehet, és ez fájó, hogy ez mechanikusan, bizottsági döntés nélkül megkerülhető legyen.

Az én jogi aggályom nem csupán az, hogy a külügyi segélyezésnél és a humanitárius segítségnyújtásnál ez túlságosan mechanikussá és országgyűlési bizottsági döntés nélkülivé válhat, hanem átfogalmazzák az érintett e) pontot, és abba belekerül a nemzetközi humanitárius segítségnyújtási tevékenység mellett a nemzetközi fejlesztési együttműködési tevékenység is. Nekem ez nem tűnik ugyanannak a fogalomkörnek. Egy nemzetközi fejlesztési együttműködés és a humanitárius segítségnyújtási tevékenység nem tűnik ugyanannak. Államtitkár úr biztos majd el tudja mondani, érdekel is egyébként, hogy az eltérés pontosan miben kimutatható. Én úgy érzem, hogy a fejlesztési együttműködés teljesen más irányú is lehet, és ha ehhez sem kell kikérni az Országgyűlés szakszabotmányának a véleményét, akkor nemcsak arról van szó, hogy a humanitárius célú segélyezésnél tudják ezt megkerülni, hanem egy fejlesztési együttműködésnél is. Tehát azt kell mondanom, hogy dupla a kritika ennél a pontnál, és hiába

van ott az uniós értékhatár, de azért ki lehet csorgatni olyan pénzeket ide-oda az uniós értékhatár alatt, amelyekre semmiféle rálátása nem lesz az adott szakbizottságnak sem.

Én ezeket a jogi érveket szerettem volna elmondani. Mirkóczki képviselőtársam még hozzá fog szólni a javaslatához. Még egyszer hangsúlyozom, nem arról van szó, hogy a céllal ne értenénk egyet, de ha a cél nemes, akkor az Országgyűlés szakbizottságai is bírjanak rálátással. Azt nem tudom elfogadni, hogy itt az időtényező releváns lehet, hiszen gyorsan össze lehet hívni ezeket az üléseket, akár még nyáron is, higgyék el, mi ott leszünk, ha erről van szó, és a határozatképességet is biztosítjuk, ha valódi humanitárius kérdés merül fel, de ne rejtsék ezt el olyan módon, hogy ne kelljen a bizottságok döntése. Ha a legjobb szándék vezérli önöket, akkor meg pláne ne, mert akkor az félreértésre adhat okot, és ezt szerettem el kellene kerülni. Elnök úr, köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Az LMP frakciója továbbra sincs jelen, így a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most elsőként megadom a lehetőséget Mesterházy Attilának kétperces hozzászólásra.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Ha Vejkey képviselőtársam nem hozta volna ide ezt a témát, akkor nem szóltam volna két percben. De kihasználva, hogy itt van a Külügyminisztérium képviselője, megkérdezném, hogy ezt az apokaliptikus víziót osztja-e a Külügyminisztérium, ha már a képviselő úr nincs itt, hiszen szervezett megszállás zajlik Magyarországon. Talán érdemes lenne eldönteni, hogy ezt az oroszok vagy az amerikaiak szervezik-e, mert Simicskó szerint az oroszok, a kormányból meg mások szerint az amerikaiak, harmadrészt pedig Soros György tehet mindenről.

Miért érdekes ez? Én csak úgy érdekességből beütöttem a Google-be, hogy ez a Soros Györgytől való tartózkodás vajon mióta jellemzi a Fideszt, és találtam egy olyan bejegyzést, hogy Orbán 1988 áprilisától a Soros Alapítvány támogatásával működő Közép-Európa Kutatócsoport munkatársa volt, majd 1989 szeptemberétől az alapítvány ösztöndíjával a oxfordi Pembroke College-ban az angol liberális filozófia történetét tanulmányozta. Soros-ösztöndíjjal tanult az oxfordi egyetemen Szájer József, a Fidesz EP-képviselője, és Németh Zsolt volt külügyi államtitkár is. Egykor az alapítvány támogatásában részesült továbbá Kövér László házelnök, Schmidt Mária történész és Stumpf István alkotmánybíró is. Tehát úgy tűnik nekem, hogy ez a fajta elidegenedés vagy távolságtartás csak manapság jellemzi a kormány egyes politikusait.

Az is kérdéseket vet fel, helyes-e az - majd a két perccel túl a normális hozzászólásomban is folytatnám egy picit ezt a témát, bár nem terveztem, de kénytelen vagyok -, hogy vajon az iszlám elleni ilyen erős fellé-

pés helyes-e, segíti-e a magyar keleti nyitás politikáját. Vajon az arab országok mit szólnak ahhoz, hogy a parlamentben kirohanást intéz egy kereszténydemokrata képviselő az iszlám ellen, azt citálva, hogy a humanumot és a toleranciát veszély fenyegeti csak azért, mert iszlám vallású emberek érkeznek akár Magyarországra, akár az Európai Unióba?

(11.00)

Miközben egyébként iszlám közösség viszonylag régóta él Európa különböző országaiban, még Magyarországon is van ennek egyfajta kisebb közössége. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm, elnök úr, elnézést a csúszásért. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Most normál hozzászólásra elsőként Mirkóczki Ádám képviselő úrnak adom meg a szót.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Miniszter Úr! Képviselőtársaim! Nem terveztem hozzászólást az előttünk fekvő javaslatához, de annyi blódség és látzólag naivitás elhangzott az általános vitában, amire nem tudom megállni már csak a jegyzőkönyv kedvéért sem, hogy ne reagáljak. Én elsősorban a kormányzati oldal néhány gondolatára szeretnék reflektálni, hogy értem én, ha nem éppen a hozzászóló írta vagy mondta a saját gondolatait, hanem valakik megírták neki, de azért egy picit a naivitást és a következetességet feltétlenül válasszuk szét.

Arról beszélni, hogy úgy rácsodálkozunk a világban lévő válságövezetekre és a különböző háborúkkal, konfliktusokkal terhelt térségekre, országokra, mint ha azok tegnap csak úgy, a földből kinőttek volna, és véletlenszerűen elindítottak volna egy olyan geopolitikai lavinát, aminek mi most kizárólag áldozatai vagyunk, azért azt önök sem gondolják és nem gondolhatják komolyan, hogy ez így van. Nem érdemes viccelni egymással, nem érdemes sem az arab tavaszt, sem a Közel-Kelet háborús konfliktusait anélkül megvizsgálni, hogy a saját felelősségiünkről és a saját szerepünkről ne beszéljünk benne.

Úgy nem lehet sem következetesen, sem hitelesen humanitárius segítségnyújtásról beszélni, hogy közben teljesen mást mondunk, mint amit teszünk. Ha arra gondolunk, hogy milyen nagyszerűen segítettünk az Amerikai Egyesült Államok demokráciáját importálni akár Afganisztánba, akár Irakba, akár Szíriába, akkor azt hiszem, hogy a mostani hozzászólások meglehetősen hiteltelenelek. Úgy elítélni egyes szereplőket ezekben a konfliktusokban, hogy közben a saját szerepünket legalább a jövőre nézve a tanulságlevonás szempontjából nem vizsgáljuk, az meglehetősen rossz politikai hozzáállás a mi megítélésünk szerint.

Vejkey képviselő úr sok mindenről beszélt és sok mindent említett, szintén úgy, hogy nem feltétlenül a javaslatához tartozott, de én azért, ha valamilyen val-

lásról beszélünk, akkor legyünk pontosak. Tehát a képviselő úr úgy fogalmazott, hogy „a szélsőséges iszlám”. Nem, nem az iszlám a szélsőséges, hanem annak egyes szektái és olyan változatai, amelyek kifejezetten terrorista csoportokra épülnek; azok valóban szélsőségesek, azokkal kell törődni, legalábbis a védelmünk szempontjából, de egy világvallást egy az egyben így megbélyegezni az meglehetősen merész, főleg egy kereszténydemokrata képviselőtől.

Staudt Gábor képviselőtársam említette a kvótákkal kapcsolatos anomáliát. Igen, nagyon örülnék, ha akár miniszter úr bekapcsolódva, akár államtitkár úr elmondaná arról az álláspontját, hogy igen, mi a különbség az európai uniós kvótarendszer és az Orbán Viktor által javasolt világkvóta között. Miért rossz az egyik és mitől jó a másik? Mert szerintünk, egyébként nagyon helyesen, el kell ítélni mindenfajta kvótarendszert, mert az tarthatatlan, igazságtalan, és azok között teríti szét a felelősséget, akik egyébként nem feltétlenül okozói ennek a hatalmas válságnak.

De naivitás azt gondolni - és itt fölhívnam mindenki figyelmét arra -, hogy ha elutasítunk egy európai uniós kvótarendszert, akkor naivitás azt gondolni, hogy a világkvóta ellenben megoldás, mert mi a különbség? Persze, több ország között vagy több földrész között terítene szét ezt a hatalmas emberáradatot - de ne legyen illúzió! Ha az Európai Unió területére, akár Magyarország, akár más, tőlünk nyugatabbra lévő országok területére özönlöttek százezrek vagy milliók, azt komolyan gondolja bárki is, hogy egy világkvóta azt fogja eredményezni, hogy minden országból charterjáratokkal majd Brazíliába, Argentínába, Ausztráliába, vagy nem tudom, a Déli-sarkra fogjuk exportálni ezeket az embertömegeket, úgy, hogy ezek a fogadó országok vagy földrészek „persze, hozzátok nyugodtan” hozzáállással partnerek lesznek benne?

A világkvóta esetén ugyanúgy itt fognak maradni az Európai Unióban és az Európai Unió tagállamai között ezek a tömegek, és ezért jó lenne, ha ebben is nyíltan beszélünk, és ha szabadságharcunk az európai uniós politika ellen, akkor tegyük mellé vagy kérdezzük meg az embereket arról is, hogy és egyébként a világkvótáról mi a véleményünk. Mert szerintünk ez megint egy kettős beszéd, és szerintünk ez megint a magyar társadalom félrevezetése.

Aztán amikor Vejkey képviselőtársunk arról beszél, hogy mi tudjuk, hogy milyen idegen megszállók alatt lenni vagy szenvedni, valóban így van, a magyar történelem sajnos sokszor vagy sok példát mutat e tekintetben, de azt se felejtjük el, hogy amikor mi felelőtlenül részt veszünk bármilyen nemzetközi katonai misszióban, ugyanolyan idegen megszállók vagyunk az ott élők szemében. És amikor én következetességet és hiteles politikát hiányolok, akkor pontosan erről beszélek. Nem lehet úgy a békéért aggódni például Ukrajna esetében, hogy az egyik kezünkkel vagy az egyik szavunkkal békéért kiáltunk, és a diplomácia minden eszközével megpróbálunk tenni annak érdekében, hogy a felek között béke

legyen, de a másik kezünkkel vagy a másik szavunkkal pedig nagyon komoly anyagi támogatást adunk az egyik félnek, aki azt az anyagi támogatást kizárólag katonai eszközökre fordítja, és ezáltal mi közvetten is hozzájárulunk ahhoz, hogy ne a béke irányába mozduljanak el a dolgok, hanem kifejezetten a katonai megoldás irányába.

És nem lehet úgy félnünk a terrorizmustól és riogatni vagy éppen felkészíteni - nagyon helyesen - a magyar társadalmat a terrorizmus veszélyeire, hogy közben egy felelőtlen, vagy egy elég gyenge felkérésre, egy felelőtlen döntéssel 150 katonát küldünk Erbilbe, amely lépésünkkel abban a pillanatban felkerültünk az Iszlám Állam térképére. És nem fizikálisan kerültünk oda - úgy is -, hanem úgy is, mint potenciális vagy majd a jövőben lehetséges célpont.

Amikor következetességről beszélünk, akkor erről beszélek, és teljesen mindegy, lehet itt használni, hogy persze, mi csak kiképzők vagyunk, persze, mi csak konvoj kísérelők vagyunk, vagy éppen objektumot biztosítunk, meg nálunk nincsenek csak védelmi fegyverek, nem. Van fegyver meg van fegyvertelen. Nincs ilyen, hogy védekező fegyver, meg nincs ilyen, hogy támadó fegyver. Van emberi élet kioltására alkalmas, minden más az nem fegyver. Amikor a következetességet hiányoljuk, akkor pontosan erről beszélünk, és pontosan ezt kérjük számon.

Nagyon jó lenne, ha mi a humanizmus vagy a béke jegyében vagy a humanitárius katasztrófák elkerülése érdekében olyan politikát folytatnánk, amelyben elismernénk azt, hogy nemcsak az egyik harcoló fél bombái indítanak meg menekülteket, hanem a másiké is. Nemcsak az Iszlám Állam terroristái által robbantott pokolgépek miatt menekülnek emberek, hanem adott esetben a NATO-tagállamok bombázásai miatt is. Nincs olyan, hogy az egyik bomba a békét szolgálja, a másik pedig a konfliktust!

Ezt jó lenne Magyarországnak is eldönteni, és nagyon örülnék, ha úgy próbálnánk meg tenni ezekben a konfliktusokkal terhelt geopolitikai térségekben vagy országokban a béke helyreállítása érdekében bármit, hogy erre nemcsak saját magunkat figyelmeztetjük, és erre nemcsak saját magunk felelünk meg, hanem egyébként elvárjuk szövetségeseinktől is.

Hiszen ha mi egy olyan védelmi szövetségnek, mint a NATO-nak vagyunk a tagjai, akkor ne viselkedjünk úgy, mint egy agresszor szövetség, és ne szolgáljunk ki agresszor érdekeket! Senki nem kötelez minket arra, hogy akár Irakban, akár Afganisztánban, akár Szíriában, akár máshol magyar katonák segítségével - hozzáteszem, bármelyik fél mellett - ténylegesen harcot folytassunk. Nekünk egy feladatunk van, ha ezt a javaslatot, meg a javaslat mögött fekvő nagyon helyes és kizárólag csak támogatandó elképzelést vagy célokat szeretnénk elérni, hogy a béke érdekében következetesek vagyunk, nemcsak ilyen javaslatokban, nemcsak szavakban, hanem tettekben. Ami azt jelenti, hogy nem fogadunk el kritika nélkül, különösen nem háborús felké-

résre vagy háborús konfliktusokban bármilyen szerepet szánó felkéréseket, hanem igenis megnézzük, hogy azok valódi tartalma mi, azoknak a valódi célja valójában mi, és Magyarországnak milyen jövője lehet a tekintetben, hogyha kimarad, vagy ha épp csatlakozik ezekhez az akciókhoz.

(11.10)

És nem lehet úgy álszent módon; emlékezzünk vissza, nem volt olyan rég, amikor az Iszlám Állam elleni katonai szerepvállalásról döntöttünk itt a Házban. Az is egy kettős beszéd volt, és az is egy kettős mérce volt. És nem lehet azzal magyarázni egy katonai beavatkozást, hogy mi a közel-keleti keresztények védelme érdekében küldünk katonákat, hogy ez nem tartható tovább. És akkor mi van az afrikai keresztényekkel? Oda miért nem küldünk katonákat?

Amikor ezeket a tényleges és megtörtént példákat az önök fejére olvasom ezúton is, akkor pontosan arról beszélek, hogy ne vezessük így félre a társadalmat, hanem akkor mondják el nyíltan, hogy igen, akár az USA, akár Brüsszel, akár más ránk parancsolt, és nekünk most az a politikai érdekünk vagy így tudunk kompenzálni valamilyen hibánkért, hogy ebben feltétel nélkül részt veszünk. De ilyen blódségekkel ne vezessük félre a magyar társadalmat, és legalább egymást ne csapjuk be, hogy az egyik keresztény közösség védelme fontos, a másiké nem; az egyik terrorista szervezettel szemben, mint például az Iszlám Állam, fel kell lépni, de mondjuk, a Boko Harammal szemben nem Afrikában.

Ezt lenne jó úgy képviselni, hogy akkor vagy következetesen mindent megteszünk ezen elvek mentén, vagy akkor következetesen, kizárólag a magyar társadalmat, a magyar biztonságot tekintjük elsődlegesnek, és egyikben sem veszünk részt, viszont mindent megteszünk a magyar emberek biztonságáért. Ha ezt a felelősséget és ezt a következetességet, mondjuk úgy, hogy ciklusokon keresztül sikerülne a mindenkori kormánynak végigvinni, azt hiszem, azzal járulunk hozzá leginkább a békéhez és a humanitárius célokhoz. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzetközi fejlesztési együttműködés és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtás tekintetében nyilvánvaló, hogy az, ami a törvénytervezet keretei között megfogalmazódik, az alapjaiban támogatást kell hogy élvezzen. Ennek ellenére vagy mindezekkel együtt van azért néhány kifogás a törvénytervezet vonatkozásában, amit szeretnék majd megemlíteni.

E két tétel mellett a közbeszerzésről szóló módosítás is tartalmát képezi a törvénytervezetnek. Itt azt látom, hogy olyan folyamatok zajlanak, amelyek

mintha a törvényalkotási hektikusság erősödését mutatnák az elmúlt időszakban. Hogy miért is mondom mindezt bevezető gondolatokban, szeretném visszaidézni azt, hogy az első két tétel vonatkozásában, tehát a fejlesztési és a humanitárius segítségnyújtási dolgok tekintetében közel egy évvel ezelőtt, hiszen 2014. XI. hó 18., ha jól emlékszem, volt az az időpont, amikor a frakciók együttes támogatásával, talán 6 ellenszavazat mellett vagy tartózkodás mellett fogadtuk el ennek az akkori törvénytervezetét; azt követően egy fél év elteltével, a nyár időszakán hatályosult mindez, és most ott tartunk, hogy '15. november első napjait éljük, és ennek a törvénytervezetnek a harmadik tartalmi része, a közbeszerzés vonatkozásában változásokat eszközölünk, miközben a közbeszerzési törvényt ma épp az utolsó napirendi pont kapcsán fogjuk tárgyalni, azt, ami november 1-jével hatályosult, mármint elfogadásra került, és ma, november 5-én pedig újabb módosításra kerül. Értik, ugye, az összefüggéseket?

Szóval, egyszerűen félelmetes az, hogy néhány nap leforgása alatt, egy-két hét eltelté után önök azt, amit korábban a Parlament falai közé behoznak, módosítják, azt gyakorlatilag, nyugodt lelkülettel mondom, előkészületlen formában hozzák a Parlament falai közé, hiszen ha megfontolt lenne ez a munkálkodás a törvény-előkészítés tekintetében, akkor az idő próbáját kiállná, nem egy hétig, nem egy hónapig, hanem azért mondjuk, évek viszonylatában legalább egy közbeszerzési törvény és egyéb más törvények esetében.

De ne csak a formai részről beszéljünk, magáról a fejlesztési együttműködésről vagy a humanitárius segítségnyújtás kérdésköreiről is. A fejlesztési együttműködés tekintetében, ahogy én látom, azt tudom mondani, hogy ahol a tudástranzfer vonatkozásában vagy épp a technológiai tranzfer vonatkozásában előrelépések következhetnek be egy ilyen együttműködés kapcsán, ott természetesen csak támogatólag lehet hozzáállni a folyamatok alakításához.

Nyilván ez ugyanúgy érvényes, mondhatom, szakterületeket érintően vagy szakmai felületeket érintően az oktatásra, az egészségügyre vonatkoztatva is, a kapcsolatrendszerek bővítését, azoknak a megerősítését érintően. És legalább olyan fontossággal bír az én értékítéletem szerint az is, hogy egy ilyen fejlesztési együttműködés keretében a magyar gazdálkodó szervezetek, vállalkozások tudnak-e pozícionálisan erősödni, tudnak-e előrelépni, tudnak-e a külfiacra jutás tekintetében egyéb, a mai lehetőségekhez képest segítséghez jutni, van-e potenciálbővülés ebben a történetben. Azt gondolom, hogy lehet, és ebből kifolyólag nyilván ez a része az irányomból mindenképpen támogatást érdemel.

Nyilván fontos nemcsak a külgazdasági, de úgy összességében a külkapcsolatok fejlesztése is. Én szeretném ezeket mind beleérteni a nemzetközi fejlesztési együttműködés keretei közé, és ha ez így van, akkor azt gondolom, hogy egyrészt érdemes e tekintetben a Parlament falai közé törvénytervezetet hoz-

ni, akár még újólag is, és érdemes ezeket a folyamatokat támogatni.

Van egy másik része ennek a törvénytervezetnek, amit ha nagyon le akarok egyszerűsíteni, akkor azt mondom, hogy a szegénység elleni küzdelemről szóló rész. Itt mindenképpen szeretném megemlíteni, nem szeretnék nagyon kilépni a törvénytervezet keretei közül és kalandozásokba bocsátkozni, de szeretném megemlíteni azt, hogy itt, Magyarországon nekünk Magyarországon belül is van tennivalónk ezeknek a kérdéseknek az oldása, mérséklése tekintetében. Láthatók az elmúlt esztendőknél a - most már mondhatom - trendjei, tendenciái, érezhetők azok a folyamatok, amelyek a szegénység vonatkozásában kialakultak.

Nem fogok részletekbe menni, de tudják nagyon jól, hogy amikor egy zárt esztendő után a Nemzeti Adó- és Vámhivatal azt mutatja ki, hogy az adóbevallók körében Magyarországon is 2,2 millió olyan ember van, aki a létminimum alatt keresi a jövedelmét, vagy több mint 1,3 millió ember, aki vagy épp megkeresi, vagy nem tudja megkeresni a minimálbér összegét sem, akkor nyilvánvaló, hogy e vonatkozásban és e tekintetben az országhatár keretein belül is van tennivaló, főleg akkor, ha látható módon Európában, a körülöttünk lévő országok vonatkozásában a pozíciónk időben előrehaladva nem javul, hanem folyamatában, lépésről lépésre, de hátrébb csúszunk.

De nem akarok a Magyarországon belüli folyamatokkal bővebben foglalkozni, ezt csak annak a kérdésnek a kapcsán vetem fel, hogy amikor a szolidaritásunk és sok minden más segítségnyújtásunk e tekintetben megmutatkozik, akkor gondolnunk kell arra is, hogy az országhatár keretein belül mi történik, és nemcsak gondolni kell rá, hanem konkrét cselekvéseket kell eszközölni annak érdekében, hogy ezek a folyamatok pozitív értelmű változásokon tudjanak keresztülmenni. Azaz nagyon egyszerűen lefordítva: a Magyarországon élő emberek helyzete holnap jobb legyen, mint ma, vagy holnapután meg jobb legyen, mint holnap lesz majd.

De ne zárjuk be magunkat ebbe a belső, Magyarországon belüli kalitkába, ezért visszatérek magához a törvénytervezethez, és itt legkiváltképp az együttműködés kérdésköréről szeretnék néhány gondolatot szólni.

(11.20)

Nyilván lehetőség szerint szélesíteni kell és minél szélesebb palettára kell felhozni az együttműködő szervezetek körét. Mindegy az, hogy kikről beszélünk, már olyan értelemben, hogy a parlamenti pártokon túli társadalmi partnerekről, ami persze a kultúrától kezdve a tudományon keresztül, az érdekvéviselőket át sok mindenki lehet, és a civilek bevonása mellett erősödhet meg. Itt a kérdéseim gyakorlatilag azok, hogy ennek a rendszerét én értem, hogy ennek az életre hívását, megvalósítását sugallja a törvénytervezet, de szeretném tudni a formátumát, a rendszerességét, a működési mechaniz-

musának a kialakulását, azt, hogy ha és amennyiben összeáll egy ilyen együttműködői kör ezen problémák megoldása érdekében, akkor mondjuk, hogyan néz ki ennek a működési mechanizmusa; milyen időszakonként, vagy mi generálja azt, hogy ezek a körök adott helyzetben találkozzanak; vagy van-e mozgásterük ezeknek a társadalmi partnereknek, szövetségeseknek a tekintetben, hogy akár ne csak - ezt idézőjelbe tettem - „elszenvedő” résztvevői legyenek a történetnek, hanem alakítói, formálói, javaslattevői lehetőséggel bírói.

Azt gondolom, hogy mindazok a szervezetek, amelyek ebben a segítségnyújtási feladatkörben jelen lehetnek, persze itt nyilván az államigazgatási gépezettől elindulva, tehát a miniszteriális felületektől elindulva a katasztrófavédelmen át sok minden egyéb másig, Mesterházy Attila a vezérszónoklatában már szólt róla, a Vöröskereszten vagy a Vörös Félhold mozgalmon át nagyon sok mindenki, ezek a szervezetek hogyan kapják meg annak a lehetőségét, hogy tényleges, valós befolyásolást tudjanak tenni, érvényre tudják juttatni a szándékaikat, az akarataikat, a segítségnyújtási képességüket. Ne csak - és mint mondtam, idézőjelbe tettem - „elszenvedői” legyenek ezeknek a folyamatoknak.

És azt a kérdést, amit Mesterházy Attila feltett, én is szeretném megerősítő jelleggel feltenni, hogy az egyházak tekintetében miért nincs meg az a fajta jó értelmű direktívizmus, hogy igenis, az egyházak legyenek bevont együttműködő partnerei ezen kérdések kapcsán a feladat megoldásának. Nekem se válasz az, hogy az egyházak majd ilyen-olyan-amolyan civil szervezeteken keresztül érvényesítik és segítik a folyamatok alakulását, nem! Szerintem az egyházaknak az ilyen típusú kérdésekhez való viszonyulása alából, direktben is meg kell hogy legyen, és én bízom is abban, hogy meg is van. Tehát nem kétkedem benne, csak hát akkor egy törvénytervezet keretei között is köszönjön vissza mindez.

És igazából a másik ilyen aggályos kérdés a finanszírozási kérdések köre, az, hogy a törvénytervezetből kiveszik a fejezeti előirányzatokélt elkülönítést, tehát hogy az éves költségvetésben ez már nem ilyen formátumban jelenik meg. És nem tekintem formainak azt sem, hogy a külpolitikáért felelős miniszter jelentéseket készít ezekben a történetekben. Ha az emlékképeim nem csalnak meg, akkor minden év VII. hó 31-éig történt ez, most egy módosítással VIII. hó 31-éig. Igazából nem is értem, hogy miért van ez az egy hónapos csúszásbeli eltolódás, de ami nem formai, hanem inkább tartalmi, hogy a jelentések miért nem kerülnek az Országgyűlés falai közé?

Szerintem ez olyan süllyal bíró kérdés mind a két esetben, akár a fejlesztési együttműködések tekintetében, akár a humanitárius segítségnyújtás vonatkozásában, amelyek igenis az Országgyűlés falai között kellene hogy megtárgyalásra kerüljenek. De ahogy Mesterházy Attila a vezérszónoklatában elmondta, legalább az Országgyűlés bizottságai előtt meg kellene hogy jelenjen ezeknek a kérdésköröknek

a kezelése, ez nem kérdéses. Bár én azt gondolom, sokkal inkább az Országgyűlés előtt kellene hogy megjelenjen.

És van még egy kérdésem, egy kételyem igazából, de lehet, hogy ezt a kételyt el lehet oszlatni és a kérdésre a válasszal ki lehet egyenesíteni. Ez a civil szervezetek előminősítésével kapcsolatos kérdésként fogalmazható meg.

Nem látom igazából ezeknek az előminősítéseknek a szempontrendszerét, a hogyanját, a mikéntjét. Jó lenne, hogyha az államtitkár úr erre a kérdésre is válaszolna.

És itt a befejező gondolatok kapcsán még egyszer szeretnék visszatérni magára a közbeszerzés kérdéskörére, hiszen ez a harmadik része ennek a törvénytervezetnek, amely vonatkozásában arról szól, hogy nem kell alkalmazni az uniós értékhatárokat, itt a külügyi segélyezés vagy a humanitárius segítségnyújtás tekintetében szól ezekről a kérdésekről. Itt azt szeretném elmondani önöknek, hogy akkor, amikor ma ennek a törvénytervezetnek a keretei között erről tárgyalunk, akkor az utolsó napirendi törvénytervezet kapcsán, amikor direktben a közbeszerzésről beszélünk, akkor meg arról fogunk majd dönteni, hogy a 25 millió forintnál nagyobb értékhatárú európai uniós vagy magyar állami támogatással történő fejlesztések tekintetében automatikusan közbeszerzési kötelezettség áll fenn. Persze, hozzá kell tennem, a jövőben mégsem, akkor, hogyha egyedi kormánydöntéssel vagy egyedi munkahelyteremtési támogatással történik vagy párosul mindez. Szóval, érdemes lenne és jó lenne megfontolni, végiggondolni mindazt, ami egy adott napon a Ház falai között egy adott törvény tervezete kapcsán, jelesül a 6985-ös, most tárgyalt törvény és a 6983-as, az utolsó napirendben majdan tárgyalandó, közbeszerzési törvény keretei között megfogalmazásra kerül.

És az utolsó egy percben pedig csak felvetés jelleggel szeretnék egy gondolattal kapcsolódni ahhoz, amit Vejkey képviselőtársam elmondott. Nem bontanám ki, de jelzésértékkel annyit mondanék, hogy akkor, amikor azokkal a kritikai megfogalmazásokkal él képviselőtársam, amikről egyik oldalról már esett szó ezekhez illetően, a másik oldalról akár az Európai Unió vezetőit érintően, amelyek kapcsán én nem vitatkozni akarok önnel, tehát hogy félreértés ne legyen, akkor csak annyit szeretnék mondani, hogy Európában néppárti többség van.

Minden bizonnyal ön is tudja és ismeri, tehát vélem, remélem, hogy akkor, amikor ezeket az üzeneteit megfogalmazza, akkor ön is tudja, hogy kik számára fogalmazza ezt meg, ennek a tudatában és - idézőjelbe teszem - a „jó szándékúnak” tekinthető gondolatai így fogalmazódnak meg. Erre szerettem volna tisztes figyelmét felhívni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Most Mesterházy Attila képviselő úrnak adom meg a szót.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Még az államtitkár úrnak adós vagyok egy-két módosító javaslattal, amiket szeretnék majd benyújtani. Ezeknek a lényege az lenne, hogy a szakpolitikai stratégia előkészítésébe, azt kérnénk, hogy a frakciókat is vonják be, hiszen egy előkészítő munka során van lehetőség elmondani a saját szempontjainkat.

Hogyha jól értettem a javaslatban, készül majd egy cselekvési terv is, és ennek az egésznek van egy tervezési folyamata. Ebben nem látom, de lehet, hogy csak én nem, a Külügyi Intézet szerepét, hiszen ott egy komoly kutatási eredmény van. Hogyha azért nem szerepel külön a Külügyi Intézet, mert evidencia, hogy a minisztérium ezt használja, akkor ez is egy válasz erre.

A másik, ami szerintem fontos, hogy a stratégia és a jelentés kerüljön legalább a Külügyi bizottság elé. Hogyha jól értettem, ezt más ellenzéki frakciók is kérték a kormányzattól.

És a harmadik, hogy én nem idegenkednék attól, és ezt korábban is javasoltam, hogy amikor partnerországokról, kiemelt célországokról beszélünk, akkor a határon túli magyar közösségek által lakott országok azért szerepeljenek különös hangsúllyal.

Legutóbb, amikor ezt a javaslatot tettem, akkor azt mondták, hogy nem lehet kizárólagossá tenni ezt a kérdést. Lehet, hogy akkor a határozattervezet vagy a módosítási javaslat egy kicsit szigorúan fogalmazott vagy korlátosan, de hogyha egy „különös figyelemmel a határon túli magyar közösségek által lakott országokra” típusú megfogalmazás lenne, szerintem az mindenféleképpen hasznos lenne, hiszen azért a szomszédságunkban egy komoly konfliktus zajlik, Kárpátalján, ami érinti az ottani magyar közösséget is, vagy érintheti, a mostaninál jobban.

Ezek lettek volna azok az észrevételek, amik még a korábbi hozzászólásomból kimaradtak, és kihasználva az alkalmat, hogy Vejkey Imre képviselőtársam visszajött a terembe (*Dr. Vejkey Imre: TAB-ülés volt!*), igazából az általa elmondottakhoz kötődően még egy-két észrevételt hadd tegyek.

Képviselőtársam azt mondta, hogy Európa vezetői alkalmatlanok, és képesek elárulni a saját nemzetüket és feláldozni a saját népüket is, és egyfajta felétel nélküli szolidaritást várnak el.

(11.30)

Remélem, hogy amikor a miniszterelnök kint volt az EPP kongresszusán, akkor ezt elmondta ott ezeknek az alkalmatlan jobboldali vezetőknek. Hiszen, ahogy Gúr Nándor is fogalmazott, Európát jelenleg jobboldali vezetés kormányozza, legalábbis a többség egészen biztosan az. Az egyik alkalmatlan vezető, gondolom, Merkel, a másik a spanyol miniszterelnök, a harmadik a finn, vagy esetleg a briteknek is meg lehet azt mondani, hogy ne akarják már hazavarni az összes kelet-közép-európai ott dolgozó magyar európai uniós állampolgárt sem. Azt gondo-

lom, hogy ebben akkor a pártcsaládon belül lenne teendője a KDNP-nek is, hogy ezekre fölhívja ezeket az alkalmatlan jobboldali európai vezetőknek a figyelmét.

A másik, hogy nem feltétel nélküli szolidaritást várnak el sem ezek a jobboldali vezetők, sem Európa. Ezt érdemes azért leszögezni egy ilyen parlamenti vitában, mint ahogy a szuverenitást annyiban sértik meg, mint amennyi az egész Európai Unió alapja. Gondolom, képviselő úr is tudja, hogy az Európai Unió alapvetően kvótaszisztémára épül föl. Most nemcsak a menekültek tekintetében, hanem általában, a forráselosztástól kezdve szinte minden valamilyen kvóták alapján kerül szétosztásra. Máshogy nem is lehetne egészen biztosan igazságosan elosztani.

Tehát az Európai Uniót korábban úgy szokták jellemezni, hogy minden tagállam a nemzeti szuverenitásának egy kis darabkájáról lemond, ezt beteszi a közösbe, majd úgymond, ha szabad ilyen patetikusan fogalmazni, közösen sáfárkodik az Unió ezekkel a kis szuverenitásdarabokkal. És ez nem ördögtől való, sőt szerintem a magyar kormány gyakorlatában is észrevehető, hogy nekem mint állampolgárnak például korlátozzák a szuverenitásomat. Mert például engem nem kérdeztek meg arról, de nem csak engem, a többi választópolgárt sem, hogy vasárnap akarok-e boltba járni vagy nem, ha már KDNP-s képviselőről van szó.

Nem pontosan értem, hogyan kérik pont önök számon azt bárkin is, hogy az emberek szuverenitását megsértik, amikor egy nagyon konkrét magyarországi példában mást sem csinálnak, mint bujkálnak az elől a lehetőség elől, hogy a magyar népet megkérdezzük arról, akarják-e, hogy a boltok zárva legyenek például vasárnap Magyarországon. Mint ahogy sok minden más kérdéstről sem kell, hál' istennek, a kormánynak sem megkérdezni minden egyes alkalommal a népet, mert nem nagyon működhetne. Nem kérdezik meg arról sem, hogy mennyi stadion épüljön, hogy legyen-e Felcsúton kisvasút vagy sem, meg arról sem kérdezik meg, hogy adott esetben az agráriumra költsünk többet az európai uniós forrásokból, amit kvóta alapján kap meg Magyarország, vagy pedig a kis- és középvállalkozókra vagy szociális célú kiadásokra költsenek.

Azzal is vitakoznék, képviselőtársam, amit ön úgy fogalmazott, helyesen kezdte a mondatot, legalábbis az én megítélésem szerint, hogy Magyarországon a civil szervezetek nagyon komoly humanitárius tevékenységet végeztek a menekültválság kapcsán. Azt gondolom, minden tisztelet és megbecsülés őket illeti ebben, illetőleg azokat a magyar állampolgárokat, akik szintén hozzájárultak ennek a humanitárius katasztrófának az enyhítéséhez vagy adott esetben elhárításához. De amivel folytatta a hozzászólását, ami arról szólt, hogy „és Magyarország, beleértve a magyar kormányt is”, ebben az én véleményem eltér az önétől. Szerintem a magyar kormány nem tett meg mindent annak érdekében, hogy ez a humanitárius katasztrófa enyhüljön. Magyar-

ország megtette a civil szervezetein és az állampolgárain keresztül.

Én mindig azt kritizáltam ebben a tekintetben a kormányzati cselekedetek kapcsán, hogy miért zárja ki a határvédelem a segítségnyújtás fogalmát. Miért nem lehet, miközben betartjuk az európai uniós szabályokat, betartani azokat az értékeket, normákat is, amelyeket például a kereszténység vagy egyéb más nemzetközi egyezmények diktálnak azoknak, akik ezt vállalták, vagy akik hisznek ezekben az értékekben? Tehát szerintem a szabályok betartása, a határvédelem, a tisztességes folyamatok betartása nem ellentétes azzal, hogy azoknak az embereknek, akik ide menekültek, valamifajta emberséges és humánus elbánást adjunk. Szerintem ez igenis hiányzott a kormányzati aktivitásból, és ez egészen biztosan kritika tárgyát is képezhette.

Ez akkor is igaz, ha az az állítás is helytálló, hogy sok esetben a Magyarországról kialakult nemzetközi kép a világban, amit akár a különböző nemzetközi sajtóorgánumok tártak a világ elé, bizony nem mindig a valóságot vagy a teljes valóságot tükrözte. Ebben volt olyan is, magától értetődik, hogy az rombolta a magyarországi összképet úgy, hogy nem volt mögötte valós igazság, realitás.

Ezért arra kérném képviselőtársamat, hogy ne nehezítsék a Külügyminisztérium és a kormány munkáját olyan kijelentésekkel, amik aztán a külpolitikában számos konfliktust és problémát fognak generálni, legyen szó akár a keleti nyitásról, legyen szó adott esetben az iszlám közösségről, vagy legyen szó az Európai Néppárton belül a Fidesz vagy éppen a Kereszténydemokrata Néppárt működéséről. Hiszen ezeket a kérdéseket valószínűleg ott kellene ilyen erővel az asztalra tenni, nem pedig csak itthon, a parlamentben bátornak lenni.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Gúr Nándor tapsol.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni a napirendhez. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt.

Az általános vitát lezárom, és megadom a szót Magyar Levente államtitkár úrnak, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönöm szépen az elismerő és a jóindulatúan kritikus hozzászólásokat egyaránt. Ezekből azt olvasom ki, hogy alapvetően egyetértés van a parlamenti frakciók között a tekintetben, hogy a törvényjavaslat céljai legitimek, ezek olyan célok, amelyek egyrészt egy morális kötelességből, másrészt pedig nagyon is praktikus megfontolásokból adódnak. És alapvetően egyetértés van abban, hogy ezeket a célokat támogatni kell és meg kell valósítani minél gyorsabban, minél hatékonyabban, minél egyszerűbben, minél nagyobb hozzáadott értékkel, akár

magyar gazdasági, akár egyéb diplomáciai szempontból.

Tisztelt Ház! Ha megengedik, röviden reflektálnék az elhangzottakra. Önmagában az a tény, hogy a kormány arra hivatkozik, hogy a nemzetközi segélyezési és fejlesztési támogatási politikánkat hatékonyabbá és gördülékenyebbé kell tenni, nem abból a felismerésből fakad, hogy most hirtelen Európa szembesült egy olyan jellegű humanitárius kihívással, amivel korábban még soha, vagy legalábbis hosszú évtizedek óta ilyen volumenű problémával nem szembesült. Ennek alapján azt feltételezhetnénk, hogy korábban nem volt különösebb jelentősége ennek a nemzetközi politikának, addig most, hogy az ajtónk előtt vannak a következmények, hirtelen fontos lett.

Nem erről van szó. Nem erre fűzzük fel az érvelésünket, hanem arra a tételre, hogy ma már minden magyar állampolgár és minden európai állampolgár kézzelfoghatóan tapasztalhatja, hogy milyen következményekkel jár ennek a politikának az elmaradása vagy akár csak elégtelen, nem kielégítő mértékű volta. Ma talán minden korábbinál egyértelműbb az európai átlagpolgár számára, hogy egy hatékony nemzetközi segélyezési és humanitárius politika nélkül olyan következményekkel kell neki is személyesen számolnia, mint korábban talán még soha.

Ily módon, azt gondolom, a társadalmi elfogadhatósága, a társadalmi megértése ennek a politikának nagyobb teret kaphat, nagyobb eséllyel valósulhat meg, mint korábban. Természetesen előre lehetett azt látni, hogy ha elmaradnak bizonyos lépések a nemzetközi közösség részéről, illetve ha a nemzetközi közösség bizonyos elhibázott lépéseket tesz meg, akkor ezek a következmények belátható időn belül Európa kapuinál fognak jelentkezni.

Tisztelt Ház! Azt szeretném hangsúlyozni, hogy továbbra is fennáll az a kettős célrendszer a nemzetközi támogatási és segélyezési politikánk kapcsán, amely egyrészt az önvédelmet célozza, azon hatások kiszűrését, illetve azon okok megszüntetését, amelyekkel jelenleg Európa szembesül, másrészt pedig gazdaságdiplomáciai érdekeink érvényesítését a világ különböző térségeiben; természetesen, tisztelt képviselő urak, különös tekintettel azon régiókra és országokra, ahonnan a magyar gazdaság szereplői a legnagyobb hozzáadott értéket, a legnagyobb járulékos hasznot remélhetik. És természetesen azt a szempontot is messzemenően figyelembe vesszük, hogy minél nagyobb támogatások juthassanak azon országok számára, ahol a magyar kisebbség, az ottani magyar közösségek ebből nagy arányban részesülhetnek.

Ennek egy konkrét lecsapódása a törvénytervezetben az a javaslatunk, hogy első helyen Ukrajna, második helyen Szerbia, majd a további régióbeli országok szerepelnek, ahol részben van magyar lakosság, illetve ahol olyan magyar gazdaságdiplomáciai érdekek állnak fenn, amelyek előkelő helyre sorolják ezeket az országokat.

Ami a konkrét felvetéseket illeti, tisztelt Ház. Mivel maga a törvényjavaslat is technikai jellegű módosításokra tesz javaslatot, értelemszerű, hogy ezek a módosítók is zömükben technikai jellegűek, még hozzá két csoportba sorolhatók.

(11.40)

Egyrészt szeretnénk a törvényjavaslat által ezen nemzetközi segélyezési és támogatási politikánk hazai legitimációs bázisát jelentősen kibővíteni azáltal, hogy olyan szervezeteket, entitásokat - akár a civil szférából, akár kormányzaton belüli entitásokról beszélünk - bevonni ebbe a politikába, amelyek hozzá tudnak ahhoz járulni, hogy célzottan olyan helyekre érkezzenek a pénzek, ahol legjobban hasznosulnak, illetve a végrehajtás tekintetében is számolunk ezekkel szervezetekkel, különösképpen az egyházi vagy egyházakhoz kapcsolódó civil szervezetekkel. Szeretném hangsúlyozni Mesterházy képviselő úr felvetésére, hogy az egyházak természetesen direkt módon bevonásra kerülnek a konzultációs mechanizmusba, de elsősorban a végrehajtás tekintetében számítunk rájuk. Az eddigiekben is nagyrészt a regionális fejlesztési és humanitárius politikánk az egyházakon keresztül valósult meg, és ezt szeretnénk, ha a jövőben is így lenne, mert az egyházak azok a közentitások, amelyek talán a legnagyobb mértékben megbízhatóak olyan szempontból, hogy ha például Kárpátaljára humanitárius segélyeket juttatunk, akkor azok olyan helyekre kerülnek, ahol valóban nagy szükség van rájuk. Ez természetesen továbbra is kiemelt törekvése a kormánynak.

Ami a technikai jellegű kérdéseket, illetve felvetéseket illeti, úgymint a fejezeti kezelésű előirányzatokban való nevesítés vagy a tárcaközi bizottság, illetve annak meghatározása, hogy az előzetes konzultációs mechanizmusba milyen elv alapján kerülnek be a szereplők, erről a hétfői bizottsági részletes vitában természetesen fogunk tájékoztatást adni. Most nem mennék bele ezekbe a technikai részletekbe, de ezeket jegyeztük, és képviselő úr módosító indítványait természetesen messzemenően meg fogjuk vizsgálni, és lehetőség szerint beépítjük a törvényjavaslatba.

Ami az előirányzatokat illeti, szeretném jelezni, hogy viszonylag limitált a kormány mozgástere e tekintetben, ugyanis a NEFE-tevékenységünk döntő része olyan csatornákon, olyan mechanizmusokon keresztül valósul meg, amelyek adottnak tekinthetők, tehát ezek kötelező hozzájárulások, különböző kötelező befizetések olyan nemzetközi szervezetek tevékenységeit támogatandó, amelyek az adott cél elérésében tevékenykednek. Ilyen például az az európai uniós mechanizmus, amelybe való mintegy 3 millió eurós befizetés, magyar hozzájárulás egy friss kormányzati döntés eredményeképpen hamarosan meg fog valósulni. Ily módon is demonstráljuk azt az elkötelezettségünket, amelyet korábban is többször hangoztattunk, hogy a válságokat, amelyeknek kö-

vetkezései Európai kapuiban, illetve Európa szívében jelentkeznek, a gyökerüknél kell kezelni, és minél nagyobb mértékben hozzá kell járulnunk, hogy az Európában jobb életet keresők otthon tudjanak boldogulni és méltó körülmények között tudják átvészelni a háborús időket.

Ami a Jobbik érvelési logikájának a koherenciáját illeti, ezt, ha megengedi a tisztelt Ház, nem firtatnám teljeskörűen, ugyanis vélek felfedezni inkoherens elemeket. Amikor azt mondja képviselő úr, hogy egyrészt veszélyes a szélsőséges iszlám és egy olyan jelenség, amellyel szemben fel kell lépni, utána pedig hozzáteszi azt a kritikát, hogy Magyarország miért vesz aktívan részt például az Iszlám Állam elleni harcban Erbil környékén, akkor ezt nehezen tudom értelmezni. Abban mindenesetre egyetérthetünk, tisztelt képviselő úr, hogy nem elég anyagi hozzájárulással segíteni a közel-keleti konfliktusok enyhülését, illetve megoldását, hanem Magyarország azon kevés európai országok sorába tartozik, amelyek katonai részt is vállalnak ebből a küzdelemből. Azt gondolom, hogy ez maximálisan összhangban van azon politikánkkal, hogy a gyökerénél, a térségben kell kezelni azokat a jelenségeket, amelyek különös aktualitással hívják fel arra a figyelmet, hogy jelentős humanitárius tevékenység és fejlesztéspolitikai tevékenység nélkül a nemzetközi szinten sajnos szembeeslünk kell annak hiánya negatív következményeivel.

Ami az úgynevezett világkvótát illeti, tisztelt képviselő úr, én bízom abban, hogy a Jobbik rendelkezik azzal az intellektuális képességgel, hogy a világ azon országaihoz intézett felhívásunk, amelyek nem veszik, illetve nem vették ki a részüket kellő mértékben, illetve erejükhez mérten a jelenlegi válság kezeléséből, ezen országok egy jelentős részének sokkal nagyobb szerepe van abban, hogy ezek a konfliktusok kirobantak a Közel-Keleten, illetve Észak-Afrikában, mint mondjuk, Magyarországnak vagy más európai országoknak, így ezen felhívásunk, ezen észrevételünk mindösszesen arra vonatkozik, hogy elvárjuk a nemzetközi közösség erős tagjaitól, amelyek anyagi, politikai, katonai erejükkel fogva képesek a jelenleginél nagyobb mértékben hozzájárulni a konfliktusok rendezéséhez, hogy ezt tegyék meg, és azon nagyhatalmak, amelyek bizonyos érdekei mentén robbantak ki olyan konfliktusok, amelyek a jelenlegi európai migrációs válságot eredményezik, vállaljanak nagyobb szerepet annak következményei elhárításában. A világkvótára vonatkozó javaslatunk tehát alapvetően az anyagi és más eszközökkel való konfliktuskezelési hozzájárulásokra vonatkozik.

Ami a migráció szervezett vagy nem szervezett voltát illeti, itt ebbe a vitába én most nem bocsátkoznék bele. Az teljesen egyértelmű, tisztelt képviselő úr, hogy bejáratott és szervezett csatornákon bonyolódik ez a folyamat. Ezt, azt gondolom, hogy mindenki, aki figyelte az elmúlt hónapok történéseit itt, Európa közepén, ezt egyértelműen kell hogy lássa. Én ezt ennyiben hagyom. Tisztelt képviselő úr,

azt feltételezni, hogy ez egy spontán folyamat, ami egyszerűen magától megindult és magát fenntartja, azt gondolom, hogy messzemenő naivitás volna. Ráadásul annál is inkább megalapozott lehet azon vélekedésünk, hogy egyes partnereink szempontjából nem feltétlenül nemkívánatos folyamatról van szó. Több esetben is elhangoztak olyan kijelentések vezető tisztviselők részéről különböző világhatalmak képviselőitől, amelyek arra engednek következtetni, hogy ezen partnereink számára kifejezetten kívánatos az, hogy Európa ebben a helyzetben a jelenlegi eszközöknél ne tudjon lényegesen nagyobb erőket mozgósítani annak érdekében, hogy elhárítsa a migrációs válságot. Ezt talán ennyiben is hagyhatjuk.

Ami az erbili szerepvállalásunkat illeti, tisztelt képviselő úr, itt még kitérnék arra a momentumra, hogy azt gondolom, Magyarország erkölcsi alapját erősíti ez a szerepvállalás a tekintetben, hogy így még nagyobb joggal tudjuk azt mondani, hogy az országunk, illetve Európa külső határait meg kell védenünk, másrészt ezzel párhuzamosan hozzájárulunk ahhoz, hogy az érintettek méltó és emberi körülmények között létezzenek és élhessenek a konfliktus területe közvetlen szomszédságában. Ehhez jelentős mértékben és még egyszer, messze átlagot meghaladó mértékben járul hozzá a magyar katonai jelenlét Észak-Irakban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselő Hölgyek és Urak! Gúr képviselő úr felszólalására annyiban reflektálnék, hogy természetesen amellet, hogy bizonyára vannak Magyarországon belül is különböző szociálpolitikai kihívások, azt gondolom, hogy ez nem keverendő össze azzal a morális és politikai kötelezettségünkkel, hogy a világ nálunk jóval szegényebb területeiben megtegyük az erőnkhez mért hozzájárulásokat. Természetesen ennek elmaradása, még egyszer, minden korábbinál nagyobb mértékben jelentkezik Európa kapuinál, Európa szívében. Tehát egy nagyon pragmatikus érv is kötődik ehhez, azon túl, hogy azt gondolom, mindenkinek személyesen is és mint politikai képviselőnek is kötelessége a sajátjánál lényegesen alacsonyabb életszínvonalon élőknek a különböző módokon történő megsegítése.

Még egyszer, tisztelt képviselő hölgyek és urak, a módosító javaslatokat meg fogjuk vizsgálni. Azt gondolom, hogy azok egy része elfogadható lesz, mert alapvetően technikai jellegűek, a célban egyetértünk. Köszönöm szépen a támogató hozzászólásokat, azt gondolom, hogy a jövő heti részletes bizottsági vitában megnyugtató megoldást fogunk találni az összes felvetés kapcsán.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes hatósági eljárások illetékének és az igazgatási szolgáltatási díjának megszüntetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig**. A kormány

előterjesztése T/6988. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Elsőként megadom a szót Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, a napirendi pont előadója: Igen tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni a képviselőtársaimnak a lehetőséget, hogy - ahogy Kovács Zoltán államtitkár és képviselő kollégámtól az elmúlt percekben hallhattam - a Törvényalkotási bizottság ülésén jelentős módon és mértékben, a pártállást meghaladó mértékben és a frakciók ülésbeli pozícióját meghaladó mértékben támogatták azt a törvényjavaslat-csomagot, amely 110 törvény módosításával szeretne hozzájárulni Magyarországon a közigazgatás korszerűsítéséhez, az állam reformjához és első helyen és elsősorban a bürokrácia csökkentéséhez.

(11.50)

Mint ismeretes, a magyar kormány meggyőződése az, hogy a következő előttünk álló néhány esztendő fő kérdése Magyarország versenyképességének a megerősítése, milyen gazdasági és társadalompolitikai lépéseket tehetünk annak érdekében, hogy Magyarországon a jelenleginél erősebb versenyképességi körülmények között tudjunk munkahelyeket teremteni.

Meggyőződésünk, hogy az ország közigazgatási állapota, az állam állapota, az állam ügyintézésének módja, minősége érdemben járul hozzá ahhoz, hogy Magyarország Közép-Európa, sőt Európa egyik legversenyképesebb és legerősebb országa lehessen. Ennek jegyében kezdtünk hozzá az állam működésének a megváltoztatásához 2010-ben, és az elért eredményeket szerettük volna egy magasabb és gyorsabb szintre emelni 2014-ben, amikor érdemi lépéseket javasoltunk a kormánynak és a törvényhozásnak. Az a meggyőződésünk, hogy a mai magyar állami ügyintézés, a bürokrácia mérete, nagyságrendje, a vállalkozásokra, a munkaadókra és az állampolgárookra, az adófizetőkre rótt terhek nagyságrendje inkább hátrányt, versenyhátrányt, mint versenyelőnyt jelent. Ha valaki alaposan átnézi az OECD jelentését vagy elolvassa a magyarországi munkaadói érdekképviseletek véleményét, lásd VOSZ vagy Ipari és Kereskedelmi Kamara, akkor láthatja, hogy az elmúlt 25 évben megoldatlan ügyek sokasága áll előttünk, ami a bürokrácia csökkentését illeti. Csak egy példa az OECD-jelentésből: több száz óra adóügyintézésre van szüksége egy vállalkozásnak ahhoz, hogy saját magát az adóhatóság vonatkozásában adminisztrálni tudja; és akkor nem beszéltünk még azokról a terhekről, amelyek az egyébként tisztességes, jogkövető magatartást tanúsító és személyi jövedelemadóval az állam működéséhez hozzájáruló

és az államot fenntartó állampolgárok előtt tornyosulnak.

Ma Magyarországon azért szedünk adót a választópolgároktól, hogy abból közoktatást, köznevelést, közbiztonságot, közlekedést, a közösség ügyeit számukra meg tudjuk szervezni. Érdeklükben nem nehezíthetjük meg az életüket, csak érdekükkel ellentétben, ezért kiemelten fontos dolognak gondolom azt, hogy az állam versenyképessége növelése mellett az az érzés, hogy az állam szolgálja a választópolgárt és nem uralkodik, ez jelentős mértékben erősödjön. Közép-Európában és általában az etatista államrezon-hagyományokon működő országokban nagy kultúrája van annak, hogy az állam saját maga szervezi az életet, társadalmi mérnököszködési munkát végez, és sokkal inkább uralkodik, mint szolgáltató tevékenységet folytat. Ennek megvan természetesen a stabilitással és az állam irányíthatóságával kapcsolatos előnye, de a mai világban nagyon sok választópolgártársunk számára és nagyon sok magyar vállalkozás számára a jelenlegi magyar bürokrácia, nyugodtan mondhatjuk, hogy sokkal inkább hátrányt, mint előnyt jelent.

2014-ben, amikor miniszterjelöltként meghallgattak a bizottságok, akkor három nagyon egyszerű célt jelöltem meg miniszteri munkám során a parlament bizottsága előtt magam és a kollégáim számára. Az egyik, hogy egyszerűbb legyen az állam működése, a másik, hogy gyorsabb legyen az állam működése és olcsóbb legyen az állam működése. E három feltétel együttes fennállása esetén elérhetjük azt, hogy a választópolgárok elégedettebbek, a vállalkozások pedig versenyképesebbek lehetnek. Az egyszerűbb ügyintézés érdekében tárgyaljuk ezt a 110 törvényből álló törvénycsomagot, és nagy esélyünk van arra, hogy a törvényhozás ezt elfogadja. Példátlan, hogy a bürokráciacsökkentés érdekében, a bürokrácia csökkentése által a vállalkozások versenyképessége érdekében Magyarország ilyen volumenű döntést hoz. Az elmúlt harminc esztendőben soha nem módosított az Országgyűlés a vállalkozások, a munkaadók vagy egyszerűen csak a választópolgárok jobb boldogulása érdekében, életminőségének javítása érdekében, a bürokrácia csökkentése érdekében 110 törvényt.

Szükség van erre, hiszen az önök törekvései, a mi törekvéseink, amit 2010 előtt vagy 2010-ben fogalmaztunk meg, csak félig váltották be a hozzáfűzött reményeket. Jó példa erre, hogy amikor az Országgyűlés elsöprő többséggel megszavazta az általános ügyintézési határidő csökkentését, akkor az állam által intézett ügyek kétharmadát akkor és kicsivel később kivonta az általános ügyintézési határidő alól; hiába csökkent az általános ügyintézési idő 30 nap alá adott esetben, azonnal hozott az Országgyűlés törvényeket, a kormány pedig rendeleteket annak érdekében, hogy kire ne vonatkozzon a határidő. Ma ott tartunk, hogy bár papírforma szerint az általános ügyintézési határidő, amivel a választópolgárok, az adófizetők ügyét el kéne intézni, ránézésre alacsony,

ha számba vesszük a kivételeket, akkor kétharmada az állampolgárok által intézett ügyeknek a kivétel kategóriába esik, nehezebb intézni, mint korábban volt. Ezeket az anomáliákat is felszámolja ez a törvénycsomag, aminek a támogatását itt és most is szeretném megköszönni.

Szeretném megköszönni a 2010 előtt már megindított, 2010-ben folytatott európai uniós forrásokból történő infrastrukturális fejlesztéseket, amelyek hozzájárulnak a gyorsabb ügyintézéshez. Nemcsak egyszerűbb, hanem gyorsabb ügyintézés lesz akár a vállalkozások, akár a magánszemélyek számára abban az esetben, ha Magyarországon 270 kormányablakban, 197 járásban sikerül megfelelő minőségű szolgáltatást biztosítani. Most számoltuk össze, hogy körülbelül 40 milliárd forint az, amit jelenleg ezekre a beruházásokra elkölt az ország, részben az adófizetőink, részben az Európai Unió támogatásának eredményeképpen. Szeretném jelezni, hogy a magyar közigazgatás, a magyar szervezett államigazgatás történetében ilyen volumenű, közigazgatási infrastruktúrára fordított összeg nem létezett. Amikor 1920 után, Trianon után talpra kellett állítani az államot, akkor költöttek hasonló volumenű összegeket a trianoni békediktátum országcsontkító hatásai miatt, de alapvetően a közigazgatásban infrastruktúra-fejlesztésre és - korszerűsítésre ennyi pénz még nem költetett el.

Ráadásul társadalmi konszenzus van, mondhatom, politikai konszenzus van a járási rendszer működtetésében, a járások kialakításában és fenntartásában. Biztosan tudjuk mindannyian mondani a választóinknak, 197 olyan pont van Magyarországon, ahol járásba szervezve, 270 kormányablakon keresztül a magyar választópolgárok rendelkezésére állunk. Van még kétezer ügyegédünk, aki a kistéleplésekre kimegy, és helyben is intézi az ügyeket. A 270 kormányablakra tízmilliárdokat költünk, 190 kormányablak átadása megtörtént. Ebben az évben nagyjából a program záródik, minden járási hivatalban legalább egy, minden járásban legalább egy, de inkább két kormányablakban várjuk az ügyfeleket annak érdekében, hogy gyorsabb legyen az ügyintézés.

Most jutok el az előterjesztés lényegi tartalmához. Az előterjesztés amellest, hogy kiegészíti az egyszerűbb és gyorsabb ügyintézésre szánt törvényjavaslatok és döntések sorozatát, egy nagyon fontos kérdésre tud választ adni. Egy választópolgár vagy vállalkozó számára az a fontos, hogy hol tudja elintézni az ügyét, milyen formában tudja elintézni az ügyét és mennyiért tudja elintézni az ügyét. A „mennyiért?” kérdésre kell választ adni. Én magam igazából azon az elven vagyok, hogy ha befizettem a személyi jövedelemadót, nagyon sok választópolgártársammal együtt, akkor az állam számomra ezeket a szolgáltatásokat ingyenesen biztosítsa, másképp minek szedi tőlem az adót. Sajnos még nem tartunk ott, hogy az Országgyűlés asztalára tudjam tenni ezt a kérdést, hogy vizsgáljuk meg, hogy de ha ezeket az illetekeket és járulékokat egyébként beszadjuk immár több száz esztendeje, akkor vajon az adót minek

fizetik a választópolgárok. Ez most még egy olyan kényes kérdés, ami feltételének még nem jött el az ideje.

De annak az ideje bekövetkezett - 1990 óta a modern önkormányzati és közigazgatási rendszer beindítása óta először -, hogy 10 milliárd forint értékben a költségvetéstől lehetőséget kaptunk arra, hogy a magyar közigazgatásban az eljárási és szolgáltatási díjak összegét csökkentjük. Ez egy nagyon jelentős lépés. 23 millió ügye van a magyar közigazgatásnak, a magyar választópolgároknak egymással, és ez az ügyek nagyon jelentős részét fogja majd érinteni; a részletes vitákban, akár a bizottságban, akár itt a parlamenti hozzászólásokban Kovács Zoltán közigazgatásért felelős államtitkár kollégám ezeket tételesen fogja ismertetni.

*(Az elnöki széklet dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy a '90 óta megvalósított kormányzások történetére nem jellemző módon, szinte először egy díjcsökkentés előtt egy konzultációra került sor, a 197 járási hivatalban 400 ezer magyar honfitársunk válaszolt arra a kérdésre, hogy mi legyen az a díjcsomag, ami csökkentésre kerül. Önök most, amikor napirendre veték ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalását, akkor a tárgyalás kapcsán 400 ezer véleményt nyilvánító választópolgártársunk szándékát és óhaját is teljesítik a törvények módosításával. Ezek olyan díjtételek, amelyek érdemben és közvetlenül befolyásolják a választópolgárok életét. Ezek a díjak megszűnnek, illetve kivezetésre kerülnek. Az állampolgárokat érintő okmányügyekben, örökléshez kapcsolódó, tulajdonjogot bizonyító dokumentumok igénylésében, hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítása, a személyazonosításra alkalmas okmányok kiállítása kapcsán vagy a gépjárművezetői engedély kiállítása kapcsán, a diákok esetében a felsőoktatási felvételi eljárás, oktatási igazolvány, első alkalommal történő gépjárművezetői engedély kiállítása, a fogyatékkal élő választópolgártársaink esetében a mozgáskorlátozottak parkolási igazolványának a pótlása, építésügnél a 160 négyzetméternél kisebb építési engedély kérelme, tehát azon választópolgárok esetén, akik 160 négyzetméternél kisebb lakóházat építenek - az ő számuk lényegében 90 százaléka az összes Magyarországon élő magánszemélynek -, a vállalkozások esetében az adóhatósági igazolások kiállítása, cégiratok kiállítása, cégnyilvántartásban történő elektronikus okiratok elektronikus úton történő megküldése, részben bürokratikus eljárási kedvezmény, mármint csökkentése az eljárásnak időben, részben pedig anyagi kedvezmény.

(12.00)

Csak a hatósági erkölcsi bizonyítvány, amely minden alkalmazás feltétele, a magyar választópol-

gároknek 1 milliárd 200 millió forintba kerül egy évben. Ennek a megszüntetésére teszünk most javaslatot. A tulajdonjog, haszonélvezeti jog öröklés esetén történő bejegyzése 1,3 milliárd forint anyagi terhet jelent a választópolgároknak. Ennek az eltörlésére teszünk most javaslatot. Az adóhatósági igazolások kiállítása a magyar vállalkozók számára egy évben 1 milliárdnyi terhet jelent a magyar vállalkozások számára az igénybe vett időmennyiség, idővesztés mellett. A céges közzétételi díjak, számviteli közzétételi díjak, számviteli beszámolók közzététele 1,5 milliárd forintos kiadást jelent a magyar vállalkozásoknak. A névváltozás miatti okmánycsere, ha valaki névváltozás miatt okmányt kénytelen cserélni, 700 millió forintos kiadás.

Mondhatnám még az oktatási igazolványok kiadását, ami 500 millió forintos kiadás a választópolgároknak. Csak néhány kiragadott példa abból a sorból, amelyeknek a megszüntetésére, kivezetésére teszünk javaslatot annak érdekében, hogy a hol, mit, miért és mennyiért kérdésre tudjunk válaszolni a magyar közigazgatásban.

Ez egy első lépés, szeretném tájékoztatni az Országgyűlést, abban, hogy a díjcsökkentés folytatódjon. Jövőre újabb akciót indítunk a 197 járásban, újból megkérdézzük a választópolgárokat tavasszal. Az idén június, július és augusztus hónapban nyílt lehetőség arra, hogy véleményt mondjanak. Egy újabb akciót fogunk indítani annak érdekében, hogy a véleményüket elmondhassák, hogy a megmaradt díjak közül még mi az, amit aránytalan tehernek érznek.

Közben szeretném jelezni, hogy miközben az Országgyűlés 110 törvényt módosít, most megkezdje a hatósági eljárási szolgáltatási díjak módosításával kapcsolatos jogszabály átalakítását, javaslatot fogunk még az idei esztendőben tenni a területi közigazgatásban dolgozó kollégák közszolgálati életpályamodellje megnyitására 2016 júliusával. Ez első lépésben 35 ezer területi közigazgatásban dolgozó, kormányhivatalban dolgozó kollégát közvetlen fog érinteni, akik a 197 járási hivatalba tagolva, 20 kormányhivatal működési rendszerében, a közigazgatás most már világos, átlátható, egyszerű és egyértelmű strukturális rendszerében, messze többletfeladatokat vállalva más állami irányítású szervezetektől, úgy gondolom, hogy számíthatnak a kormány által az Országgyűlés elé terjesztett stabilitást jelentő életpályamodellre. Azt tudom önöknek mondani, hogy egy járási hivatalban dolgozó, személyi okmányok kiállításával foglalkozó vagy gépjárműokmányok kiállításával foglalkozó dolgozó, munkavállaló számára, akik a magyar állam alkalmazottjai, 30 százalékos béremelést fog jelenteni helyi szinten, területi szinten, első lépésben 2016. július 1-jétől. Ezek a munkavállalók egyébként általában 80-120 ezer forint közötti bérért kerülnek alkalmazásra, és úgy hiszem, hogy tisztességes munkát csak akkor lehet tőlük elvárni és azt feladatul szabni, hogy a közösség számára szolgáltató jelleggel végezzék a munkájukat, ha kiszámítható életpálya áll

előttük, és ezt meg is fizeti, honorálja is a magyar állam.

Az a reményünk, hogy a bürokráciacsökkentésnek ez a csomagja, ebben nincs benne az építésügy teljes átrendezése, nincs benne az európai uniós forrásokhoz való hozzáférés teljes átrendezése, nincs benne az adóeljárások teljes átrendezése, amire a kormánynak döntése van, Tállai államtitkár úrtól várjuk az adóeljárásra vonatkozó javaslatot, a Miniszterelnökség 600 építész bevonásával készíti az építésügyre vonatkozó reformjavaslatokat, és az európai uniós pénzek kifizetésének átalakítása pedig a Kereskedelmi és Iparkamara és más érdekképviselők közreműködésével folyamatos monitoringeljárással zajlik, ezek együttesen reményeim szerint a következő években, rövid időn belül érdemi változást jelentenek.

Mi a pártpolitikai különbségek ellenére ahhoz kérjük, a meggyőződésbeli különbségek ellenére ahhoz kérjük az önök támogatását, hogy - a közigazgatás hatékonyabbá tétele, az államreform megvalósítása, az állam ésszerűsítése, a bürokrácia csökkentése és a versenyképesség javítása érdekében - ezek a döntések meghozatalra kerüljenek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelettel üdvözlöm önöket, folytatjuk munkánkat, még hozzá vezérszónoki felszólalások következnek.

Elsőként megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Miközben a kormány a bürokráciacsökkentéssel összefüggésben számos erőfeszítést tesz, az egyes hatósági eljárások illetékének és igazgatási szolgáltatási díjának megszüntetéséről szóló T/6988. számú törvényjavaslat tárgyalása során lehetőségként merül fel, hogy még inkább csökkentjük az állampolgárokat terhelő bürokratikus terheket.

A kormány az állampolgárok és a vállalkozások bevonásával lakossági konzultációt kezdeményezett a hatósági eljárási díjak és illetékek mérsékléséről, illetve bizonyos esetekben megszüntetéséről. Tehát a törvényjavaslat alapját képezi az a lakossági konzultáció, amelyet a fővárosi és megyei kormányhivatalok, illetve a járási és kerületi kormányhivatalok közreműködésével folytatott le a kormány. Pontosabban, a 2015. június 5. és augusztus 6. között tartott lakossági konzultáció alkalmával az állampolgároknak és a vállalkozásoknak lehetősége volt javaslatot tenni azokra a hatósági eljárásokért fizetendő díjakra és illetékekre, amelyek eltörlését vagy csökkentését javasolják. Tudomásom szerint közel 400 ezer kérdőív kitöltésére került sor, amely már megfelelő alapot ad arra, hogy mely hatósági illetékek és díjak csökkentését kívánják a magánszemélyek és a vállalkozások. Következésképpen a törvényjavaslat elsődleges célja, hogy a bürokráciacsökkentéssel

összhangban enyhítse a magyar lakosság szükségszerű okmánycseréiből adódó adminisztrációs és anyagi terheit.

Az előterjesztés alapján a következőkben csoportosítom a kedvezményeket. Először a magyar állampolgárokat érintő okmányügyek, illetve az örökléshez kapcsolódó tulajdonjog-bejegyzéssel összefüggő ügyeket említem. Ezek közé tartozik majd az állandó személyazonosító igazolvány, illetve a lakcímet igazoló hatósági igazolvány kiadására irányuló eljárási díj megszüntetése, ugye, a lakcímet igazoló hatósági igazolvány majd 2025. december 31-ével megszűnik, miután, ugye, már mindenkinek új típusú elektronikus személyi igazolványa lesz. A családi állapot változásából eredő névváltozást követő okmánycserék során illetékmentes lesz a gépjárművezetői engedély, a gépjárművek forgalmi engedélyének és törzskönyvének a cseréje.

Az eltulajdonított okmányok pótlására irányuló hatósági eljárások, így a korábban említett gépjárművezetői engedély, forgalmi engedély, törzskönyv, valamint a társadalombiztosítási azonosító jelet és az adóazonosítót tartalmazó igazolványok cseréje is illetékmentes lesz. A tulajdonjog bejegyzése az ingatlan-nyilvántartási eljárásba, ha ez öröklés jogcímen történik; a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítása, amely évente négy alkalommal és ingyenesen igényelhetővé válik az indítvány alapján, én úgy gondolom, hogy ez gyakorlatilag teljes díjmentességet eredményez, mivel évente négy-nél többször nem hiszem, hogy valakinek szüksége lenne hatósági erkölcsi bizonyítványra.

Kiemelném a diákok, fiatalok köreinek kedvezményeit. Így a felsőoktatási felvételi eljárás ingyenes lesz, a diákigazolvány, a pedagógusigazolvány, az oktatói igazolvány kiállítása is, és az első alkalommal - ez elsősorban fiatalokat érint - történő gépjárművezetői engedély kiállítása is térítésmentes lesz.

A fogyatékkal élőket segítő kedvezmények között említem a mozgáskorlátozottak parkolási igazolványának a pótlását, a jelyelvi tolmács nyilvántartásba vételére irányuló eljárás ugyancsak díjmentes lesz.

Az építésügyi kedvezmények között említem, mint ahogy miniszter úr is említette, a 160 négyzetméternél kisebb alapterületű önálló ingatlanok építésének engedélyezése és a használatbavételi eljárás.

(12.10)

Ami elsősorban a vállalkozókat érinti, az egyes hatósági igazolások kiállítása, a cégiratok közül a cégkivonat, cégmásolat és a cégbizonyítvány kiállítása, a cégnyilvántartásban szereplő elektronikus okmányok elektronikus úton történő megküldése, a vállalkozói igazolványok kiállítása, az üzletek működésének engedélyezésével kapcsolatos eljárások, a céges közzétételi díjak közül a számviteli beszámoló közzététele, ezt minden cégnek május 31-ig kellett megtenni, a mezőgazdasági és erdészeti gépkezelői jogosítványok kiállítása és a népi iparművészeti igazolvánnyal kapcsolatos hatósági eljárás ugyancsak ingyenes lesz. A kormány közigazgatási reformjának többlépcsős folyamatában ez a harmadik lépcsőfok, amelynek végcélja, hogy a polgárok kevesebbet fizeszenek a hatósági eljárásokért.

Az Alaptörvény XXVI. cikke is kimondja, hogy az állam a működésének hatékonysága, a közszolgáltatások színvonalának emelése, a közügyek jobb átláthatósága és az esélyegyenlőség előmozdítása érdekében törekszik új műszaki megoldások és tudományos eredmények alkalmazására. Mindezek hatékonyabbá tételével, úgy gondolom, mindnyájan egyetértünk, hisz a racionalizálás az egész ország érdeke.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány Államreform Bizottság felállításáról szóló határozatában tanulmányozta a bürokráciacsökkentéssel összefüggő intézkedéseket, és az abban foglaltakkal összhangban egyetértett az állami ügyintézés reformjával. Kérem önöket, hogy a benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Tessék!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Lázár János miniszter úr - most már azt tudom mondani, szokásosan - egyes részletkérdéseket érintő javaslatokat nagy államelméleti fejtegetésekkel kezd meg. Erre egészen röviden reagálnék, annyiban legalábbis, hogy az államelméleti kérdésekben továbbra sem tudunk Lázár miniszter úrral egyetérteni. Nem tudunk egyetérteni paternalista, centralizált, a fékek és ellensúlyok rendszerét erodáló, a jogállamiság feltételrendszerét és eszméjét negligáló vagy negligálni törekvő, tekintélyelvű jogalkotással és kormányzati struktúrával, amelyet önök kialakítottak.

Azért szükséges ezt előrevetni, mert amikor közigazgatásról és közigazgatási ügyekről beszélünk, az tulajdonképpen ennek a nagy egésznek a része. Mielőtt bárki azt gondolná, hogy tudomásul vettük és elfogadtuk azt az államrendet, azt az állami struktúrát, amit önök kialakítottak, szükséges minden ilyen törvényjavaslat esetén leszögezni, hogy ez nincs így. Államelméleti szempontból tehát kicsit sem osztjuk az önök értékrendjét és törekvéseit. Közigazgatási ügyekben azonban már lényegesen több mindenben tudunk egyetérteni.

Egyet tudunk érteni a bürokráciacsökkentésre irányuló erőfeszítéseikkel, amit magunk is preferálunk a kormányzásunk alatt. Azt gondolom, ha visszanezzük az elmúlt 25 évet, akkor ez a fajta törekvése minden kormánynak megvolt. Ez nem újdonság önöktől, ez természetes volt minden kormányzás esetében. Jó volna mellel, és ezt is szeretném

megjegyezni, hogyha ez nemcsak a bürokráciára vonatkozna, hanem az állami irányításra is. Ezt javasolom átgondolni fideszes képviselőtársaimnak. Ugyanis valahol megmosolyogtató, persze, ha kicsit humorosabban állunk hozzá, de mondhatnám úgy is, hogy tarthatatlan az, hogy több állami vezető van, több államtitkár és miniszter, mint ahány tagja a magyar parlamentnek. Tehát az, hogy önök egyfelől csökkentik a bürokráciát, helyes törekvés, de jó lenne, ha ezt kormányzati szinten is megtennék, jó lenne, ha az állami vezetők számát is nagyságrendileg, mondjuk, a felére csökkentenék, ahogy abban az időszakban volt, amikor tőlünk átvették a kormányzást. Ugyanis lehet, hogy tíz miniszter ül ebben a patkóban, azonban az államtitkárok és a helyettes államtitkárok száma kétszáz fölött van. Még egyszer mondom: a magyar parlament létszáma 199 fő, a végrehajtó hatalom vezető beosztású tagjainak száma ennél nagyobb, mint egy népképviselői szerv összlétszáma, ez legalábbis egy igen rossz és igen pazarló kormányzati rendszerre utal.

Visszatérek oda, amivel még egyet tudunk érteni az önök törekvései közül. Ilyen az elmúlt időszakban tárgyalt, a közigazgatási eljárások gyorsítására szolgáló törvénycsomag volt. Ugyanis hál' istennek, ott alapvetően azt az elvet követték, hogy úgy kívánnak gyorsítani az eljárásokon, hogy közben az ügyfél jogai nem csorbulnak. Ez egy üdítő újdonság önöktől, mert mondjuk, a polgári eljárásjogban és legfőképpen a büntető eljárásjogban mindig úgy kívántak gyorsítani, hogy az a terhelti jogoknak, illetve az ügyféljogoknak a sérelmére történt. Azaz úgy kívánták a büntetőeljárás gyorsabb előmenetelét biztosítani, hogy bizonyos lehetőségeket, jogosítványokat megvontak a terhelttől, ahelyett, hogy ugyanezt, mondjuk, az ügyészség vonatkozásában tették volna meg. Ha analógiát kívánnék alkalmazni, itt a közigazgatási eljárások területén ezt megteszik. Voltak itt is kivételek, ezekre nyújtottunk be módosító javaslatokat annak idején. Sajnálom, hogy a többségével nem értettek egyet, ugyanis beleillett az önök gyorsítási koncepciójába.

Most tartunk ott, hogy az egyes eljárási illetékeket, díjakat kívánják csökkenteni. Azt tudom mondani, hogy alapvetően ezzel is egyetértünk. Néhány kritikai észrevételt meg fogok fogalmazni, hiszen ha önök szerint olyan kiválóan megy a gazdaság, olyan kiválóan teljesít, akkor bizonyosan ezek a lépések bele fognak férni. Én már csak azt teszem fel kérdés-ként, hogy ha már elhatározták magukat és ebbe a helyes irányba mozdulnak, akkor miért csak a költségvetésnek valójában minimális, elhanyagolható hányadát kitevő 10 milliárd forint értékben kívánják ezt összességében megvalósítani. Ha megnézzük azt, hogy hol lehetne még egyébként spórolni annak érdekében, hogy az eljárások illetékmentességét teljesebb körben tudják megvalósítani, akkor, azt gondolom, nagyon sok ilyen helyet lehetne találni, a klaszterikus stadionépítésekől kezdve mindenki tud legalább tíz ilyen területet mondani, ahol önök szórják a

pénzt, ahelyett hogy spórolnának. Magyarán szólva, ezzel azt szeretném mondani, hogy a törekvés alapvetően díjazandó, de jobb lenne, ha egy kicsit szélesebb körben történe meg.

Annak is örülünk egyébként, hiszen Lázár miniszter úr bejelentette, hogy meg kívánják valósítani azt a törekvést, amit a szocialisták időről időre megfogalmaznak, nevezetesen, hogy nem lehet megúszni egy jelentős mértékű fizetésemelést, béremelést. Úgy tűnik, hogy legalább ebben a szektorban, és ha nem is 50 százalékkal, de 30 százalékkal meg kívánják valósítani. Örülünk neki, hogy ezt a javaslatunkat, úgy tűnik, át fogják venni, hiszen valójában nem az a fontos, hogy ki valósítja meg, hanem az a fontos, hogy megvalósuljon. Magyarán szólva, ha ilyen javaslatot terjesztenek majd a Ház elé, akkor a Szocialista Párt ezt bizonyosan támogatni fogja. Egy módosító javaslatunk bizonyosan lesz ezzel kapcsolatban, mert úgy véljük és az általunk lefolytatott elemzések is azt mutatják, hogy ennek a mértéke legalább 50 százalékos kell hogy legyen. Tehát itt is érdemes lenne átgondolni, hogy egy picit nagyobb forrást csoportosítsanak majd át erre a célra. Mindenesetre ez a törekvésük is pártolandó.

Szeretnék viszont kiemelni néhány szakmai kritikai észrevételt a javaslattal kapcsolatban. A közigazgatási hatósági eljárásért az illetékekről szóló törvényben meghatározott illetéket kell fizetni. Egyes közigazgatási hatósági eljárásokért, illetve egyes intézmények igazgatási jellegű szolgáltatásának igénybevételeért, továbbá egyes bírósági eljárási cselekményekért, szolgáltatásokért díjat kell fizetni.

(12.20)

Gyakorlatilag tehát a közigazgatási hatósági eljárásokért a fizetési kötelezettség vagy díj, vagy illeték formájában jelenik meg.

Az erkölcsi bizonyítvány kiadása vagy például a jelnyelvi tolmácsok névjegyzékbe vételének eljárása eddig nem illetékköteles, hanem igazgatási szolgáltatásdíj-köteles eljárás volt. Szakmai kérdésként merül csak fel, milyen koncepció van a mögött, hogy az eddigi díjköteles eljárásokból illeték megfizetése mellett folytatott eljárások lesznek. Erre nem találtam választ a törvényjavaslatban.

Az elsőfokú közigazgatási hatósági eljárásért, ha az illetékekről szóló törvény melléklete másként nem rendelkezik, most 3 ezer forint illetéket kell fizetni. Ez egyébként az általános tételű eljárási illeték. Az értékhez igazodó közigazgatási hatósági eljárási illeték alapja az eljárás tárgyának az eljárás megindítása időpontjában fennálló értéke. Az igazgatási szolgáltatási díj megállapításánál ugyanakkor az alapot az adott eljárással felmerülő eljárási költségek jelentik.

Elképzelhető, hogy a koncepció megváltozása egy olyan jövő felé mutat, amely az ügyfél oldaláról az eljárásért fizetendő összeg - itt az illetékre gondolok - egyre inkább az eljárás tárgyának az értékéhez igazodik majd, nem pedig az eljárás tényleges költsé-

geihez. Hatástanulmány hiányában egyáltalán nem biztos - s akkor ezt kérdezném is államtitkár úrtól, hogy így van-e vagy nincs így, erről tudnak-e valamit mondani -, hogy a polgárok és a vállalkozások számára a közigazgatási hatósági eljárásokat ez majd nem teszi egyre drágábbá, mert itt egy másik rendszerre kívánják átállítani a díj-, illetve az illetékfizetés rendszerét.

Az üdvözlendő, hogy önmagában az illetékről szóló törvény módosítása néhány eljárást minden alkalommal illetékmentessé tesz ugyanazon ügyfél számára, más eljárásban a kérelmezők szerint viszont különböztet. Azt ugyanakkor mindenképpen meg kell jegyezni, hogy olyan eljárások illetékmentességéről van szó, amelyek során többségében egy közhiteles hatósági nyilvántartásból - nagy állami nyilvántartásokra gondolok itt - kell az okmányt kiállítani, amelynek költsége lényegében alig több, mint magának az okmánynak az előállítási költsége.

Indokolják az illetékmentességet közbiztonsági okok is, például a személyazonosító igazolvány igazolásához szükséges okmányokkal való rendelkezést az állam illetékmentességgel is ösztönözze; ez egy abszolút rendben lévő, helyes dolog. Ugyanakkor a szintén közhiteles nyilvántartásokból kiadott tájkártya és adókártya kiadására irányuló eljárás díj-fizetéshez kötése megszűnik, ezt mégsem illetékmentességként fogalmazza meg a javaslat. Kérdezem államtitkár urat, hogy mi ennek az oka.

Összességében, tisztelt képviselőtársaim, a kritikák megfogalmazása mellett az MSZP ezt a javaslatot támogatni tudja, támogatni is fogja. S arra biztatnánk a kormányt, hogy folytassa ezt a folyamatot, és az egyes szerveknek irreálisan magas díjbevetelt eredményező eljárásait - itt példaként hadd hozzam fel a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által lefolytatott eljárásokat - is igazítsa legalább az eljárás költségeihez. Érdemes lenne áttekinteni azokat az eljárásokat, ahol valójában az eljárási díjak mértéke messze nincs arányban azzal az eljárással, illetve annak az eljárásnak a költségével, amit ennek, ha úgy tetszik, az ellenértékéért lefolytatnak.

Összefoglalva tehát, tisztelt képviselőtársaim, a javaslatot támogatjuk, mindazonáltal azt kérjük a kormánytól, illetve az előterjesztőtől - aki jelen esetben ugyanaz -, hogy fontolja meg azokat a módosító javaslatokat, amelyeket benyújtottunk, hiszen megint csak, mint az előző javaslatcsomag esetében, nem a koncepciót kívánják megmásítani, nem azt támadják, hanem kifejezetten szakmai javaslatokkal kívánják azt kiegészíteni és jobbá tenni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány az Állam-

reform Bizottság felállításáról szóló kormányhatározatában áttekintette a bürokráciacsökkentéssel kapcsolatos intézkedéseket, és ennek keretében egyetértett az állam ügyintézési reformjával. Az állami ügyintézés reformjának egyik célja, hogy az állampolgárok és a vállalkozások széles körét terhelő fizetési kötelezettségeket keletkeztető adminisztratív terheket az állam egyszerűsítse vagy megszüntesse.

Tekintettel arra, hogy a fizetési kötelezettségeket is keletkeztető adminisztratív terhek elsősorban illeték, valamint igazgatási szolgáltatási díj megfizetésére vonatkozó kötelezettség formájában érintik az állampolgárokat és a vállalkozásokat, ezért a kormány az érintettek véleményét kérte a megszüntendő illetékek vagy díjak meghatározásához. A kormány az állampolgárok és a vállalkozások bevonásával lakossági konzultációt kezdeményezett a hatósági eljárások díjának mérsékléséről vagy díjmentessé tételéről. A jogszabály-módosítások előkészítésére az állampolgároktól és vállalkozásoktól érkezett javaslatok, valamint az állampolgárokat és a vállalkozásokat érintő hatósági eljárások adatainak figyelembevételével került sor.

Az egyes hatósági eljárások illetékének és igazgatási szolgáltatási díjának megszüntetéséről szóló törvényjavaslat célja a közigazgatási hatóságok által lefolytatott eljárások során fizetendő egyes illetékek és igazgatási szolgáltatási díjak megszüntetése az állampolgárok és a vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentése érdekében. A közigazgatási hatóságok által lefolytatott eljárások során fizetendő illetékek és igazgatási szolgáltatási díjak eddig az állampolgárok és a vállalkozások anyagi terheit növelték.

Az illetékről szóló törvény módosításának célja, hogy csökkentse az állampolgárok szükségszerű okmánycseréjéből adódó adminisztrációs és anyagi terheket. Így a módosítás eredményeként illetékmentessé válnak az alábbi eljárások: állandó személyazonosító igazolvány és lakcímet igazoló hatósági igazolvány kiadására irányuló eljárás; családi állapot változásából eredő névváltozás miatt indult okmánycserére irányuló hatósági eljárás; eltulajdonított okmány pótlására irányuló eljárás; mozgásában korlátozott személy parkolási igazolványának pótlásával kapcsolatos hatósági eljárás; hatósági erkölcsi bizonyítvány; oktatási igazolvány; mezőgazdasági és erdészeti gépkezelői jogosítvány; továbbá a vállalkozási igazolvánnyal, az üzleti működési engedéllyel kapcsolatos eljárás; a népi iparművészeti igazolvánnyal kapcsolatos eljárás; valamint a cégiratok kiállítása és a cégiratok másolatának megküldése, amennyiben azt a cég tagjai vagy képviselője kérte.

A törvényjavaslat alapján illetékmentessé válnak az alábbi eljárások: gépjárművezetői engedély első alkalommal történő kiállítása; állampolgárok építési engedélyezéssel járó, 160 négyzetméter hasznos alapterületnél kisebb, más önálló rendeltetési egységet nem tartalmazó lakóépület engedélyezési eljárása; illetékmentes lesz továbbá valamennyi adóható-

sági igazolás kiállítása is, tovább egyszerűsítve azon ügyek intézését, amelyek során adóhatósági igazolás beszerzése válhat szükségessé.

A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló törvény módosításának eredményeként az állampolgár mentesül az igazgatási szolgáltatási díj megfizetése alól, ha az adóazonosító jelet, valamint a társadalombiztosítási azonosító jelet igazoló hatósági igazolvány pótlása annak eltulajdonítása miatt vált szükségessé.

A módosítás csökkenti az állampolgárok örökléssel összefüggő tulajdonjog és hasznélvezeti jog bejegyzésével kapcsolatos terheit azért, hogy az ingatlan-nyilvántartási eljárások tárgyi illetékmentességi körét kibővíti. A módosítás eredményeként a mozgásában korlátozott személy mentesül a parkolási igazolvány pótlásáért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj megfizetése alól. A magyar jelyelvről és a magyar jelyelv használatáról szóló törvény módosításával a jelyelvi tolmács névjegyzékbe vételéhez kapcsolódó hatósági eljárás ugyancsak ingyenessé válik.

(12.30)

Diákigazolvány és pedagógusigazolvány kiállításáért jelenleg igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni. A nemzeti köznevelésről szóló törvény módosításával az ezen igazolványok kiállításához kapcsolódó hatósági eljárások szintén ingyenessé válnak.

Kérem, támogassák az egyes hatósági eljárások illetékének és igazgatási szolgáltatási díjának megszüntetéséről szóló T/6988. számú törvényjavaslatot. A KDNP támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Soron következik a Jobbik vezérszónoka, Staudt Gábor képviselő úr. Tessék, parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Ígérem, nem fogom kihasználni a rendelkezésre álló időt, hiszen a javaslat támogatható, nem okozok meglepetést, ha ezeket az illetékcsoökkentéseket, illetve illetékeltöréseket a Jobbik is természetesen támogatja. Egy-két dolgot ki is emelnék, és kitérnék arra is, hogy mi az, amit még esetleg hiányolunk, de előzetesen azt el kell mondjam, hogy természetesen minden lépést, még ha nem is tartjuk azért világmegváltónak, de ha az emberek terheit és a gazdálkodó szervezetek terheit csökkenteni, támogatni tudunk. Itt elhangzott, hogy mik lesznek többek közt illetékmentesek. Ami az erkölcsi bizonyítványt illeti, sok esetben - az előző csomagban azt szavaztuk meg nagyon helyesen - nem is kell kikérni, tehát lesznek olyan esetek, amikor automatikusan lekérésre kerül két szerv között az erkölcsi bizonyítvány, de nyilvánvalóan lehetnek olyan más esetkörök, amikor mond-

juk, egy munkáltató kéri ezt a bizonyítványt. Azt hiszem, az évente négy alkalommal való ingyenes lekérési lehetőség a legtöbb ember számára elég lesz, és általában ennél többet valószínűleg nem is kell kikérni.

A cégkivonatok kikérését is jónak tartjuk, ha a cég tagja vagy képviselője kéri, ezzel is nehéz vitatkozni. Ugyanúgy az állandó személyazonosító igazolvány és a lakcímet igazoló hatósági igazolvány esetében is csak helyeselni lehet az illetékmentességet, ahogy a családi állapot változásából adódó névváltozás miatt indult eljárásokban és az eltulajdonított okmányok pótlása esetében is, amelyek még eddig nem volt ingyenesek. Ez egy régi követelésünk volt, hogy ha valakit bizonyíthatóan kár ér azzal, hogy mondjuk, a pénztárcáját ellopják, elrabolják, akkor legalább a benne lévő okmányok pótlására ne kelljen pluszösszeget kifizetnie.

Aztán az építési rendelkezéseknél is könnyítés lehet itt 160 négyzetméterig, amit be szeretnének vezetni illetékmentességként, és az adóhatósági igazolások esetében is ez sokszor és adott esetben jelentős összegek megtakarítását eredményezheti, ahogy egyébként az öröklési jog címén történő tulajdonváltás bejegyzése. Bár 6600 forint ez esetben is, de ha valaki örököl, és ha már, hál' istennek, ingyenes az öröklés egyenes ágon természetesen, tehát illetékmentes, akkor már ne kelljen ezt az apróbb költséget se befizetni.

Halkan jegyezném meg, hogy talán akkor el lehet érni azt, hogy kevésbé dobják vissza a földhivatalok ezeket a kérelmeket, mert sok esetben - és az előző javaslatnál beszéltem erről - azt láthatjuk, hogy rendszerben van, hogy szűk határidőket szabunk, rendszerben van, hogy a hiánypótlási lehetősége szűkkörűbb a hatóságoknak, de ezt sok esetben úgy próbálják megkerülni, hogy mondva csinált indokokkal visszadobják gyakorlatilag a beadványokat, és ez a földhivatalokra nagyon jellemző volt; akkor ez esetben nem kell hiánypótlást kiadni, az eljárás lezártnak tekinthető. Na, az egy másik dolog, hogy újra be kell adni, újra fizetni kell az ügyfélnek.

Sok esetben meg lehetett korábban tenni - és ezt ügyvédkollégák nagyszámban elmondták -, hogy mondjuk, egy módosítással vagy akár egy bélyegzővel, pecséttel egy javítást át lehetett vezetni az eredeti dokumentumokon, ez esetben ezt már nem lehet megtenni, mert ezeket mind-mind visszadobálják, pont azért, hogy a határidők tarthatók legyenek. Ezt a másik törvényjavaslatnál részletesebben kifejtettem, ebbe itt nem mennék bele, viszont a lényeg az, hogy erre is figyeljenek majd oda a jövőben. Itt főleg a földhivatalok működésére gondolok, mert elég kaotikus állapotok uralkodnak, és nem azt látjuk, hogy pozitívabb értelemben változnának.

Például még egy dolgot nem tudok megállni, hogy el ne mondjak, ezt is gyakorló ügyvédkollégák mondták el. A beérkezett iratok szerint kapják meg az ügyintézők az adott elintézendő dokumentumokat és nem a helyrajzi szám alapján, tehát az is lehet,

hogy két-három ügyintézőhöz kerül a külön beadott, de sokszor ugyanahhoz az eljáráshoz tartozó dokumentumok elintézése, ami, képzeljük el, eléggé nagy káoszt és valójában bürokrácianövekedést okoz, hiszen ha valaki kéri, mondjuk, egy jelzálogjog törlését, a törlőnyilatkozat beadásra kerül, és utána van, mondjuk, egy tulajdonosváltás is, akkor ez különböző ügyintézőkhöz kerül, és akkor majd ők egymás közt kell hogy ezeket megfuttassák, ahelyett, hogy a helyrajzi szám alapján egy ügyintéző ezt el tudná intézni saját hatáskörben.

Tehát nagyon sok dolog van, amit a rendszerben még javítani lehetne. Nagyon jól tudom, hogy ez alapos elemzést igényel, és sokszor felfelé - a rendszerek általában ilyenek, csak a pozitív jön fel, de higgyék el, nagyon sok probléma van még, amit pénz nélkül is ki lehetne küszöbölni.

Egyébként idetartozik az a javaslat - én nem táltam az anyagban, de ha nincs benne, akkor ezt bele kellene venni -, hogy a tulajdoni lap kiadása is legyen ingyenes, ha az adott tulajdonos kéri. Akár ehhez lehet egy megfelelő számbéli limitet szabni, ahogy az erkölcsi bizonyítványnál. Ez is komoly összeg, ha egy teljes bizonyítóerővel rendelkező tulajdoni lapot ki kell kérnie akár a saját ingatlanáról, és nemcsak mondjuk, betekint, mert az persze örömteli, hogy a www.magyarorszag.hu-n ezer forintért be lehet tekinteni, de a teljes bizonyítóerejű okirat kikérése is kell. Én ezt is belevenném.

Aztán azt is el kell mondani, hogy összességében azért néhány milliárdról beszélünk itt ezeknél a módosító javaslatoknál, ami persze fontos az emberek felé, ahogy elmondtam. Ebben a részében az MSZP-ből felszólaló Bárándy Gergellyel azért annyiban egyet tudok érteni, hogy az egy dolog, hogy spórolunk az állampolgároknak, és ez jó, mert nem kell kifizetni, de amit az adókkal befizetnek az állampolgárok, azt a pénzt meg, mondjuk, stadionépítésekre meg ostobaságokra elköltjük - és most tényleg nem a populizmus vezérel, higgyék el -, elköltjük olyan helyekre, amelyeknél azért jobb helyen is lehetne vagy jobb helyen is el lehetne költeni azokat a pénzeket. Erre is figyelemmel kell lenni, mert azt is az emberektől vesszük el az adóbevételeken keresztül, és nemcsak azokat a díjakat vagy illetékeket, amelyeket beszéd az állam.

Azt is ki szeretném még emelni, és ez is valóban egy átvizsgálendő terület, hogy a megmaradt illetékek és díjak legyenek szinkronban az elvégzett munkával, mert sok esetben azt látjuk - egyébként a most eltörölt, illetékmentessé tett esetek egy részére is igaz ez -, hogy sokszor plusz bevételi forrásként kezelték ezeket az illetékeket, díjakat a hatóságok. Tehát nemcsak arról volt szó, hogy valamit fizetni kellett, vagy hogy valamiféle költségtérítéssel hozzá kellett járulni az adott állampolgárnak, hanem nyilvánvalóan a konkrét, elvégzett munkán felüli, aránytalan díjat jelentettek ezek.

Úgyhogy ezekkel a kiegészítésekkel, ahogy az elején elmondtam, támogatni tudjuk a javaslatot, és

ha már Lázár miniszter úr nagy ívű beszédet tartott ezzel kapcsolatosan, azért még várjuk a további javaslatokat is a jövőben. Azt szeretnénk, ha ez a folyamat nem állna meg, és nem gondolná úgy a kormány, hogy ezek után hátradőlhet, és mindent megoldottak a közigazgatásban, mert ezek által is létre fog jönni azért néhány probléma, amit majd utólag kezelni kell, és higgyék el, amikor ezeket el fogjuk mondani az Országgyűlésben, azt ezekben az esetekben mindenképpen jobbító szándékkal mondjuk az állampolgároktól beérkezett információk alapján. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Hegedűs Lorántné tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, így aztán normál szót kérő képviselők felszólalásaival folytatjuk a munkánkat. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

(12.40)

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Talán itt a mai nap egy angyal szállt át a termen, mert ez már a második olyan törvényi vita, ahol egyetértés van a kormány és az ellenzéki pártok között, még ha vannak jobbító javaslatok is; ez nem mindennapi ebben a Házban, egészen biztosan.

Én is azzal szeretném kezdeni, amiről Bárándy Gergő képviselőtársam már beszélt, hogy amit a kormány most letett a parlament asztalára, az szerintem alapvetően egy jó irányba tett jó lépés. A mértékéről, a hogyanjáról, a részleteiről biztos, hogy lehet vitatkozni, de az állampolgárok bürokratikus akadályainak a leküzdése, lebontása egészen biztosan egy helyes kormányzati célkitűzés kell hogy legyen. Tehát ezért mondom azt, hogy ezt mindenféleképpen érdemes támogatni, sőt ösztönözni a kormányt, hogy ha van rá mód és lehetőség, akkor még több lépést és még nagyobb lépéseket tegyenek ebben az irányban.

Egy kérésem vagy egy felvetésem lenne államtitkár úrékhoz, a kormányhoz, hogy Lázár miniszter úr 400 ezer beérkezett válaszról beszélt. Lehet, hogy tanulságos lenne akár a politikai pártoknak is látni azokat a felvetéseket, amiket az állampolgárok beadtak. Biztos, hogy nem tíz-húsz ötletük volt, hanem ennél több, mint amire most lehetőség van ebben az egyszerűsítésben, de lehet, hogy érdemes lenne, ha egy olyan csoportosítás lenne, amiben azt látjuk, hogy hol érzik a leginkább feszítőnek az állampolgárok a hétköznapiakban ezeket a kérdéseket, tehát hol akadályozza őket a legjobban, hol okozza a legnagyobb gondot. Félreértés ne essék, nem a nevekre vagyunk kíváncsiak, vagy én legalábbis nem, hogy volt-e 400 ezer vagy nem, hanem most tényleg szakmailag érdekelne, hogy hol érzik a hétköznapiak

ban az emberek ezeket a problémákat. Talán ez a nyilvános összesítés vagy csoportosítás ebben segíthetne nekünk.

A másik, amiről Lázár képviselő úr beszélt. Én magam is olvastam ezeket az OECD-jelentéseket mind a versenyképességről, mind sok minden másról, és éppen ezért egy picit más témát szeretnék idehozni a vitában, annyiban mást, hogy nemcsak illetekekről, nemcsak ezzel kapcsolatos könnyítésekről kellene a kormánynak gondolkodnia, hanem szerintem fontos lenne, hogyha a kormány egyfajta - nem is tudom, hogy fogalmazzak jól - deregulációban, egyszerűsítésben gondolkozna, vagy a különböző túlzó szabályokat vagy az úgynevezett túlteljesítő jogszabályi környezetet egy picit egyszerűsítene. Mire gondolok? Számos olyan jogszabály van, számos olyan szabályozás van Magyarországon, ami azt a versenyképességet, amiről Lázár János is beszélt, és ami ezekben a tanulmányokban is szerepel, azt bizony nagymértékben korlátozza. Számos olyan vállalkozással beszéltem, nem csak nagyvállalatokkal, sőt őket ez talán kevésbé zavarja, de a magyar mikro-, kis- és középvállalati szektorban nagyon sok olyan vállalkozóval beszéltem, akik azt mondják, hogy nekik nem is feltétlenül az európai uniós támogatás lenne a legnagyobb és a legjobban, a leghatékonyabban hasznosítható segítség, hanem egyik részről az, hogyha a tisztességtelen gazdaság ellen, a feketegazdaság ellen, a nem tisztességes versenyben résztvevőkkel szemben fellépne az állam; most ez a mai vitának ilyen értelemben nem tárgya. A másik, ami viszont tárgya lehet, az az, hogy ezeket a szabályokat érdemes lenne kigyomlálni, egyszerűsíteni. Számos olyan szabály nehezíti a szolgáltató szektorban vagy a termelő szektorban dolgozó vállalkozásokat, az éttermektől kezdve egészen más területekig, amelyeknek túl sok értelme nincsen, egyszerűen bonyolítja az életüket vagy adott esetben plusz költségvetési kiadást jelent a számukra. És ha össze akarnánk hasonlítani ezeket a szabályozásokat, mondjuk, az Európai Unió más tagállamai tekintetében, akkor azt látnánk, hogy tőlünk nyugatabbra levő, az Európai Uniónak régebb óta tagjaként működő országokban sincs olyan szigorú vagy olyan szabályozás, ami a magyar gyakorlatban megfigyelhető. És ez valószínűleg ilyen 20-25 éves vagy még régebbi eredménye ezeknek a szabályoknak.

Tehát összességében arra szeretném biztatni az államtitkár urat és a kormányt, hogy a törvényi szabályozások tekintetében a vállalkozásokat értelmetlenül anyagi és egyéb más terhekkel sújtó jogszabályokat is ki kellene gyomlálni. Ebben volt korábban mind a VOSZ-nak, mind az Iparkamarának, mind a MGYOSZ-nak olyan felvetése, hogy ők szívesen lennének partnerek egy ilyen jogszabály-átírtásban, hogy melyek azok a szabályok, amelyek az üzleti menetet nehezítik, amelyek a szolgáltatás minőségét és a versenyképességét is... - pontosabban a versenyképességét csökkenti és a szolgáltatás minőségét viszont nem befolyásolja, hiszen ez fontos,

hogy a fogyasztóvédelemtől kezdve a környezeti károk elhárításán át azért sok mögöttes cél is lehet ezeknél a szabályoknál. Tehát magyarul, ahogy a miniszter úr is említette, hogyha ebben a tekintetben is, amit most behoztak a parlamentbe, kikérték - helyesen szerintem - ezeknek a szervezeteknek a véleményét, akkor lehet, hogy érdemes lenne egy más irányba is a jogszabályok tekintetében elindulni, és ezzel is lehetne az értelmetlen, alkalmazhatatlan és felesleges jogszabályok eltörlését, hatályon kívül helyezését is szorgalmazni a kormánynak. Ráadásul ez nem jár általában költségvetési kiadással vagy bevételecsökkenéssel, hiszen ezek olyan szabályok, amelyek nem érintik a magyar költségvetés egyenlegét semmilyen formában sem. Szerintem ebben mi magunk is tudnánk partnerek lenni, és az elmúlt évek során talán sok tapasztalat is felhalmozódott, hogy hol kellene megkezdni ezeket.

És hogy azért egy gonoszokdó megjegyzést is tartsak a végére, hogy ne egy ilyen nagyon barátkozós hozzászólást tegyek: ehhez természetesen azt kérném csak, hogy Lázár úr írja fel a szobájának a falára, amivel kezdte a beszédét, hogy az állam szolgál és nem uralkodik. Ezt sok más esetben mintha nem vennék észre a kormány tevékenységében.

És még egy picit viccnek szánt, de azért komolyan is veendő javaslatom lenne, hogy ha ilyen törvényi, jogszabályi csökkentést, egyszerűsítést szeretnének végrehajtani, akkor azt ne Kósa Lajosra bízzák, mert a végén Juhász Péter mindig meghackeli. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Derűltég és taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A kormány nevében Kovács Zoltán államtitkár úr jelentkezett szólásra. Tessék, államtitkár úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Csak hogy rövidre lehessen zárni, amit ön felvetett és még néhány képviselőtársunk is, Lázár miniszter úr azzal kezdte, hogy ez az első lépés, és mondott példát is, hogy mit lehetne egyébként még megszüntetni vagy eltörölni.

Amire Mesterházy képviselő úr a konzultáció kapcsán rákérdezett: konkrét számokat tudok mondani. Például a hatósági erkölcsi bizonyítvány díjmentessé tételéről 172 967 állampolgár nyilvánított véleményt, hogy ezt el kell törölni. A családi állapot változása miatt történő névváltozásról 182 617. Tehát feldolgoztuk ennek a kéthavi konzultációnak az összes adatait. De hogy mondjak egy másik fajtát: felsőoktatási felvételi eljárás alapdíjának eltörlését 135 757 fő volt az, aki úgy döntött, hogy ezt el kellene törölni. Tehát mindegyik megjelenített formáról vannak adataink. Az adóhatósági igazolás ingyenessé tételét 40 517 vállalkozó... - mert külön nyilatkoztak a vállalkozók és külön a magánszemélyek egyébként, tehát ezt is kettéválasztottuk. A vállalkozási körből kevesebben nyilvánítottak véleményt. És neten is

volt lehetőség egyébként az állampolgárok részéről, nemcsak személyesen, hanem az interneten keresztül is véleményt nyilvánítani.

Azt gondolom, hogy ez az egész egy folyamat része. Ennek az első lépése részben a 110 törvény módosítása a bürokráciacsökkentés jegyében, ez pedig a második lépés az állami rezsicsökkentés oldaláról, igazgatási szolgáltatási díjak, illetve különböző illetékek megszüntetése, csökkentése.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Normál szót kérő képviselőként Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Köszönöm szépen Mesterházy Attila nevében is a két percben mondott válaszát. Ezek fontos információk, mert látható módon százezres nagyságrendű visszaigazolások születtek egy-egy témát érintően, akár illetékek, akár igazgatási szolgáltatási díjak megfizetésével kapcsolatos javaslattételként. Azt jónak tartom, hogyha ilyen típusú folyamatokban minél szélesebb körben megkerdezésre kerülnek az állampolgárok. Bár szeretném hozzátenni, azt is jónak tartanám, hogyha láthatóan olyan ügyekben, amelyek egyébként szétfeszítik a társadalmat - időzjelbe tetten -, mondhatok ilyen nyilván, vasárnapi bezárás vagy egyéb más ügyek tekintetében, ott hasonló szorgalommal és nyitottsággal viszonyulnának, egyszerűen azért, mert most itt, amikor illetékekről, szolgáltatási díjakról beszélünk, ott meg, amikor az emberek intim szférájába való beavatkozásról beszélünk, akkor ezek fajsúlyában legalább összemérhető kategóriaként jelennek meg. De nem akarok elhinni más irányba, azzal akarok foglalkozni, ami a törvénytervezet keretein belül is megfogalmazásra kerül.

(12.50)

A bürokrácia költségei vonatkozásában nagyjából látjuk és ismerjük azt a folyamatot, ami kialakult Magyarországon. Látjuk azt, hogy mi Európában a bürokráciának úgymond a terhe, és hogyan néz ki ez Magyarországon. Sajnálatos módon azt kell hogy mondjam, hogy Magyarországon nagyjából háromszor akkora mértékű fajlagosan a bürokrácia terhe, költségvonzata, mint ami az európai átlag viszonylatában. Magyarországon ez a bruttó hazai terméknek, amit előállítunk, a GDP-nek durván a 10 százaléka. Óriási, óriási nagyságrendű terhe: 3000-3500 milliárd forintnyi közötti teherként zuhan rá a vállalkozásra és az állampolgárokra. Míg ez Európában viszonyítási alapként 3-3,5 százalékos mértéket ölt, gyakorlatilag van mit tenni e tekintetben.

És ehhez az aránypárhoz illesztetten azért szeretném azt is hozzátenni, hogy 2010-hez képest ezek a terhek mértékadó módon nőttek, mondom: mértékadó módon nőttek. Reprezentatív felmérések támasztják alá mindazt, amit mondok, de a vállalko-

zások körében történt reprezentatív felmérések alapján nem azt mondom, hogy majdnem mindegy, hogy milyen területeken érintően, de humán, pénzügyi, munkaügyi területet, környezetvédelmi területet, beruházásokat érintő területeket vizsgálva az az összegzés jött ki, hogy ahol nagyon-nagyon nőttek ezek a bürokratikus terhek és ezek költségvonzatai, annak a mértéke gyakorlatilag 30 százalékos nagyságrendű növekedést ért el 2010 óta. Ahol nem azt mondták az emberek, a vállalkozások, hogy nagyon nagyot nőttek, hanem nőttek, de foghatóan, az közelített a 40 százalékhhoz.

Magyarul, a nagyon-nagyon nőttek és nőttek a bürokratikus terhek és ennek a költségvonzata a reprezentatív mintafelméréseken alapuló vállalkozói megkerdezések számának több mint kétharmadát érintette, mintegy 70 százalékat. Akik azt mondták, hogy különösebb növekedést nem éreznek, nem azt mondták, hogy csökkenést, különösebb növekedést nem éreznek, ez pedig durván 30 százalék volt, közelített a 30 százalékhhoz. Nem szabad eltagadni, 1,5 százaléka a nyilatkozattevőknek, volt olyan, aki azt mondta, hogy csökkentek a bürokratikus terhek; 100-ból a 1,5 százalék.

Na szóval, azt akarom érzékeltetni, hogy 2010 óta - addig sem volt kicsi, azt is hozzá kell tennem, mert így korrekt - foghatóan és mértékadó módon nőtt a bürokratikus teher, és mint mondtam, az ehhez kapcsolódó költségteher is. Ilyeténképpen az evidencia, törvényszerű, egyértelmű, mindegy, hogy fogalmazunk, hogy ezen változtatni kell. Ezen változtatni kell! Ez a lépés, amit most tettek, jó irányba tett lépés, de tyúklépésnek sem merném nevezni, tehát olyan mértékű, amely mértékeiben kifejezve, ez a 10 milliárd forintos nagyságrend összegésében azt jelenti, hogy a teljes bürokráciából fakadó tehernek a 3 ezrednyi részét teszi ki. Tudja, mennyi az? Nem 1 százalék, nem 0,1 százalék, nem, 3 ezred százalék. Félelmetesen kevés! Félelmetesen kevés, miközben fényesre festik az eget, mintha olyan szintű lépést tettek volna, ami megold itt mindent. Azt szeretném jelezni, ami 2010 óta bürokrácianövekedésből fakadó költségteherként a vállalkozásokra és az emberekre, az állampolgárokra rázúdult, ez annak az 1 százalékos nagyságrendjét teszi ki.

Szóval, azt szeretném javasolni, hogy a töredéknyi tyúklépések után valós lépéseket kellene tenni annak érdekében, hogy legalább első lépésben, amíg kormányoznak, sikerüljön elérni oda, hogy ez a teher ne legyen több mint amennyi arányaiban volt 2010-ben a kormányváltáskor. Ahhoz is nagyon sokat kell még tenniük, azt szeretném hozzátenni.

És ha ebbe az irányba haladunk, akkor itt két dologra vissza kell térjek, amit Bárándy képviselőtársam és Mesterházy képviselőtársam említett. Az egyik, hogy Bárándy képviselőtársam mondta a parló kormányzás mikéntjét. Illetve ő említette az államtitkár urak számát és sok minden egyéb mást, én mást teszek mellé. Én az olyan típusú, nemrég alkotott, alapított propagandaminisztérium vagy a

stadionok, a fűtött edzőpályák vagy a kisvasút építése, vagy a kormányzati pazarlások számtalan és kézzelfoghatatlan, már kézzel sem fogható történéseit említem, amelyek mind-mind forintokat visznek el, kemény milliárdokat abból a közösen felhasználható pénzből, ami egyébként az állampolgárok javát szolgálóan lehetne, hogy felhasználásra kerüljön.

És fontos az is, amiről szó esett, szintén több képviselőtársam említette, hogy például az olyan típusú dolgok tekintetében, mint a tulajdoni lapok ingyenességének megteremtése; nem tudom, államtitkár úr, tud-e arról esetleg számot adni vagy jó értelemben visszaigazolást adni, hogy például ebben a konkrét dologban, ami a tulajdoni lapok ingyességéhez való hozzáférés lehetőségét érinti, ebben hány állampolgári visszaigazolás vagy visszajelzés volt. Szívesen venném, ha erre tudna számadatot mondani.

Mesterházy Attila kérdései között egyet azért egy picit feszítenék. Ő nem bontotta ki direkt, én meg mégis kibontom picit, ami arról szól, hogy a fekete- és a szürkegazdaság és foglalkoztatás kérdésköre. Mert ha bürokráciáról beszélünk, akkor a gazdaság olyan típusú működéséről is szólni kell, ami megint csak félelmetesen sok pénzügyi forráslehetőséget hordoz magában. Rengeteg, rengeteg kutatás, reprezentatívnak mondható felmérés támasztja alá, hogy a mai magyar gazdaságban 18-22 százalék közé teszik a feketegazdaságban megfordult források nagyságrendjét. Ha ezt a számot nézem, ez még nagyobb, ez duplája durván annak, mint ami a bürokrácia által okozott költségterhet jelenti az országban, de 6000 milliárd forintos nagyságrendű.

Azért hoztam szóba, mert azt gondolom, azt hiszem, hogy ha e két területen egyrészt a bürokrácia terhének csökkentése vonatkozásában, másrészt a feketegazdaság, -foglalkoztatás visszaszorítása tekintetében a ma meglévő 100 egységnek tekinthető terhet csak 10 százalékkal csökkenteni lehetne, akkor olyan nagyságrendű szabad pénzügyi forrásokat lehetne előállítani, ami nem 10, nem 100, hanem 1000 milliárd forintos nagyságrendű szabad mozgást jelentene a költségvetés számára is nyilván, de úgy összességében a magyar emberek számára.

Tehát két olyan terület, amely tekintetében mindenképpen érdemes erőket mozgósítani, de mondom, nem tyúklépés-töredéknyi erőket, mint ami jelen időszakban élénk tárulkozik. Persze, ezt támogatjuk, merthogy ez is segítség, de ez a segítség mértékeiben sokkal kevesebb, mint amennyi terhet rázúdítottak az országra az elmúlt hat esztendőben.

Az elmúlt hat év történéseiről azért annyit mindenképpen szóljunk, hogy összegezve mondhatnám, hogy eddig én ezt kudarcosnak tekintem e vonatkozásban, gondoljon csak a soralátét példájára - biztos emlékszik még rá, ugye, államtitkár úr? Adóbevallások soralátétén történő megvalósítása és sok minden egyéb más tekintetében.

A mesét szívesen veszem, ha elmondja, meghallgatom, hogy hogy lesz ez majd 2016-ban, '17-ben,

'18-ban meg már semmi, már mindent a NAV fog elvégezni. Tehát értem én ezt, csak hat éve kormányoznak. A soralátét meg nem kicsi, hanem akkora, hogy a hordó kell rá és talán akkor sem takarja el.

Szóval, azt gondolom, hogy ha ebben a két dologban csak, amit ez előbbiekben említettem, a bürokrácia vonatkozásában és a feketegazdaság, -foglalkoztatás tekintetében csak a meglévő terhek vonatkozásában egy 10 százalékos mértékű csökkentést tettek volna, akkor nem kellett volna önöknek küzdeni, harcolni, mondjuk, az ellenében, hogy a férfiak 40 év jogosultsági idő utáni nyugdíjba-meneteli lehetőségét korlátozzák.

(13.00)

Akkor nem kellene önöknek az ellen küzdeni, hogy a minimálbérek, nem a bruttójának, nem, hanem a minimálbérek olyan típusú nettójának a növekedését hozzák egy tripartit megegyezés alapján rendeletbe, törvénybe, ami arról szól, hogy a minimálbéres emberek vásárlóerő-értékben mértékadó módon többet keressenek, mint amennyit ma keresnek. És a kormány járulékkerhek kivételével ne a munkaadókat büntesse meg a munkavállalókat, és többet járulékkerheket zúdítsa rájuk, hanem az egyes ember, aki mondjuk ezeket a forrásokat, pénzeket keresi, az járjon jobban, annak legyen több a keresete.

Akkor nem kellene harcolni azzal, hogy a közszférában 38 650 forintot tartják hatodik éve, példátlan módon, a köztisztviselői illetményalapot. Nem volt a rendszerváltás pillanatától kezdve egyetlen olyan kormány sem, még az első Orbán-kormány sem, hozzáteszem jelesül, amely időszakában a köztisztviselői illetményalap mértéke ne változott volna. Most hatodik esztendeje - most hatodik esztendeje! - ott vagyunk, ennek az Orbán II.-III. kormánynak az időszakában, hogy a köztisztviselői illetményalap változatlan. Akkor nem kellene azzal harcolniuk és úgy cselekedniük, hogy az egészségügyből vagy az oktatásból évente százmilliárd forintos nagyságrendű pénzeket vesznek ki, hanem pont oda, ahová pénzeket kellene tenni, forrásokat kellene biztosítani, ilyen értelemben az oktatásra és az egészségügyre szabad pénzügyi kondíciókkal rendelkeznenek.

Ezekkel a példákkal csak azt akarom mondani, csak azt akartam érzékeltetni, hogy nagyon-nagyon fontos az a terület, amihez végre, végre, hat év eltelte után a kormány hozzányúl, tehát ahhoz, hogy a bürokrácia terheit a vállalkozások és az állampolgárok számára csökkentse. Ugyanilyen fontossággal bírna az, hogy végre elinduljanak azon az úton, ami a feketegazdaság, -foglalkoztatás felszámolásával, annak csökkentésével kapcsolatosan fontos. Bár nem akarom még azt sem feltételezni, hogy azért nem teszik, mert esetleg a haveroknak nem érdeke ez a történet. Engem az győzne meg arról, ha ebben elindulnának,

hogy tényleg nem a haverok érdeke, hogy nem indulnak el.

Tehát ezekben az ügyekben jó lenne megmozdulni, mértékadó módon jó lenne elindulni, jó lenne az állampolgárok javát szolgálva cselekedni és nem más parciális, nem más, egyes emberek és vállalkozások érdekeit szolgálni; olyanokét, akik maguk dúskálnak a jóban, de az általuk történő foglalkoztatásuk kapcsán meg másokat kiszolgáltatottá tesznek. Tudja, ön is ismeri ezeket a példákat. Van olyan magyar feltörekvő vállalkozás, amely egy évben 800 milliós osztalékot vesz fel, miközben abban az adott esztendőben 225 ember foglalkoztatására 157 millió forint bért használ fel. Érti?! 225 embernek 157 millió forint, önmagának osztalékban 800 millió forint. Na, ezeken a helyzeteken kell változtatni, egyrészt a bürokráciacsökkentés útján elindulva és erős lépéseket téve, másrészt a feketegazdaság visszaszorítása - felszámolást nem merek mondani, de visszaszorítása - tekintetében.

És ebben még egyszer, utoljára azt mondom, nem töredéknyi tyúklépéseket, hanem mértékadó lépéseket kell tenni ahhoz, hogy legalább az elkövetett hibáikat, amiket '10 óta megtettek e tekintetben, legalább részben kompenzálni tudják. Köszönöm szépen. Az utolsó mondatom pedig az, hogy persze, ezen töredéknyi tyúklépéssel elkövetett pozitív lépéseket is támogatni fogjuk. Ami az emberek hasznát szolgálja, abban ott van a Magyar Szocialista Párt és támogatja. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Államtitkár úrtól egy pillanat türelmet kérek. Hadd kezdem meg, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Mínhogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom, és előterjesztőként államtitkár úr jelezte, hogy szólni kíván. Kovács Zoltán államtitkár úré a szó. Tessék!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megküzdök ezzel a mikrofonnal, olyan erős a csíptetője, hogy nehéz feltenni.

Talán ezzel az utóbbi felszólalással szeretném kezdeni. Megszoktuk már, hogy Gúr Nándor képviselőtársunk mindig provokatív felszólalást tesz. Bármilyen napirend van előttünk, ezt a felszólalását, entert nyom magán, és mindig elmondja, teljesen mindegy, hogy a témához illik vagy nem illik. Ha a gázlomadarak életéről van szó, mondjuk, egy törvényjavaslatban vagy nemzetközi egyezményben, akkor is erről beszél. Ezt már megszoktuk, úgyhogy különösebben nem kívánnék reflektálni, tekintettel arra, hogy képviselőtársaink és a frakciók támogatják ezt a javaslatot, és tulajdonképpen békés mederben zajlott az előterjesztés egész tárgyalása.

De azért, pestiesen szólva, ahhoz azért mégis csak pofa kell, hogy rajtunk kéri számon az állam-

polgárok életszínvonalának adott esetben csökkenését, miközben nő. Miközben önök egyébként azt mondták, hogy nem emelik a gáz árát, majd háromszor emelték, nem emelik a villany árát, majd kétszer emelték és a többi. Óriási bürokratikus terheket raktak egyébként a gazdaságra, aminek alapján a versenyképességük jelentősen csökkent. Úgy gondolom, ezek nem tisztességes és nem korrekt vélemények, miközben ez a kormány elindult azon az úton 2010 óta, hogy csökkenti a bürokráciát. Éppen most 110 törvény módosítására kerül sor és két hét múlva a zárószavazásra, amelyben pont az eljárások gyorsítására, a bürokratikus szabályok kiszedésére kerül sor az eljárásokból.

Most éppen azt a törvényjavaslatot tárgyaljuk, amikor több mint 20 igazgatási szolgáltatási díj és illeték megszüntetésére teszünk 10 milliárd forint értékben javaslatot. Ezt lehet tyúklépésnek nevezni, de azért szeretném elmondani összehasonlításképpen, hogy ez egy 35 ezres város éves költségvetése. Ekkora nagyságrendről beszélünk egyébként, amikor ezeket az igazgatási szolgáltatási díjakat, illetve illeteket eltöröljük.

Amit pedig az állampolgárok életpályájában történő előre- vagy hátralépésről beszél, három évük volt egyébként, hogy az illetményalapot emeljék, egyszer sem tették meg. Ezek után ezt tőlünk számon kérni, miközben a honvédségnél dolgozók, a rendőrség életpályamodellje elkészült, már életbe lépett a pedagógus-életpályamodell, az egészségügyben is történtek különböző béremelések, miközben önök egyébként elvették a 13. havi nyugdíjat és fizetést. Azt gondolom, hogy először magukba kéne szállni, más szemében a szálkát, sajátjukban a gerendát sem veszik észre.

De visszatérve az előterjesztéshez, szeretném megköszönni azoknak a képviselőtársaknak, akik ennek az előterjesztésnek a lényegére koncentráltak, és azt támogatták is. Köszönjük szépen. Azt gondolom, ez egy közös ügy minden tekintetben, hiszen az állampolgárok zsebében hagyunk 10 milliárd forintot. Azt gondolom, fontos volt az a konzultáció, amit a járási hivatalokban folytattunk ez ügyben. Azért közel 400 ezer ember nyilvánított véleményt, ez akár egy nemzeti konzultációval is felér.

Azt is elmondta Lázár miniszter úr, hangsúlyozom ismét, hogy ezek az első lépések. Az Államreform Bizottság elé egy ennél jóval bővebb csomagot vittünk be, azt tárgyalta meg az Államreform Bizottság. Az állam tehetősége, úgy láttuk, első lépésben ezt engedi meg, ennek feltételeit a következő évi költségvetésben biztosítottuk is.

Előkerült néhány részletkérdés, próbálok ezekre reflektálni. Bárándy képviselő úr szakmai kérdésére azt tudom mondani, hogy a hatósági eljárásokért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj megszüntetése érdekében szükséges rögzíteni az illetékmentességi szabályt az illetéktörvényben azért, mert ha ezt nem tesszük, akkor az általános illetékfizetési kötelezettség lép életbe, ezt pedig nem akarjuk - tehát ezért.

Felmerült egyébként az általános illetékfizetési kötelezettség teljes eltörlése, ez 3 ezer forint. De ez jelentős mértékben megemelné a bevételi oldal csökkenését, ezt első lépésben nem tudtuk meglépni. Lázár miniszter úr is azt mondta, hogy egy szja-nagyságrendű csökkenés lehetne a vége ezen különböző igazgatási szolgáltatási díjak és illetékek csökkentésének vagy adott esetben eltörlésének. Ami pedig a tulajdoni lapot illeti, ezer forint a tulajdoni lap. Ezt is vizsgáltuk.

(13.10)

Megnéztük egyébként, hogy az állampolgárok úgymond hányan szavaztak. Nem az első tízben volt ezeknek a tulajdoni lapokkal kapcsolatos eltörlése, ez alapvetően az ügyvédi világból és az ingatlan-adásvételek vonatkozásában jelentkezik. Megfontolandónak tartjuk egyébként ebben a körben a kiterjesztését az ilyen jellegű indítványoknak, illetve igazgatási szolgáltatási díjaknak. Emellett még azt is tudjuk, hogy az állam magától is időnként egyik zsebéből kiveszi, a másikba beteszi, különböző állami szervezetek is tulajdoni lapokat kérnek adott esetben egymástól. Hogy arányos-e az igazgatási szolgáltatási díj vagy sem, ezen lehet vitatkozni. Ebben a tárgykörben is folytattunk vizsgálatokat. Valóban itt-ott lehetett látni, hogy az igazgatási szolgáltatási díjak inkább a bevételnövekmény irányába hatottak, de volt, ahol egyébként alacsonyabbak voltak, és volt, ahol egyébként a realitást tükrözték. Ezekben a díjakban is kell egy tabula rasát csinálni az elkövetkezendő időszakban.

A következőt szeretném még elmondani, tisztelt képviselőtársak, az előterjesztéssel kapcsolatosan. Felmerült itt a sőralátét immáron százhuszonkettedszer, én százhuszonharmadszor válaszolom azt, hogy az állam két olyan beavatkozási pontot kíván visszahozni ide, a parlament elé, amit a miniszter úr is mondott. Az egyik az építési hatósági eljárások rendszerének, az egész építésügy rendszerének az áttekintése, benne egyébként a díjakkal is, a másik pedig az adóigazgatás, az adó világa. Ebben Varga miniszter úr már nyilatkozott, amely szerint az adóbevallások megszűnnének, hanem egy elszámolási lapot kapnának az állampolgárok, nem nekik kellene ezt megalkotni, hanem ha éppen problémájuk van, azt kell megkonzultálni az adóhatósággal.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tudom, hogy ahogy a dal is mondja, meg ahogy a szurkolók is mondják 3:0 után, hogy „még, még, még, ennyi nem elég”, de azt gondolom, hogy legyenek velünk ebben szolidárisak, hogy ez az első lépés. És köszönöm szépen ebbéli támogatásukat is, hogy ez egy olyan előterjesztés, amely az állampolgárokon segít, az állam bevételeit korlátozza, a bürokráciacsökkentés irányába hat, és ha ezt első lépésnek tekintjük, és ebben támogat bennünket a parlament, akkor ezt ezennel is megköszönöm, és köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2001. évi CLXXXIX. törvénynek a közös önkormányzati hivatalokkal összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig**. A kormány-előterjesztés T/6976. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Azt mindannyian leszögezhetjük, hogy az önkormányzathoz való jog számos törvényi garanciával védett, mivel a helyi ügyek helyben történő intézése kiemelten fontos érdek. Ezt meg tudom erősíteni, hiszen több mint húsz évig voltam polgármester, van némi fogalmam az önkormányzatról, az önkormányzatokról.

Ezen jogosultság keretein belül kell megtalálni azt az egyensúlyt, amelynek eredményeként a helyi önkormányzás joga és hatékony működése is egyaránt biztosítható. Magyarország alapvetően kistélepülés-szerkezetű, hiszen több mint ezer olyan kistélepülés van, amely 2 ezer fő alatti, és ha emlékeim nem csalnak, az ötszáz fő alatti kistélepülések száma olyan 600-700 körül található. Ezért az önálló polgármesteri hivatal fenntartása, illetve, hogy ez azonos színvonalon működjön, mint egy nagyobb önkormányzat esetében, rendkívüli nehézségeket okozna a kistépülési önkormányzatoknak, hogy a Magyarország önkormányzatairól szóló törvény közös önkormányzati hivatal létrehozatalát teszi lehetővé, 2 ezer fő alatt kötelezővé, pont az imént elmondottak alapján.

Ez 2013 óta van így, és az érintett képviselőtestületek, néhány önkormányzatot kivéve - ha szükséges, meg tudom mondani ezeknek a számát, ez nincs ötven fölött - megkötik a közös önkormányzati hivatal létrehozásáról a megállapodást, de néhány esetben erre nem kerül sor, így a kötelezően létrehozandó közös önkormányzati hivatal megalakításának elmulasztása esetén a törvény alapján a fővárosi és a megyei kormányhivatal vezetőjének kell kijelölni a közös önkormányzati hivatalhoz tartozó településeket, de a hivatal létrehozásáról szóló megállapodást továbbra is az önkormányzatoknak kell egymással megkötniük. A kijelölő döntések ellenére azonban egyes közös hivatalok, mint ahogy említettem, nem kötötték szerződést.

Ezért aztán 2014-ben az Möt. újabb módosítására került sor, ebben a megállapodás megkötésének elmulasztása esetén a kormányhivatal kezdeményezésére bíróság soron kívüli eljárás keretében pótolta a kijelölt települések közös önkormányzati hivatalra vonatkozó megállapodását.

(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt
Gelencsér Attila váltja fel.)

Tehát nem az állam döntött ebben, hanem külön bírói utat lehet igénybe venni, pont azért, hogy ha valamilyen probléma történik a kijelölés esetében, akkor a bíróság dönti el ezt a kérdést. Azonban a bírósági eljárás sok esetben elég hosszadalmas, és mondhatni azt is, hogy bonyolult; gyakorlatilag lassan került sor a megállapodások rendezésére. Hogy az elmaradás ne lehetetlenítse el az önkormányzati igazgatási tevékenységet, hiszen ez az elsődleges a közös hivatalok esetében, és év végén, 2014-ben egy hatékonyabb megoldásra kerüljön sor, ha az érintett települések az önkormányzati hivatal létrehozásával elmulasztják jogszabályi kötelezettségeik teljesítését, a kormányhivatal a közös önkormányzati hivatalhoz tartozó települések kijelölésével egyidejűleg magát a megállapodást is pótolja. Természetesen itt figyelembe kell venni az egyes önkormányzatokra vonatkozó sajátosságokat.

A kormány meghozott döntése tartalmazza a közös önkormányzati hivatalhoz tartozó települések kijelölését és a megállapodás pótlását is. Az Alaptörvényben rögzített önkormányzati autonómiára figyelemmel a kormányhivatal vezetője által meghozott döntés, ahogy már említettem, bírósági felülvizsgálata kezdeményezhető. Természetesen ilyenkor mindig meghallgatják a különböző önkormányzatokat, de annyira szerteágazó érdekek vannak, hogy nagyon nehéz ezeket gyakorlatilag egy kalap alá hozni.

A törvény ekként biztosítja az önkormányzati igazgatási tevékenység folyamatos ellátását, tehát nem lesz lyuk úgymond időben az igazgatási tevékenység ellátását érintően. Ezt követően a közös önkormányzati hivattal kapcsolatos kormányhivatali hatáskört érintően a bíróságok Alkotmánybírósághoz fordultak, és az Alkotmánybíróság megvizsgálta ezt a rendszert, hogy ez megfelel-e minden kritériumnak. Az indítványozók azt mondták, hogy az önkormányzati hivatal létrehozásának intézményesítésével korlátozza a települések szervezeti alakítási jogát. Az Alkotmánybíróság viszont erre azt mondta, hogy nem megalapozott ez a feltételezés, tehát ezeknek a megsemmisítését nem rendelte el az Möt.-ben.

Idézném röviden az Alkotmánybíróság döntését. „A közigazgatás zavartalan működésének biztosítása közérdekből indokolja, hogy amennyiben a helyi önkormányzatok törvényi szervezeti alakítási kötelezettségüknek nem tesznek eleget, akkor az állam beavatkozzon.” Ez történik a kijelölés esetében. „A jogalkotó ezért hatalmazta fel a kormányhivalt vezető törvényességi felügyeletet gyakorló kormány-megbízottat arra, hogy települést kijelöljön közös hivatalba, ha a helyi önkormányzat a közös önkormányzati hivatal létrehozására irányuló törvényi kötelezettségének határidőben nem tesz eleget. A kormány megbízott kijelölési jogát kötelezően gyakorolja, mert a település hivatal nélkül nem maradhat.”

Eddig az Alkotmánybíróság döntése, az Alkotmánybíróságtól az idézet.

(13.20)

A helyi önkormányzatok szervezeti alakítási szabadsága nem korlátlan, azonban a helyi önkormányzatok szervezeti alakítási szabadságát a közös önkormányzati hivatal létrehozása vonatkozásában az Möt. rendelkezései csak végső esetben korlátozzák, amikor az érintett képviselő-testületek nem tesznek eleget a közös önkormányzati hivatal kötelező létrehozatalának.

A közös önkormányzati hivatalok létrehozatalával kapcsolatos kormányhivatali hatáskör tehát sem az Alaptörvénnyel, sem a helyi önkormányzatok európai chartájával nem ellentétes. Mindezek rögzítése mellett azonban az Alkotmánybíróság a kormányhivatali döntéshozatali eljárás tekintetében a helyi önkormányzatok véleménynyilvánításával kapcsolatos aggályokat észlelt, nevezetesen a helyi önkormányzatok európai chartája alapján a döntéshozatali eljárás során megfelelő időben és formában ki kell kérni minden olyan ügyben a helyi önkormányzat véleményét, amely közvetlenül érinti, így ez ügyben is. Ezek az eljárás során pro forma nem kerültek ilyen módon kikérésre, de ezekben az eljárásokban egyébként konzultáció folyt. És erre figyelemmel van előttünk ez az előterjesztés, hogy ennek a formáljogi kereteit is megteremtse az Alkotmánybíróság döntése által, amely kimondja, hogy december 15-éig ezt létre kell hozni, ezért is került benyújtásra a törvényjavaslat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezekre az előzményekre és a jogalkotói kötelezettségre tekintettel nyújtotta be a kormány az Möt. módosítását. A törvényjavaslat arra irányul, hogy összhangban az Alkotmánybíróság döntésével, a helyi önkormányzatok európai chartájával, szabályozásra kerüljön a döntéshozatali eljárás során az önkormányzat véleményének kikérésével kapcsolatos eljárásrend, tehát teremtsük meg ennek a törvényi feltételeit.

Az Möt. módosításával a helyi önkormányzatoknak mind a közös önkormányzati hivatalhoz tartozó települések kijelölése, mind a közös önkormányzati hivatalról szóló pótolandó megállapodás tekintetében jogszabályban biztosított lehetőségük lesz a véleménynyilvánításra, amelyet, mint ahogy említettem, jogszabályi kötelezettség nélkül is gyakorolhattak.

A törvényjavaslat előkészítése során figyelemmel voltunk arra, hogy a választópolgároknak a helyi önkormányzathoz való joga változatlanul és hiánytalanul érvényesüljön, valamint az önkormányzati szervezet és működés átalakítása segítse elő a közigazgatási szolgáltatások színvonalának emelését, ugyanakkor az önkormányzati szervezetrendszerre háruló teher lehetőség szerint ne növekedjen.

A szakmailag fontos, következetes és a helyi önkormányzatok működéséhez biztos alapot nyújtó

törvény megalkotásához kérem az együttműködésüket. Ez az Alkotmánybíróság döntését a rendszerbe, az Möt. rendszerbe beillesztő, nagyon rövid törvénymódosítás, amit ide önök elé hoztunk. Kérem szíves támogatásukat e javaslat megtárgyalása során. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Ahogyan Kovács Zoltán államtitkár úr is ismertette, egy alkotmánybírósági döntés következtében szükséges módosítani az önkormányzati törvényt. Megjegyzem, hogy nem a dolog lényegét illetően, tehát nem a jogintézmény, a Kovács államtitkár úr által elmondott kijelölési eljárás lényegét érinti ez a módosítás, hanem egy, egyébként a valóságban gyakorolt véleménynyilvánítási jogot írna elő a törvény. Ezzel pótoljuk azokat az alkotmányos követelményeket, amelyek hiányoztak a törvényből.

De szeretném nagyon hangsúlyozni, nyilvánvaló, hogy a következő felszólalók között lesz olyan, aki magát a kijelölést is vitatni fogja. Vitatni fogja azt, hogy ez a megoldás megfelelne-e az alkotmányoságnak, azonban az Alkotmánybíróság erről egyértelműen véleményt mondott. Tehát alkotmányos, és az önkormányzati chartával is összeegyeztethető az az módszer, hogy a kormányhivatalok vezetője fogja kijelölni az egy csoportba tartozó önkormányzatokat.

Miért van erre szükség? Azért van erre szükség, mert itt az önkormányzatoknak nem kizárólag a saját működésük biztosításának a kereteire jönnek létre ezek a hivatalok, hanem nagyon fontos, alapvető jogokat, állampolgári jogokat biztosítanak, tehát amikor nem jön létre egy ilyen közös hivatal, akkor elmulasztják az önkormányzatok az állampolgárok kiszolgálását, az állampolgárokkal kapcsolatos közigazgatási feladataikat.

Tehát ezért engedi az Alkotmánybíróság, ezért engedi az alkotmány ezt a végső megoldást, hogy tudniillik a kormány megbízottak jelöljék ki az egy közös hivatalhoz tartozó településeket, valamint hozzák létre ezeket a hivatalokat.

Tehát még egyszer szeretném leszögezni, hogy nem magát ezt a kijelölési lehetőséget vitatta az Alkotmánybíróság, hanem egy véleményezési jog előírásra kerül a törvényben, amelyre egyébként a gyakorlatban eddig is sor került. Tehát remélem, hogy ennek megfelelően fogják önök is támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Köszönöm. *(Taps a kormányzó pártok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka a következő. Tessék!

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az önkormányzatok életébe, az önkormányzatok működésébe való beavatkozás, valamint az önállóság csökkentésére tett egy nagyszabású kísérletet 2002-ben *(sic!)* a kormányzat, amikor az önkormányzatok átszervezése oly módon megtörtént az önkormányzati törvény átalakításával, hogy tulajdonképpen a 2003. január 1-jével *(sic!)* hatályba lépő legfőbb rendelkezés kapcsán az önkormányzatok önrendelkezési joga, döntési joga nagymértékben csökkent.

Azt lehet megállapítani, hogy az önkormányzatok finanszírozása jelentősen csökkent, és amennyire látjuk és tapasztaljuk a különböző önkormányzati szövetségek révén és vélemények kapcsán, az önállóságuk is jelentős mértékben csökken. Bár az állam valóban jelentős mennyiségű feladatot átvállalt az önkormányzatoktól, de az is igaz, hogy ezzel együtt vitte az önkormányzatok forrását is, sőt lényegesen több forrást vont el az önkormányzatoktól, mint amennyi feladatot egyébként az állam átvállalt.

Azóta is azt látjuk és azt tapasztaljuk, hogy az önkormányzatok, mondhatni úgy, kivézetése a mai napig zajlik, hiszen látjuk azt, hogy ez évben fogadtuk el, március 1-jén a szociális igazgatási törvény azon passzusát, miszerint az önkormányzatok feladata most már megoldani a helyben adandó pénzügyi szociális ellátásokat az arra rászorulóknak, annak ellenére, hogy azt tapasztaljuk, hogy az önkormányzatok támogatása most már évek óta csökken, vagy éppen azt mondhatjuk, hogy esetleg stagnál.

A 2012-es önkormányzati törvény egyik passzusa szólt valóban az önkormányzati hivatalok létrehozásáról, és valóban azt mondta ki, hogy azon járásokon belüli községeknek, önkormányzatoknak, amelyek közigazgatási területét legfeljebb egy település közigazgatási területe választja el egymástól, és ezeknek a községeknek a lélekszáma nem haladja meg a 2 ezer főt, akkor azoknak valóban közös önkormányzati hivatalt kell létrehozniuk. Erre az első határidő 2013. január 1-je volt.

Akkor ez nem tudott létrejönni, és tavaly egy ismételt törvénymódosítás keretében - emlékszem rá, egy salátatörvényben volt a helyi önkormányzati törvény módosítása - ismét a Ház elé került az önkormányzati hivatalokra vonatkozó szabályozás. És akkor azt mondta ki, amit az államtitkár úr is elmondott, hogy az érintett települési önkormányzatok képviselő-testületeinek az általános önkormányzati választásokat követő 60 napon belül kell megállapodniuk, és ennek a választásokat követő január 1-jén, azaz ez év január 1-jén kellett volna hatályba lépnie.

Már akkor elmondtuk, és azóta is azt mondjuk, hogy a törvényben előírt határidők nyilvánvalóan nagyon nehezen valósíthatók meg, és akkor is sérelmeztük és akkor is elmondtuk, hogy nem tartjuk szerencsésnek azt, hogy a kormányhivatalok ilyen drasztikusan beavatkozzanak az önkormányzatok működésébe.

(13.30)

A törvény ugyanis valóban azt emelte ki és mondta, amit az államtitkár úr is elmondott, hogy amennyiben nem tud létrejönni a települések között a közös önkormányzati hivatal, akkor a kormányhivatal kijelölte a településeket, és létrehozta ezeket a megállapodásokat.

Akkor is hangsúlyoztuk, én azt gondolom, most is meg kell tennünk, hogy sokkal inkább az ösztönzökben kellene a helyi önkormányzatokkal együttműködni, mintsem durva kormányhivatali beavatkozásokon, hiszen az önkormányzatok és az állam együttműködése nagyon fontos, hiszen nagyon sok állampolgárt érint. Ez az önkormányzati átszervezés során éppen elég problémát jelentett a helyi önkormányzatoknak, úgyhogy ez a durva kormányhivatali beavatkozás tovább rontotta a helyzetüket.

A most előttünk lévő önkormányzati törvény módosításra valóban azért van szükség, mert az Alkotmánybíróság a bírói kezdeményezések alapján egyedi normakontroll-eljárás keretében megvizsgálta a közös önkormányzati hivatal létrehozására vonatkozó szabályokat. Az Alkotmánybíróság ebben a döntésében megállapította, hogy a bírói kezdeményezések ugyan valóban nem megalapozottak, de az Országgyűlés számára egyfajta jogalkotói kötelezettséget állapít meg, mivel az Alkotmánybíróság álláspontja az, hogy a szabályozás szintjén nem teljesül a helyi önkormányzatok európai chartájának azon rendelkezése, amely lehetőség szerint a tervezési és döntéshozatali eljárás során megfelelő időben és formában ki kell kérni minden olyan ügyben a helyi önkormányzatok véleményét, amelyek őket közvetlenül érintik. A javaslat tehát arra irányul, hogy összhangban az Alkotmánybíróság döntésével és a helyi önkormányzatok európai chartájával, kerüljön szabályozásra maga a döntéshozatali eljárás, ahogy egyébként azt államtitkár úr is hangsúlyozta, az önkormányzatok véleményének kikérésével kapcsolatos eljárásrend.

Az Alkotmánybíróság hivatalból eljárva megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azért, hogy a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi törvénynek a kormányhivatal vezetője által pótolta közös önkormányzati hivatali megállapodásról szóló szabályaiban nem szabályozta megfelelően a döntéshozatali eljárás során az érintett helyi önkormányzatok véleménye kikérésének, illetve a véleménynyilvánítás módjának és rendjének a szabályait. Tehát az Országgyűlés nem tett eleget a konzul-

tációs kötelezettségi eljárásnak az önkormányzati törvény szabályozásának megfelelően, e tekintetben a jogalkotói mulasztás ellenében az Alaptörvény 34. cikkében foglaltak azon rendelkezésével, miszerint a helyi önkormányzatok és az állami szervek a közös célok együttműködése érdekében együtt kell hogy működjenek. Az Alkotmánybíróság tehát fölhívta az Országgyűlés figyelmét, hogy ezen jogalkotói kötelezettségének, ahogy államtitkár úr is mondta, ez év decemberéig tegyen eleget.

De hogy egy konkrét példát is említsünk, hogy mennyire nem működnek az önkormányzati hivatalok, engedjék meg, hogy egy példát említsek Nógrád megyéből, ahol a Nógrád Megyei Kormányhivatal 2013. március 13-án kelt határozatában Tar községet '13. április 1-jei hatállyal a mátraszőlősi közös önkormányzati hivatal tagjaként kijelölte. A határozatot az érintett mátraszőlősi közös önkormányzati hivatalát önkéntesen létrehozó hat települési önkormányzat keresettel megtámadta a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt. A bíróság a keresetet 2013. július 11-én hozott jogerős ítéletében elutasította. Az érintett hat települési önkormányzat felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, a közös önkormányzati hivatalt alkotó települések elzárkóztak Tar község befogadásától, az elzárkózó magatartásuk miatt a közigazgatási határozatnak és a bírósági ítéletnek a mai napig nem lehetett érvényt szerezni, de lehetne még ilyen példákat sorolni.

Az Alkotmánybíróság döntése értelmében a jelenlegi szabályozás azt kívánja rögzíteni, hogy a kormányhivatal vezetője a kijelölő döntés és az önkormányzati hivatalról szóló megállapodás pótlását megelőzően legalább 15 napos véleményezési határidő biztosítása mellett kérje ki az érintett települési önkormányzatok véleményét, a kormányhivatal vezetőjének döntése alapján létrejövő közös önkormányzati hivatalhoz tartozó településekkel és a pótolandó közös önkormányzati hivatalról szóló megállapodás tartalmával összefüggésben. A javaslat a fenti megoldással így már eleget fog tenni az Alkotmánybíróság döntésében foglaltaknak, véleményezési jogkört ad az érintett települési önkormányzatoknak.

De mindez rávilágít arra, hogy az önkormányzati rendszer ilyenformán történő átalakítása, a sokszor elkapkodott törvényalkotási módszer, amit a kormánypárt képvisel, magatartásában megnyilvánul, és ami nyilván itt a közös önkormányzati hivatalok létrehozására vonatkozik, világosan látszik, hogy semmiképp sem szerencsés intézkedés, és tovább csökkenti az önkormányzat jogait. Arról nem is beszélve, hogy majd komoly bonyodalmakat fog okozni az is, hogy a törvényben előírt kétfézes lélekszám csökkenésével megszűnik egy már létrejött közös önkormányzati hivatal létjogosultsága is, hiszen ez benne van, ilyen lehet, ilyen előfordulhat, hiszen a települések lakosság száma folyamatosan változik, és bizony ezeknek a már létrejött önkormányzati közös hivataloknak majd egy újabb önkormányzati hivatalba kell betagozódniuk.

Úgyhogy azt gondolom, ezzel a módosítással nem fogjuk megoldani a problémát, és biztos vagyok benne, hogy ez a módosítás idekerül még a Ház elé, talán lehet, hogy a gyökerénél kellett volna megoldani a problémát, azaz nem is biztos, hogy kellett volna közös önkormányzati hivatalokat létrehozni. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Alkotmánybíróság 22/2015. VI. hó 18. Ab-határozatában bírói kezdeményezések alapján egyedi normakontroll-eljárás keretében vizsgálta a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 85. §-ában meghatározott, a közös önkormányzati hivatal létrehozására vonatkozó szabályozást. Az Alkotmánybíróság ezen határozatában megállapította, hogy a bírói kezdeményezések ugyan nem megalapozottak, de az Országgyűlés számára jogalkotói kötelezettséget állapított meg, mivel az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a szabályozás szintjén szintén nem teljesül a helyi önkormányzatok európai chartájának azon rendelkezése, hogy lehetőség szerint a tervezési és döntéshozatali eljárás során megfelelő időben és formában ki kell kérni minden olyan ügyben a helyi önkormányzat véleményét, mely őket közvetlenül érinti.

Ennek megfelelően a T/6976. számú módosító törvényjavaslat arra irányul, hogy összhangban az Alkotmánybíróság döntésével és a helyi önkormányzatok európai chartájával, szabályozásra kerüljön a döntéshozatali eljárás során az önkormányzat véleményének kikérésével kapcsolatos eljárási rend. Amennyiben a (3) bekezdésben meghatározott határidőn belül nem kerül sor a közös önkormányzati hivatal létrehozására vagy ahhoz valamely település nem csatlakozik, akkor a kormányhivatal vezetője a határidő lejártát követő második hónap első napjával döntésével kijelöli a közös önkormányzati hivatalhoz tartozó településeket, és egyúttal pótolja a közös önkormányzati hivatalról szóló megállapodást.

A kormányhivatal vezetője a kijelölő döntés és az önkormányzati hivatalról szóló megállapodás pótlását megelőzően legalább 15 napos véleményezési határidő biztosítása mellett kikéri az érintett települési önkormányzatok véleményét. A kormányhivatal vezetője a megállapodás létrehozásáról szóló döntésében rendelkezik a közös önkormányzati hivatal székhelytelepüléséről és a közös önkormányzati hivatal létszámáról, továbbá a közös önkormányzati hivatal ügyfélfogadási rendjéről.

Az Möt. 85. § 3/A bekezdésének módosítása az Alkotmánybíróság döntésével és a helyi önkormányzatok európai chartájával való összhangban lehetőséget biztosít a helyi önkormányzatoknak a véle-

ménynyilvánításra. Kérem, támogassák a T/6976. számú törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hegedűs Lorántné képviselő asszony, a Jobbik vezérszónoka, tessék!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Először is szeretnék tisztába tenni egy kérdést, mert itt a bevezető expozéban szerintem tévesen hangzott el egy számadat. Az a szám, hogy valójában hány települést érint ez az előttünk fekvő törvényjavaslat, helyesen úgy szól, hogy kétezret. Hiszen tudjuk, hogy a 3200 magyar önkormányzatból kettőezer a 2 ezer fő alatti település. Tehát bármi, ami 2 ezer fő alatti településekre vonatkozó jogszabály, így például közös önkormányzati hivatalok létrehozása, az mind a kétezret érinti. Tehát ez a módosítás is mind a kétezret érinti. Az lehet, hogy az önök számára most egyébként ebben a konkrét esetben problémásnak csak 50 vagy 60 látszik, de tény, hogy maga az egész közös önkormányzati hivatal gondolata, ez az egész fogalom egyrészt kétezret önkormányzatot érint, mert ilyen vagy olyan módon, de létre kellett hozniuk a közös önkormányzati hivatalt, másrészt az is biztos, hogy maga az egész fogalom teljes egészében egy kényszerházasság tulajdonképpen, ami, ha forma szerint rendben, időben létre is jött, akkor sem jó megoldás. Akkor is számtalan olyan problémát hordoz, amely később, korábban, attól függ, hogy milyen típusú, de előbb vagy utóbb mindenképpen felszínre jön, és valamilyen módon, de mérgezi az adott települések életét.

Az, ami most itt előttük fekszik, konkrét probléma, az ugye az, hogy abban az esetben, ha az általános választásokat követő 60 napon belül nem sikerül a településeknek valamiféle megállapodásra jutni, akkor ezt a megállapodást a kormányhivatal vezetője pótolhatja, és mivel eddig nem volt neki kötelező kikérnie az érintett önkormányzatok véleményét a tekintetben, hogy kik tulajdonképpen az érintett önkormányzatok, illetve kik legyenek az érintett önkormányzatok, illetve hogy mi is legyen a megállapodás konkrét tartalma, ezért most ezt önök pótolják a törvényben, hiszen az Alkotmánybíróság önöket erre kötelezi, hogy tegyenek eleget a helyi önkormányzatok európai chartájában, illetve az Alaptörvényben foglalt kötelezettségeiknek.

De hát valljuk be, mi, akik most itt ülünk a Házban, és hallgatjuk a vitát, hogy azért érezhetően az önök számára ez az egész téma kifejezetten terhes. Egy olyan nyűg, amivel muszáj foglalkozni, mert az Ab kötelezte önöket rá, de valójában nem szívesen teszik, és nem is igazán élnek bele önök ezen önkormányzatoknak a helyébe magukat. Valamilyen, hogy az államtitkár urat idézzem, pro forma döntést vagy

valami pro forma megoldást szeretnének hozni. Tehát igen, egy üres formalitást szeretnének beemelni a törvényjavaslatba, hogy valamilyen módon, tessék-lássék, így-úgy, de mégis ezt a szükséghelyzetet valahogy kezeljük.

Meggyőződésem, hogyha ez a módosított kis szakasz beépül az eredeti törvénybe, valójában semmi nem fog változni, valójában igazából a problémát nem fogjuk orvosolni. A kormányhivatal vezetői ezentúl, ha ilyen jellegű probléma felmerül, akkor nem rögtön, azonnal és teljesen diktátumszerűen fogják meghozni a döntésüket, hanem lesz majd egy kötelező 15 napos kör, amit még be kell iktatniuk a döntéshozatali eljárásba. Ez azt jelenti, hogy kikérik az adott önkormányzatok véleményét, ezeket majd el fogják mondani az önkormányzatok, és ezeket a véleményeket, most nem tudom, hogy rögtön dobják-e a kukába, vagy még előtte fogják valamire hasznosítani ezeket a papírokat, de hogy valójában a tartalmukat nem fogják figyelembe venni, abban majd nem hogy biztosak lehetünk, tisztelt államtitkár úr.

Ezért mi azt javasoljuk - és ezt a módosító indítványunkat már meg is fogalmaztuk -, hogy kötelező legyen figyelembe venni az adott önkormányzatok véleményét akkor, amikor a kormányhivatal vezetője meghozza a döntését az adott megállapodás megszövegezésekor. A tekintetben is, hogy kikkel akarnak társulni az önkormányzatok, a tekintetben is kelljen figyelembe venni, meg a tekintetben is, hogy mit is tartalmaz pontosan ez a megállapodás, azaz hogy hol és hogyan álljon fel a közös önkormányzati hivatal, mi legyen az ügyfélfogadás rendje, és hány fővel működjön ez az adott közös önkormányzati hivatal. Miért gondoljuk mi, hogy ez lenne a jó megoldás? Azért, mert bármilyen furcsa, meglepő és elgondolkodtató, de még az önök Alaptörvénye szerint sincsen két település között alá-fölé rendeltségi viszony. Olyannyira sincsen, sincsen belefogalmazva az Alaptörvénybe, hogy még egy megyei jogú város és egy kistépülés között sincsen ilyen értelmű alá-fölé rendeltségi viszony. Tehát ha az önkormányzati törvény szerint kötelező létrehozni közös önkormányzati hivatalt, akkor ezt mindenképpen valamifajta egységes konszenzus alapján kell tenni, és igen, ha ez egy hosszadalmas, tárgyalásos úton lefolytatható megállapodás, akkor is ezt le kell folytatni.

Egyebekben pedig egy félmondat erejéig hadd térjek rá vissza, hogy ez az egész történet onnan indult ki, hogy Zalában volt egy olyan közös önkormányzati hivatal kialakítását vitató önkormányzat, amely a Kúriához fordult, illetve több önkormányzat a Kúriához fordult, és ez a döntés került aztán végeredményben az Alkotmánybíróság elé. Tekintettel arra, hogy ezek az önkormányzatok, illetve a térség önkormányzatai tartottak ezzel kapcsolatban egy kis konferenciát, ahol egyébként képviselőtársammal, Sallai R. Benedekkel együtt ott lehetünk, már az ott elhangzottak szerint is javasoltam én a Háznak október 5-én, hogy legyen egyfajta ilyen jellegű módosítása ennek a törvénytörvénynek. Önök ezt persze

leseperték az asztalról - mert miért ne seperték volna le, mindig mindennel így tesznek, mindenféle ellenzéki javaslattal, anélkül, hogy átgondolnák -, és önök is benyújtottak egy gyakorlatilag majdnem hogy szó szerint megegyező javaslatot. Csak éppen ez a lényegi pontja, hogy kötelező legyen tehát figyelembe venni az egyeztetés eredményét, ez nincsen benne az önök által javasolt megoldásban. Ezért tehát ezt továbbra is kérjük, hogy legyen beletéve.

Még egy dolgot hadd mondjak el. Ha már felmerül itt a közös önkormányzati hivatalok kérdése, muszáj kitérnünk arra, és javaslom az államtitkár uraknak, hogy fontolják meg, most már elég ideje működnek közös önkormányzati hivatalok, talán érdemes lenne áttekinteni az eddigi helyzetet, és az eddigi tanulságokat érdemes lenne levonni. Meggyőződésem, hogy egy kormányzat munkájának az csak a dicsőségére válhat, ha megérti, hogy az, amit ő korábban bevezetett, rendszerbe épített, és nem működik jól, akkor azt látja, és van bátorsága visszavonni ezt a javaslatot, és egy valamifajta korábbi helyzetre visszaállítani azt az elrontott szituációt, amit például most is próbálunk itt toldani-foldani.

Senki nem vetné meg önöket ezért, sőt inkább becsületükre válna, hogy meg tudják tenni ezt a korrekciót. Most már ideje volna tehát levonni a tanulságokat, meg kell hogy lássuk, meg kell hogy értsük ezekből a tanulságok összességéből, hogy ez a rendszer így, ahogy van, nem működik. Nem jól működik, és a vidék Magyarországnak az életét csak tovább nehezítette. Hány helyről hallom, hogy gyakorlatilag ezek a közös önkormányzati hivatalok megközelíthetetlenül távol vannak! Néha egy-egy nap szabadságot ki kell venni azért, hogy az ember elmenjen egy hivatalba ügyet intézni. És hány alkalommal van az - jó állam ide vagy oda, államreform ide vagy oda -, hogy nem sikerül egy nap alatt megjárni, nem sikerül egy nap alatt mindent elintézni, és további napoknak, szabadságoknak a feláldozására van szükség. Államtitkár úr, ez így van.

Azért, megmondom, hogy miért. Mert az úthálózat sincsen olyan állapotban. Nem beszélve a helyközi közlekedés biztosításáról. Egyszerűen sincsen olyan állapotban, hogy azt normális időn belül az állampolgárok meg tudják járni. És igen, bármilyen furcsa, és noha önök ezt megígérték egyébként még annak idején az Mötv. vitájában, tehát még 2011-ben, hogy biztosítani fogják az ügysegédek minden településen, hogy mindenhol marad valamifajta hivatali ellátás, ez nem így van. Ez nem így van.

(13.50)

Némelyik helyen bizony, kérem tisztelettel, a pók szövi be az egykori polgármesteri hivatal ajtaját, mert hetekig nem lép be oda senki. Nem történik semmi, hiszen nincs hivatali ügyintézés. Nem történik semmi! Persze aztán hozzáteszem, hogy maga a jegyző sem megy oda ki, hogy ellenőrizze, mégis hogyan történnek a dolgok. Tudja, Baranyából - kö-

nyörgök, most figyeljenek rám egy pillanatra! - több helyről hallok olyan kistelepülésről, hogy a jegyző vagy a jegyző helyettese, az aljegyző nem megy ki, de nem úgy, hogy egy-egy alkalommal, hanem soha nem megy ki a hozzájuk tartozó települések képviselő-testületi ülésére - ami egészen nonszensz és döbbenetes -, ezért a polgármester csinálja a jegyzőkönyvet, beküldi a közös önkormányzati hivatalba, ahonnan, egyébként hozzáteszem, gyakorlatilag semmilyen segítséget nem kapnak a kistelepülések. Ez van. Ez ma Magyarországon a helyzet.

Ezt megelőzően, azért valljuk be, hogy volt egy laza 140 év, amíg a körjegyzőségek így-úgy, de működtek. Ezt a helyzetet rúgták fel önök. S amíg ez a helyzet volt - persze akkor más feladatai is voltak az adott polgármesteri hivatalnak, meg az önkormányzatoknak, s a többi, s a többi, tehát túl régre nem akarok visszamenni -, az kétségtelenül egy működőképes rendszer volt, a maga gyermekbetegségeit előbb-utóbb kinőtte, és az állampolgárok tudtak alkalmazkodni ahhoz a rendszerhez. De ehhez nem tudnak, ez olyan nagy problémákat és nehézségeket okoz.

Nem beszélve arról, hogy ott vannak a polgármesterek, a kistelepülési polgármesterek, akiknek a fizetését önök nem akarják felemelni - nem akarják! Csak én háromszor nyújtottam be, az LMP egyszer vagy kétszer (*Sallai R. Benedek: Kétszer.*), kétszer, s talán már az MSZP is benyújtotta azt a törvényjavaslatot, hogy az 500 fő alatti meg az 1500 fő alatti települések polgármestereinek a fizetését rendezzék, de ezt se tették meg. S akkor itt van a közös önkormányzati hivatal finanszírozásának a kérdése. Ha a költségvetési törvény 2. melléklete 1. pontjában az általános működési keretbe beillesztenék azt, hogy legalább az 1500 fő alatti települések polgármesterei kaphassák meg a bérüket állami támogatás segítségével, akkor talán nem volna annyira nehéz kigazdálkodni ezen települések polgármestereinek a bérét úgy, hogy ne társadalmi megbízatásban kelljen ellátni a feladatukat, hanem láthassák el főállásban. Nem beszélve arról, hogy a sávós beosztást is, amit a törvény rögzít, korrigálni kellene. Hányszor kértük már, de egyszer sem tették meg, pedig nem lenne olyan bonyolult ez az egész kérdés. S hozzáteszem, éves szinten az, amit mi kérünk, 1 milliárd forintból rendezhető lenne, ami a 16 ezer milliárdos költségvetéshez képest elenyésző, semmi. Épp a keddi napon döntöttünk 130 milliárd sorsáról így. Azt gondolom tehát, hogy ez igenis megoldható probléma lenne.

Az önkormányzati hivatalok finanszírozására visszatérve pedig az a furcsaság van, hogy a kistelepüléseknek, amelyek nem a székhely település önkormányzatai, hanem más kistelepülés, nincs rálátásuk arra, hogy hogyan, miként költik el azt a pénzt, amit egyébként a központi költségvetésből, támogatásból ők kaptak. Korábban az volt a rendszer, hogy a kistelepülések kapták meg, és ők utalták tovább a székhely településnek. Ez a rendszer is nehézkes volt, mert vagy továbbutalták, vagy nem, vagy csak egy

részét, s a többi, de most meg semmilyen rálátásuk nincs, és sok esetben a jegyzők sem úgy állnak hozzá a kérdéshez, hogy egyértelműen nyilvánvalóvá tegyék a kistelepülések számára, hogy hogyan történik ezen pénzeknek a felhasználása, és féltő, hogy ebben igen sok aránytalanság van. Tehát azt kell mondjuk, hogy ez a része se jó a törvénynek, ezt is meg kell változtatni.

Összességében azt kell mondjam, még egyszer hadd kérjem, hogy gondolják át azt a módosító javaslatot, amit én mondtam, és tegyék meg azt, hogy akár önkormányzati konferenciák keretében, vagy akár bármilyen társadalmi egyeztetés keretében kérjék ki az önkormányzatok véleményét az elmúlt két év tapasztalatáról, és meg fogják látni, hogy mennyire nem működik az a rendszer, amit önök kitaláltak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP vezérszónoka következik. Tessék!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy látszik, hogy ez egy patthelyzet. Ha jól értettem az MSZP-frakciót és a Jobbik-frakciót, nem fogják így támogatni, és mi sem fogjuk ebben formában támogatni. Ha jól értettem, a törvény kétharmados, tehát azon kellene elgondolkozni, hogy milyen konszenzusban tudunk megállapodni.

Az a módosító indítvány, amit Hegedűs Lorántné képviselőtársam bejelentett, szerintem már elgondolkodásra adhat okot. Mi magunk a „konszenzus” szót kerestük volna minden bizonnyal a módosító során, hogy rábírnjuk az önkormányzatokat, hogy törekedjenek megegyezésre. De mi magunk is azon gondolkoztunk, hogy ez a javaslat nem oldja meg a problémát, sőt érdemben nem változtat semmit. Tehát ez egy patthelyzet, amikor két dolgot tehetnek. Már korábban lemondtak a 2 ezer fő alatti településekről, tehát nem kell hogy érdemben foglalkozzanak azzal, hogy esetleg jogszabálysértést követnek el, nemegyszer tették már, hogy december 15-ig ezen alkotmánybíróági kötelezettségüknek eleget tesznek vagy sem, vagy megegyezésre törekednek az ellenzékkal.

Mint önök is tudják, az LMP-nek egyetlen kistelepülési polgármestere sincs, tehát semmiféle politikai szándék nincs e mögött, egyszerűen csak azt gondoljuk, hogy önök nagyon huncutok. Rendkívül huncutok, ugyanis amikor az előterjesztésbe betesznek egy olyan indoklást, amelyik önmagában rövidebb, mint maga a módosító javaslat, akkor nem említik meg azt az egyszerű tény, amit államtitkár úr az Alkotmánybíróság határozataiból, ha elolvasta volna azokat, megtudhatott volna. Ugyanis az Alkotmánybíróság határozata indoklásának a 6. pontjában világosan benne van, hogy az önkormányzati

charta 6. cikke 1. pontjában rögzített szervezeti-alkotási szabadságát az állam nem korlátozhatja, mivel a lakosságszámhoz és földrajzi elhelyezkedéshez kötött társulási kötelezettséget ír elő. Kérem szépen, ezt a kötelezettséget megtartja. Az, hogy a véleményt ki kell kérni, de nincs rá kötelezettség, hogy azt figyelembe kelljen venni, ez semmi. Hát önök nem csináltak semmit! Behozták, hogy ezzel talán ki lehet ezt pipálni.

*(A jegyzői székben Gúr Nándort
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

De hadd idézzem itt önnek a 6. cikket; itt van előttem az önkormányzatiság chartája, 6. cikk: helyhatóságok feladatainak megfelelő közigazgatási struktúrák és erőforrások. 1. pont, amit az Alkotmánybíróság az indoklásában említ: az általánosabb jellegű jogszabályok sérelme nélkül a helyhatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy maguk határozzák meg a saját belső közigazgatási struktúrájukat. Kérem szépen, ez van benne az alkotmánybírósági határozat indoklásában. De önök nem ezt csinálják! Azt mondják, hogy kikérik a véleményt, és majd dönt, aki akar. Teljes mértékben ellentétes az Alkotmánybíróság szellemiségével az, amit idehoztak, mert nyilván meg lehet azt tenni, hogy felolvasok egy papírról valamit, amit megírtak nekem, de ha értelmezi azt, ami az előterjesztésben szerepel, akkor megteheti azt, államtitkár úr, hogy elolvassa a jogszabály általános indoklását, és megállapíthatja, hogy ez nincs szellemben az Alkotmánybíróság határozatával. Ebből egyértelműen kiderül az, hogy hova utal, ahova utal, arra pedig azt kell mondani, hogy az önkormányzatoknak lehetővé kell tenni, hogy maguk határozzák meg a közigazgatási struktúrájukat. Ezzel a módosítással ezt megvalósítani nem lehet.

Nekem megvan az a prekoncepcióm önökkel szemben, hiszen jó ideje ezt látom, hogy önök már rég lemondtak a 2 ezer fő alatti településekről, és nem nagyon érdekli ez önöket. Unott képpel páran bejönnek ide, meghallgatják a vitát, de akik ott élnek, annak a több mint 2 ezer településnek ez egy meghatározó dolog. S az Alkotmánybíróság indoklásából egyébként kiderül, hogy nem egy precedensesetről van szó, hanem több precedensesetről, Nógrád megyétől Zaláig, ahol ugyanilyen problémák kerülnek elő, hiszen gyakorlatilag valamit ráerőszakolnak az önkormányzatokra, alapvetően sértve az önkormányzatiság alapeszméjét, hogy tudják magukat kormányozni, és meghatározhassák a közigazgatási rendszerüket úgy, mint ahogy az az Európai Unióban elvárható lenne egy civilizált államtól.

Mindezen okok miatt a Lehet Más a Politika ebben a formában maximum egy tartózkodást tud ígérni, mert nyilvánvalóan azt mondjuk, hogy igen, meg kell felelni az Alkotmánybíróság döntésének, de az az eszköz, amit ide elébünk hoztak, erre teljes mértékben alkalmatlan. Sehol nincs benne semmilyen kötelezettség arra nézve, hogy az érintett ön-

kormányzatoknak bármilyen formában figyelembe kellene venni a véleményét. Márpedig amíg nem lesz ebben kötelezettség, és nem lesz jogszabályi garancia arra, hogy törekedjenek a megállapodásra, a konszenzusra, az együttműködésre, addig ezt így, ebben a formában nem lehet támogatni.

Arra kérem államtitkár urat, hogy bátran vegye elő az alkotmánybírósági döntést, és olvassa végig annak az indoklását. Répássy képviselő úr már kiment, ő jogot értő ember, magas kompetenciákkal, minden bizonnyal meg tudja ezt tenni, ha végigolvassa az alkotmánybírósági döntés indoklását. Az Alkotmánybíróság gyakorlatilag számon kéri a kormányon azt a törekvést, hogy az önkormányzatok hogan tudnak önkormányozni.

Ezzel a módosítással lehet, hogy önök azt szándékozták, hogy tesznek egy pipát, és menjen az Alkotmánybíróságra, mert önök megtettek mindent, de szó sincs erről. Önök ennek nem tettek eleget, és egy kétharmados jogszabályt úgy hoztak ide, hogy gyakorlatilag nem felelnek meg annak az elvárásnak, amit az indoklásban leírnak, annak, hogy az alkotmánybírósági határozat döntésének és annak szellemének ez a módosítás megfeleljen.

(14.00)

Ezer örömmel fogjuk támogatni abban az esetben, ha lesz valamilyen garancia a jogszabályban arra, hogy figyelembe kelljen venni az önkormányzatok véleményét, ha lesz garancia arra, hogy konszenzusra kelljen törekedni. De amíg csak egy formális lépés, hogy bekérhetik a véleményt és ezzel 15 nappal meghosszabbítják az eljárást, addig nem tekintjük támogathatónak.

Arra számítok, hogy az ellenzéki pártok frakciói között meglesz arra az együttműködés, hogy kikényszerítsük önökből, hogy figyelembe vegyék ezeknek a kistélepüléseknek a gondjait, bajait, és lehetőséget teremtsünk arra, hogy a közigazgatási struktúrájukat úgy tudják megvalósítani, hogy az egy európai uniós tagállam önkormányzati civilizációjához elfogadható legyen. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki.

A kormány nevében azonban Kovács Zoltán államtitkár úr kíván reagálni. Tessék!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Csak nagyon röviden. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Ha így marad a törvény és önök nem támogatják ezt, akkor valóban nem lesz az alkotmánybírósági döntés végrehajtva december 15-ig, de rosszabb helyzetben lesznek az önkormányzatok, mintha ezt a javaslatot elfogadnák. Azt gondo-

lom tehát, nem a kormányon ütnek, hogy így mondom, ha azzal zsarolják, hogy nem szavazzuk meg. Ráadásul megjegyezném, hogy Kósa Lajos kíván egyébként az önkormányzati törvénnyel kapcsolatos ötpárti egyeztetést összehívni az elkövetkezendő időszakban ismereteim szerint. Ezzel marad a korábbi helyzet.

Az Alkotmánybíróság döntése világos. Az Alkotmánybíróság azt mondja, hogy a kijelölésről szóló törvényi hely rendben van. Az rendben van! Egyetlenegy nincs rendben az önkormányzati charta szerint, hogy ki kell kérni a véleményt. A vélemény csak egy kikérés, nem jelenti azt, hogy figyelembe kell venni.

Szeretném elmondani, hogy összesen 2621 település hozott létre 738 közös hivatalt, és 24 esetben kellett a kijelöléssel élni, tehát nincs 10 százaléka a településeknek - vagy nincs 1 százaléka, bocsanat. Olyan ez, mint ahogy egyébként korábban a körjegyzőségek esetében is volt. Ott is sokan a régi nagyközségi közös tanácsi rendszerben úgy megutálták egymást, hogy sohanapján nem csináltak egymással körjegyzőséget, hanem elmentek egy másik településhez és ott alakítottak körjegyzőséget, akkor is, ha minden a józan ésszel ment szembe. Ez ma erre - hogy mondjam - egy kiszámítható rendszert alakított ki. Hogy ez jó vagy nem jó, majd az élet eldönti, ezt nem lehet két esztendő után eldönteni.

Amit az Alkotmánybíróság döntése kimondott, ott a rendelkező részt kell elolvasni. A rendelkező rész azt mondja ki, amit ide visszahoztunk az Alkotmánybíróság döntése alapján. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most van mód egy kétperces elmondására. Hegedűs Lorántné képviselő asszony, két percben.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm. Államtitkár úr, épp az imént ismerte el, hogy valójában az önök számára ez az egész törvényjavaslat csak egy nyűg, tulajdonképpen kidobott idő, amit ennek a vitájára fordítunk, hiszen önök semmilyen módon nem óhajtanak semmifajta ellenzéki módosító indítványt befogadni. És még önök támadnak minket azzal, hogy mi zsaroljuk a kormányt; hogy majd ha nem szavazzuk meg, vigyázzunk, mert rosszabb helyzetbe kerülnek a települések. Semmivel nem kerülnek rosszabb helyzetbe. Pontosan ugyanott fognak tartani, mint most. Mert önök kikérik a véleményt, és azzal a véleménnyel semmit nem fognak csinálni. Elismerte, hogy ez csak a vélemény kikéréséről szól. Akkor mitől lennének egyébként az önök szempontjából jobb helyzetben az önkormányzatok ahhoz képest, ahogy most van?

Semmit nem változtatunk, csak azt bohóckodjuk el, mintha törvényhozást játszanánk és valami értelme lenne ennek a munkának. Akkor most itt hagyjuk abba, vonják vissza, teljesen mindegy, hogy mit mondott az Alkotmánybíróság, hiszen önök valójában a jognak, a jog szellemének nem akarnak megfe-

lelni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Normál szót kérő felszólaló képviselők következnek. Gúr Nándor képviselő úr, MSZP, tessék!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Kovács Zoltán államtitkár úr, ugye, nem kell hogy elismételjem az előbb elmondott mondatokat?

Az ön szavaival élve, ha valami pestiesen szólva pofátlan, akkor az az, amit most csinálnak, meg amit az előbb mondott. Az, hogy nem volt fontos eddig, hogy a véleményeket kikérjék, de most sem az. Most sem fontos, most is csak eleget akarnak tenni formai értelemben, mert a korábbiakban elmulasztották, de nem kívánják figyelembe venni. Ön mondta, saját maga kinyilatkoztatta: nem kívánják figyelembe venni, nem érdekes, nem számít, mit mondanak. Ez az önök politikája! Ez az önök politikája! Varrjon rá gombot! Varrjon rá gombot!

Amikor a közös önkormányzati hivatalokkal összefüggő módosításokról beszélünk, legelőször nem lehet mást mondani, csak azt, hogy az Országgyűlés alkotmányvértést követett el megint. Mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet hívott életre. Erre mondta az Alkotmánybíróság azt, hogy 2015. december 15-ig rendbe kell pakolni mindezt. Erre az ön válasza az, hogy ja, jó, rendbe pakoljuk, hozunk ide valamit, de teljesen mindegy, hogy mi lesz majd abban, illetve meghallgatjuk az önkormányzatok véleményét, de figyelembe nem vesszük. Így vesszük önök figyelembe az egész társadalom, az emberek véleményét is. Hivatkozni hivatkoznak, mint azt az előbbieken is megtette, 100 ezer, 128 ezer, akárhány ezer ember véleményére, és közben a Jóisten tudja csak, hogy mi az, ami a háttérben meghúzódik. Az emberek véleménye, vagy valami egészen más? Azt látom, hogy sokkal inkább valami egészen más. Önöket a politikai hatalmi érdekeik hajtják meg a cinizmusuk, meg az önfejlésük. Ez a legnagyobb baj ebben. Az a legnagyobb baj, aminek az előbbieken tanúbizonyságát adta. Az, hogy érdektelen az önök számára, hogy aki véleményt alkothat, az mit is mond. Az, hogy hülyének nézik az embereket, ez a legnagyobb baj.

Egyébként a mai napon ez a második alkotmányvértés, amit csinálnak. Tudja, az egyik a mostani napirendi pont tárgyalása kapcsán, a másik pedig a polgári perrendtartás tekintetében. Ott is az Alkotmánybíróság gyakorlatilag 2015. december 31-ei dátummal, itt meg december 15-ei dátummal pakolta vissza a dolgokat az Országgyűlésnek, hogy pakolják rendbe azt, amit. Ez az önök kormányzása. Így kormányoznak, hogy folyamatosan alkotmányvértéseket követnek el. Egy nap kettővel kell szembeülnie öt napirendi pont tárgyalása kapcsán a parlamentnek.

Kovács Zoltán államtitkár úr, ön, aki az önkormányzatiság tekintetében otthon van, hiszen 20 évet,

közel két évtizedet polgármesterként töltött el a saját elmondása, szavai szerint, ön ideáll és egy expozéban arról beszél, mondjuk, a laikus, a nem feltétlenül olyan mélységeket ismerő képviselőnek, hogy az 500 fő alatti települések száma olyan 600-700. Legalább tudná, hogy mennyi! Legalább tisztában lenne azzal, hogy mennyi!

Remélem, azt tudja, hogy Magyarországon körülbelül hány önkormányzat van. A 2010 utáni felmérések alapján, ugye, 3152; a 2010-e felmérések után, mondtam azt is. Most néhány tízzel már ettől eltérő. Azt is tudja, ugye, hogy az 500 fő alatti települések száma nem 500-600 vagy 600-700? Nem! Több mint ezer. Azt is tudja, ugye, hogy a 2 ezer fő alatti települések száma összességében több mint 2 ezer? Igen, jelesül 2393. Ha ezeket a számokat nézi vagy az arányokat, ez az összes település 76 százalékát teszi ki. 76 százalékát teszi ki! De ezer felett van azoknak a településeknek is a száma, amelyek 500 fő alattiak. Ez a 2010-es felmérési adatok szerint egyébként 1086. Nyilván ebben mára néhány tízes eltolódás van, de nem 600-700.

Ezzel azt akarom mondani, hogy ön tévedhet egyet, ötöt, tízet egy ilyen nagyságrend tekintetében, de nem tévedhet 30-40 százalékokat, amikor számokat mond. Mert azzal tudatosan be akarja csapni azon parlamenti képviselőtársait, akiknek nem feltétlen kell tisztában lenniük azokkal a településekre vonatkozó számadatokkal, amelyeket az előbbieken felsoroltam.

(14.10)

Vagy a másik, a nagyobb baj, hogy lövése nincs róla, hogy fogalma nincs róla, hogy ez is érdektelen az ön számára. Nem számít semmit, mindegy az, hogy hány településről van szó, mindegy az, hogy hány település közös önkormányzati kérdéseiről beszélünk. Mindegy, nem számít! Mit számít? Azt tudják, hogy mit akarnak, azt tudják, hogy hogyan akarják, az sem kell, hogy az alkotmányos kereteket betartsák, majd utána alkotmányjogi értelemben vett sértéseket helyre pakolnak módosításokkal. Ennyi! Ennyi az önök filozófiája, nem számít itt semmi, csak a politikai érdekek határozzák meg a dolgaikat.

Tudja, azt mondom, hogy legalább két-három dolgot ezen kívül azért számításba kellene venni. Szabó Sándor képviselőtársam a vezérszónoklat kapcsán több mindent említett, én csak egyetlenegy tételét ragadom ki annak, ez pedig az, hogy az önkormányzatokat önök kivéztetik. Mondhatok példát is rá, mondhatok sok mindent, mondhatok olyan példát, amely kapcsán majd Kovács Zoltán az összefoglalójában azt mondja, hogy hát, de hol tartozik ez ide. Nagyon idetartozik! Nagyon! - mondom önnek.

Például a kistételepüléseken sajnos, de jellemző az, hogy sérült emberek, fogyatékos emberek ápolását végzik nagyon sokan, akik 2010 óta az önök ígéretei alapján arra várnak, hogy majd ezek a foglalkoztatási formák jogviszonnal, munkaviszonnal

párosulóak lesznek, meg minimálbéren fizettek lesznek. Ezt csak azért hoztam ide, mert ezek az emberek most még az önök jóvoltából a lakhatási hozzájárulási támogatásokat is elveszítik, mert önök mindent, amit csak lehet, áthárítanak az önkormányzatokra, és közben a forrásfedezet biztosítását nem teszik meg. Nem adnak! Nem! Nem adnak, hanem elvesznek, vagy ha adnak, akkor kényük-kedvük szerint úgy kívánnak adni, hogy eleve olyan helyzetbe hozzák az önkormányzatokat, hogy rossz vagy jó értelemben, de inkább rossz értelemben próbálják meg önöket kiszolgáltatni, és hajbókolni önök előtt. Nem ezt az utat kellene járni. Nem! Az önkormányzatokat egyrészt ösztönözni kellene, ha vannak olyan folyamatok, amelyek szükségszerűek és pozitívak lehetnek, és segíteni kellene. Önök az ösztönzést nem ismerik, önök a parancsuralmi rendszerben hisznek csak. A másikat, a segítséget sem az önkormányzatok felé ismerik, hanem a haverok meg a pereputty irányába.

A kistételepülések sokaságán, ezres nagyságrendű sokaságán lévő polgármestereket is kiszolgáltatottá tették. Emlékeznek rá, a polgármesterek javadalmasításával kapcsolatosan milyen intézkedéseket szültek. Az ellenzéki oldalról nincs olyan frakció, amely ne kezdeményezte volna ennek a megváltoztatását. Önök akkor is megpróbálták politikai síkra terelve ezt a kérdést összefüggésbe hozni a közfoglalkoztatások számának, arányának, közvetítésének, sok minden egyéb másnak a kérdéskörével. Tehát önök nem azt ismerik el, hogy vannak ma még olyan közszolgálatot, -szerepet vállaló emberek, akik jó szándékból, tisztességből, lelkiismeretességéből és sok minden egyéb másból fakadóan az adott kis közösségük érdekében szerepet vállalnak - nem, nem akarják elismerni -, önök őket is a saját maguk politikai póróján akarják rángatni. Ez is szégyenletes! Tudja, nem ezt kellene csinálni, még egyszer mondom, hanem segíteni meg ösztönözni kellene mind magukat a polgármestereket, mind a kistételepüléseket annak érdekében, hogy élhetőbb vidék legyen Magyarországon.

Hozzá kell tennem azt is, hogy a települési önkormányzatokat érintő finanszírozási hátterekben kellene előremozdulni. Tudja, a feladatfinanszírozás - biztos ismerős ez a fogalom az ön számára - tekintetében kellene úgy élen járni, hogy az, ami kötelező feladatként megjelenik az önkormányzatok szintjén, finanszírozási háttérrel megáldott legyen, ne pedig az adott kistételepülések vezetőinek, polgármestereinek kelljen napról napra azon kínlódnia, szenvedni, hogy hogyan és miképpen tudják a kötelező feladataikat ellátni, és hogyan tudják megfinanszírozni mindezeket.

Szóval, ha nem akarom túlbeszélni ezt a történetet, akkor azt kell mondom, hogy az alkotmányos jogsértések sokaságát és sorozatát meg kellene szüntetni az önök részéről a parlamenthez kapcsolódó törvényi jogalkotás rendszerében, másrészt pedig, ha már erre képtelenek, és látható módon képtelenek - mert, mint mondtam, a mai nap a második

ilyen alkalommal találkozunk -, akkor azokat a módosításokat, amelyeket eszközölnek, legalább vegyék komolyan, azokat a módosításokat ne úgy kezeljék, hogy jó, persze, letudjuk, mert ezt mondta az Alkotmánybíróság, megcsináljuk, lehet majd véleményt alkotni, de - mondja az államtitkár - nem számít. Mit számít? Mondhatják a véleményt, úgyse vesszük figyelembe, nem kell azzal foglalkozni. (Dr. Kovács Zoltán közbeszól.) Majd a jegyzőkönyvből olvassa vissza, hogy mit mondott. Ez a tartalmisága, Kovács Zoltán államtitkár úr. Ez a szégyenletes, hogy még féken sem tudja tartani azon gondolatait, amelyek elfogadhatatlanok és megengedhetetlenek. Féken sem tudja tartani, hanem itt, a Parlament falai között nyíltan és világosan kimondja, hogy nem számít, hogy mit mondanak. Véleményük lehet, de az nem érdekes.

Tudja, ugyanezt csinálják a Parlament falai között, hogy ha a parlamenti patkóban ülő ellenzéki pártok bármilyen kérdéskörrel kapcsolatban jobbitó szándékú véleményeket sorakoztatnak fel, vagy módosító indítványokat tesznek, vagy bármit csinálnak, kényszeredett módon ketten-hárman - mint ahogy most is - a Fidesz-KDNP frakciójából meghallgatják, mert hát kettő-három embernek csak itt kell lenni, egyébként meg tudja, mit csinálnak vele. Igen, igen, az egészre - egy nagyot. Na, ez a baj. Ez az a fajta mentalitás, amiből nemhogy a parlament nem kér, nemhogy a parlamenti ellenzéki pártok nem kérnek, nem, nem, szerintem ebből az ország sem kér. Ebből az önteltségből és ebből a fajta, olyan típusú gondolkodásból, hogy „majd én megmondom, hogy mi lesz ebben az országban”, ebből senki nem kér. Mert ez, tudja, hogy hová vezet? Oda, ami a tegnapi hírek meg sokfajta hírek alapján fogható, hogy a távközlési vagy épp a médiafelületeken majd titkosszolgálati embereket fognak... - nem megyek bele, csak a példa kedvéért mondom, hogy idevezet. Ezt akarják? Ezt a világot építik? Ez tetszik önöknek? Ez tetszik Orbán Viktornek?

Azt gondolom, sokkal inkább abba az irányba kellene menni, hogy az emberek érdekeit szolgálják, hogy a kistéleplülések, a kistéleplülések polgármestereinek, a kistéleplüléseken élő embereknek az érdekeit tartsák szem előtt. Idáig kellene eljutni.

Az pedig, amit az államtitkár e tekintetben művelt az előbbi percekben, az én részemről egyértelműen elutasítandó, és elfogadhatatlannak tartom. Beszélgethet államtitkártársával közben, próbálhat úgy cselekedni, mint aki nem hallja, vagy mint akit nem érdekel az elmondott szó és gondolat, de szeretném jelezni, ez elfogadhatatlan, Kovács Zoltán államtitkár úr. Ez, ez a pofátlanság, nem az, ha egy képviselő egy adott témát adott esetben kiterjesztetten tárgyal meg a Parlament falai között. Nem! Hanem az, amikor azt, amit az Alkotmánybíróság előír az Országgyűlésnek egy alkotmányos jogsértést követően, azt ön úgy igazolja vissza, hogy persze, itt van, itt van ez a törvénymódosítás, fogadják el, ha nem fogadják el, akkor majd rosszabb helyzetben

lesznek az önkormányzatok. Mivel lesznek rosszabb helyzetben? Azzal, hogy ön mondja ki saját maga, hogy elfogadjuk, rendben van, jogilag rendbe tettük a kérdést, de úgyis mindegy, nem foglalkozunk vele, nem számít, mit mondanak, a véleményüket elmondhatják, de senkit nem érdekel. Szóval, hogy gondolja ez?

Nem bohócnak szegődtünk a parlamentbe, az Országgyűlésbe. Nem! Nem azért, hogy önök a maguk komolytalan törvényalkotási mechanizmusát gyakorolva az alkotmány- és jogsértéseket itt módosítókkal helyre tetessék a parlament úgymond egészével, miközben azt se veszik komolyan, ami a módosítások kapcsán benne van, hogy a véleményformálások, a véleménymondások kellő alappal bírjanak, azokat mindenképpen számításba vegyék és beépítsék esetleg abba, ami azt követő folyamatokat jellemzi.

Azt akarom még egyszer mondani, államtitkár úr, le kéne vonni a konzekvenciákat. Aki úgy gondolkodik, mint ön - és ön beszél pofátlanságról -, hogy teljesen mindegy, hogy a politikai pártok, az ellenzéki pártok melyike mit mond adott esetben egy törvénytervezetről, teljesen mindegy, hogy azok, akiknek egy alkotmányos jogsértést követően meg kell adni a véleményezés lehetőségét, ha azok a vélemények elhangzásra és megfogalmazásra kerülnek, azok hogy fognak érvényesülni, egyáltalán érvényesülni fognak-e, az nem számít, hát az, azt gondolom, nyugodt lelkülettel beadhatná a lemondását, a miniszterelnök meg elfogadhatná azt a lemondást.

Államtitkár úr, nagyon sajnálom, hogy ezeket a szavait kellett meghallgatnom itt, a Parlament falai között. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP!

(14.20)

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Hát, a lágyabb ének lesz most. Attól félek, ha az államtitkár úrnak mindenki így mondaná el a véleményét, mint Gúr képviselőtársam, akkor azzal még inkább arra ösztönöznénk az államtitkári kart, hogy a vitában ne vegyen részt. Tehát én inkább egy dicséretet mondanék, ha megengedi: örülök neki, hogy részt vett a vitában, és nem élt azzal, mint amivel többször szokott, hogy csak a zárszóban szólal meg. Köszönöm szépen, hogy megosztotta velünk a gondolatait, és lehetőséget teremt arra, hogy legalább reagáljunk.

Reakcióim lényege - nem szeretném önnek megismételni, a jegyzőkönyvben benne van -, hogy az előbb az Európai Tanács Helyi és Regionális Hatóságok Kongresszusának, a helyi önkormányzatok európai chartájából idéztem azt a bizonyos 6. cikkelyt, amelyre az alkotmánybírósági döntés is hivatkozik, és amelyből egyértelműen kiderült, hogy az önkormányzatiságot hogyan kell megtartani. Engedje meg,

hogy az alkotmánybírósi döntésből, tehát magából a határozatból még egy idézetet felolvassak önnek pont erre vonatkozóan! Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az önkormányzati törvény 85. §-ában szabályozott közös önkormányzati hivatal intézménye sérti az előbb említett charta 6. cikkelyének 1. pontjában rögzített szervezetátalakítási szabadságot, mivel lakosságszámhoz és földrajzi elhelyezkedéshez kötött társulási kötelezettséget ír elő. Tehát az, amit az előbb idéztem önnek, itt van benne az alkotmánybírósi döntésben, hogy miért nem valósul meg.

Az a gond, hogy a zsarolást nem mi tesszük meg, hanem önök teszik meg, tehát ön ezzel a szabályozással túsul ejtette a 2 ezer fő alatti településeket. Most két dolog lehetséges: az egyik az, hogy esetleg hazudik, vagy nem mond igazat, ugyanis épp a felvezetőjében mondta azt, hogy nem változik semmi, mert idáig is megkapták ezt a jogot, majd az előbb felállt, és azt mondta, hogy mi hozzuk rosszabb helyzetbe az önkormányzatokat. Ha igazat mondott a felvezetőjében, és idáig is ez volt a gyakorlat, akkor, ha nem szavazzuk ezt meg, nem változik semmi, megmarad a gyakorlat, amely szerint önök idáig is kikérték a véleményét az önkormányzatoknak, és azt mondta a felvezetőjében, hogy ez csak egy formális dolog, hiszen most már be is iktatják a jogszabályba. Tehát szó nincs erről, nem az ellenzék zsarolja a kormányzatot, hanem önök ejtették túsul a 2 ezer fő alatti településeket polgármesterestől, önkormányzati hivatalostól, és nekünk tartják ezt, hogy valamit lépnünk kell.

Azt kérem, értse meg, hogy ez egy egyszerű dolog. Azt kell megértenie, hogy az önkormányzatiságnak fenn kell maradnia. Lefogadom, ha polgármesterként működne egy ilyen településen, ön is ragaszkodna ahhoz, hogy legyen már beleszólása abba, hogy milyen közigazgatási rendszerben működik. Legalább azt fogadja el egy módosító indítványban, hogy a konszenzusra való törekvést valahogy beleírjuk, legyen egy olyan kodifikált szöveg, amely legalább a lehetőségét megteremti annak, hogy ne csak a véleményt kérjék ki, hanem a véleményt esetleg érdemben elolvassák, meghallgassák és törekedjenek rá. Még azzal megmarad a jog, hogy valahogy lenyomják ezt, de legalább a jogszabály szövegében, a szellemiségében törekedjünk már arra, amit az alkotmánybírósi döntés előír, és amit az önkormányzatok chartája világosan megfogalmaz.

Kérem tisztelettel, vegye figyelembe azt, hogy mi törekednénk arra, hogy ezen önkormányzatok esetében jobba tegyünk a jogszabály szövegezését, és erre irányuló törekvésünk az, hogy módosító indítvánnyal próbáljuk önöket megkérni tisztelettel arra, hogy valamit változtassunk már még a normaszövegen. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további

felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat mint előterjesztőt, kíván-e most reagálni. *(Dr. Kovács Zoltán jelzésére:)* Kovács Zoltán államtitkár úré a szó. Tessék!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mondhatnám azt is, hogy személyes érintettség okán szólhatnék Gúr Nándor képviselő úrhoz, aki a hatalmi arroganciáról és ezekről beszélt. Ön, tisztelt képviselő, aki a pártállamban vezető szerepet töltött be Borsod megyében, ön beszél hatalmi arroganciáról *(Gúr Nándor: Mesélj róla...)*, pofátlanságról meg ilyenekről?! Hát az ön képén nem bőr van, hanem teflon!

Szeretném mondani, hogy ami az előterjesztést illeti, én a következőt mondtam minden képviselőtársamnak, és olvassák el a korábbi önkormányzati felszólalásaimat. Kevesen vannak, akik nálam többet tettek az önkormányzatiságért, dolgoztak is benne, és a törvény alkotásában, jobbításában részt vettek. Én csak azt szerettem volna az iménti kétperces felszólalásban - és nem hatalmi arroganciával - tényszerűen elmondani, hogy nem jó az, ha nincs az Alkotmánybíróság döntése végrehajtva, amely egyébként nem most keletkezett, hanem 2012-ben és 2013. január 1-jétől lépett hatályba, mert a szabályozás egy elemének gyakorlata alapján az Alkotmánybíróság azt mondta, hogy ki kell szélesíteni az eddigi véleménynyilvánítást, ami megtörtént egyébként, és az eljárásrendjét, pro forma, formális rendjét meg kell teremteni.

Ennyit mondott és nem többet az Alkotmánybíróság. Azt is elmondta egyébként még a korábbi döntésekben is, hogy korlátozható egyébként az önkormányzatok szabad szervezetátalakítási joga. Például ez esetben igen, mert fordítsuk meg a kérdést, hogy mi jobb: nincs konszenzus és nincs egyezség, nincs, mondjuk, költségvetés, nincs szociális segély, nem működnek a hivatalok, vagy pedig az történjen, hogy legyen legalább egy kijelölés alapján történő igazgatósszervezési döntés, amely alapján lehet majd költségvetést hozni, működtetni a hivatalt.

Én elfogadom, amit Hegedűs Lorántné képviselő asszony mondott, hogy előfordulhat az ország területén olyan, vannak olyan települések - egyébként szerintem ez helytelen -, ahol sem a polgármester, sem a jegyző, sem az aljegyző nem mennek el a különböző településeken az őket megválasztó választópolgárok közé, és nem intézik az ügyeiket. Az én ismereteim szerint - én nagyon sok kistélepülés környékéről jövök, és fontosak a számomra is - ezekben az esetekben mindenhol, ahol közös hivatal is van, egy-egy embert, aki ügyintézésre alkalmas és képes, a korábbi polgármesteri hivatalokban ott hagynak, tehát nemcsak a közös hivatal működik, hanem a korábbi polgármesteri hivatalok is.

És ide nem keverendő egyébként az ügysegéd, mert ő az állami feladatokat ellátó járási hivatali

alkalmazott, köze nincs ilyen szempontból az önkormányzati feladatellátáshoz, az állami feladatellátásban vállal szerepet vagy jut neki szerep illetően módon. Ami a számokat illeti, valóban nem 600 az MTA adatai szerint az 500 fő alatti kistelepülések száma, hanem 1074, de nem is 1600 és 1700. Ami pedig a közös hivatalt illeti, az a szám pontos, amit én mondtam, az több mint 2600, tehát tisztázandók a számok.

De az egész előterjesztés egy dolgról szól: annak a lehetőségnek, ami eddig formálisan sem volt meg az önkormányzatoknál, tehát nem volt kötelező kikérni a véleményt, most lesz egy eljárásrendje. (Sallai R. Benedek: Ez kevés!) Ez egy többletjogosítvány, erre mondtam én, hogy ha ezt nem támogatják... Az lehet, hogy kevés, a jelenlegi önkormányzati törvényen lehet több mindent még változtatni, van előkészületben például a polgármesterek jövedelmének a növekedésére a Belügyminisztérium részéről előterjesztési javaslat és gondolkodás. Erre mondtam azt, hogy egy ötpártit kíván Kósa Lajos frakcióvezető úr az önkormányzati törvény módosításával kapcsolatosan előkészíteni.

Azt szeretném mondani - megismétlem még egyszer, és ez igazságtalan volt, bárki ezt így gondolta -, én úgy gondoltam, hogy több jogosítványt tudunk adni az önkormányzatoknak, mint ami eddig volt. Én azt egy szóval nem mondtam, hogy tök mindegy, hogy mi a vélemény, én egy szóval nem mondtam.

Azt mondtam, hogy többletjogosítványuk lesz, és ha önök nem szavazzák ezt meg, ettől elesnek az önkormányzatok, hogy ténylegesen véleményt tudjanak nyilvánítani. Lehet, hogy adott esetben ez elősegíti a döntéshozatalt, adott esetben nem segíti elő a döntéshozatalt.

Egyébként a döntést nem a kormány megbízott hozza meg a végén, hanem maga a bíróság, a bíróság dönt arról, hogy mi történik, tehát az államhatalmi rendszeren kívüli, az igazságszolgáltatási ágazatba tartozó bíróság mondja ki.

Tehát ezért igaztalanok az államhatalmat arroganciával vádolók, hiszen nem is az állam hozza meg ezeket a döntéseket. Az elsőfokú döntést nevezzük annak, hozza meg az állam a jogorvoslati lehetőség kapcsán, ahol egyébként minden önkormányzatot meghallgatnak, minden polgármester elmondhatja a véleményét. A független magyar bíróság hozza meg a döntést.

Ennek alapján, tisztelt képviselőtársaim, továbbra is azt mondanám, hogy célszerű és jó lenne, ha ezt a módosítást megszavaznák, ami egyébként nem úgy mulasztásos alkotmány sértés, hogy valamit a napokban elmulasztott a kormány meghozni, hanem egy törvény 2013-as hatálybalépése esetén egy önkormányzati chartában lévő jogot nem illesztett be a rendszerbe; ezt most be szeretnénk emelni. Ezért kérem azt, hogy támogassák ezt a módosítót, ami gyakorlatilag egy rövid, egyszerű módosítás, és segíti az önkormányzatok véleménynyilvánítását.

(14.30)

Az, hogy ennél több jogot szeretnének adni, az nyilván egy átfogóbb önkormányzatitörvény-módosítás, ami nem tárgya a jelen előterjesztésnek. Sok mindent lehet itt a parlamentben, mi is tudnánk jó néhány olyan javaslatot előterjeszteni, amire igény van egyébként, de az ország tehetősége még ezt nem engedheti meg magának. Volt szó az imént, az előző napirend kapcsán erről.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, szeretném ezeket a gondolataimat a figyelmükbe ajánlani, és eszerint kérni támogatásukat ebben az ügyben, az egy rövid módosításban az alkotmánybírói döntés beillesztését az Möt.v.-be. Köszönöm szépen. (Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény, valamint az azzal összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig**. A kormány-előterjesztés T/6983. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Tessék!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A közbeszerzési törvény módosítása egy olyan szándékot tükröz, ami az Európai Unió mind a 28 tagállamában egységes és egyirányú törekvés, hogyan tudjuk a közpénzeket, legyenek azok a hazai költségvetésből származó források vagy akár az Európai Unió által nyújtott támogatások, a lehető leg hatékonyabban felhasználni. Ennek a kormánynak nem mellékes szempontja az, hogy az uniós szabályok maradéktalan betartása mellett hogyan tudunk ebbe minél több, minél magasabb számban magyarországi kis- és közép vállalkozásokat bevonni.

Az új közbeszerzési törvény elfogadásának érdekei közül lehet azt mindenképpen megemlíteni, hogy egy széles körű társadalmi és szakmai konszenzuson alapult, több ellenzéki módosító javaslat is befogadásra került.

A mostani módosítás, illetve kiegészítés négy konkrét javaslatra vonatkozik. Ezek közül az első, hogy egy pontosítást szeretnénk tenni az új közbeszerzési törvényhez, amely szerint az ellenőrzési hatékonyság növelése érdekében az ajánlatkérőket terhelő kötelezettségek maradéktalan teljesülése és betartása mellett a közbeszerzésekért felelős miniszter részére biztosított legyen egy olyan bírságotlasi lehetőség, ami az ajánlatkérőkre vonatkozik abban az esetben, ha határidőben nem tesznek eleget a

közbeszerzési dokumentáció egységesítésének és azoknak az elvárásoknak, amelyeket a közbeszerzés-felügyelet kért tőlük a közbeszerzés megindítása során vagy a közbeszerzési folyamat teljes egészében, annak érdekében, hogy azon minden hazai és európai uniós szabály végigkövethető legyen. Itt egy konkrét bírságolási lehetőség is egy olyan ösztönző tényező, ami az ajánlatkérőket a gyors és hatékony együttműködés irányába szeretné elmozdítani.

Ehhez hasonló technikai jellegű pontosítás továbbá, hogy a szerződésmódosítási szabályok alkalmazhatóságát a kormány ki szeretné terjeszteni az előző közbeszerzési törvény hatálya alatt kötött szerződésekre is. Tehát ott, ahol az új közbeszerzési törvény az európai uniós irányelveknek megfelelően lehetőséget ad szerződésmódosításra, ezek a lehetőségek ne csak az új közbeszerzési törvény hatálya alatt született szerződésekre vonatkozzanak, hanem az előző közbeszerzési törvény hatálya alatt születettekre is.

Továbbá az új közbeszerzési törvény végrehajtási rendeletének előkészítése során merült fel, hogy a közbeszerzési törvény előírásai alapján szükséges a jelenleg előkészítés alatt álló védelmi és biztonsági célú beszerzésekre vonatkozó külön törvény elkészültéig, hogy hatályban maradjanak azok a beszerzési lehetőségek, amelyek az ezeket a típusú védelmi és biztonsági tárgyú beszerzéseket engedélyezik. Így egészen addig, amíg az Országgyűlés ezt a törvényt el nem fogadja, addig az előző közbeszerzési törvény rendelkezéseit szeretnék hatályban tartani.

Végül pedig az utolsó ilyen típusú technikai módosítás, hogy az új közbeszerzési törvényt érintő módosítások közül szükséges megemlíteni azokat a szabályokat, ahol enyhíteni szeretne a kormány, a legalább 25 millió forintos támogatásból megvalósuló beszerzések körében azoknál az eljárásoknál, ahol egyéb stratégiai megállapodások teszik szükségessé ennek a szűkítő körnek a feloldását. Gondolunk itt munkahelyteremtő nagyberuházásokra, ahol egyedi kormánydöntések alapján kapnak vagy kaphatnak támogatást különböző vállalkozások.

Tisztelt Országgyűlés! Az új közbeszerzési törvény hatálybalépésével a hazai közbeszerzési gyakorlat elindulhatott egy, meglátásom szerint sokkal átláthatóbb úton egy olyan irányba, ami az Európai Unió mind a 28 tagállama tekintetében valóban fontos és legitimálható célkitűzés. Meggyőződésünk szerint az új közbeszerzési törvény, illetve az ehhez kapcsolódó rendelkezések lehetővé teszik azt is, hogy az uniós szabályok maradéktalan betartása mellett egyre több magyarországi kisvállalkozás kerülhessen be azokba a beruházásokba, amelyeket közforrásokból valósítanak meg. Ennek egyéb rendelkezései már korábban a végrehajtási rendeletekben megjelentek, amelyek szerint akár az alacsonyabb részvételi kritériumok tekintetében, akár pedig a referenciaazonosság tekintetében például az építőiparban lehetőség volt arra, hogy egyre több magyarországi kis- és közép-vállalkozás jelenjen meg.

Ezek a törvénymódosítások meggyőződésünk szerint ezt a gazdasági érdeket szolgálják, ezért kérem az Országgyűlést, hogy támogassa ezek elfogadását. Köszönöm, elnök úr, a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Gelencsér Attila képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

GELENCSÉR ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az új közbeszerzési törvény elfogadására azért volt szükség, mert az Európai Bizottság a '14-20-as fejlesztési ciklusra vonatkozó partnerségi megállapodáskor erre kötelezte a kormányt. Az Európai Unió 2014. február 26-án három új közbeszerzési tárgyú irányelvet fogadott el, amelyek átfogóan megreformálhatják az uniós közbeszerzési jogot, amelyek beépítése a magyar jogrendbe nagymértékben növelni fogja az átláthatóságot.

A törvény kapcsán az iparkamara, a mérnökkamara és az építészkamara bevonásával lezajlott a társadalmi egyeztetés is. Számos javaslat került ebből beépítésre a törvénybe. A korábbi évek uniós szabályozását meghatározta, hogy az Európai Unió tagállamai között létrejöjjön az egységes belső piac a közbeszerzések területén is. Vagyis a piaci verseny előnyei torzulásmentesen érvényesülhessenek, és így az uniós vállalkozások egyenlő eséllyel férhessenek hozzá más tagállami közbeszerzésekhez.

A közbeszerzési törvényben azonban előtérbe került az a cél, hogy a közbeszerzések különböző stratégiai célokat segítsenek elő. A tagállamoknál így teret kaphat az, hogy a fontos társadalmi-gazdasági célkitűzések, például az innováció, a szociális célkitűzések, a környezetvédelem a közbeszerzési politika integráns részévé válhassanak. Tekintettel arra, hogy a közbeszerzések jelentős hányada európai uniós források felhasználásával valósul meg, a közbeszerzések eredményes és szabályos lebonyolítása egyben az uniós források megfelelő felhasználásának előfeltétele is.

A közbeszerzési törvény magába foglalja a koncessziós eljárások szabályait is. Az új közbeszerzési törvény 2015. november 1-jén lépett hatályba. Az új törvény a még hatályos, a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvénytől - az uniós irányelveknek megfelelően - sok esetben eltérően rendez több alapvető jogintézményt, illetve egyéb részszabályokat. Erre tekintettel a jogi koherencia biztosítása érdekében szükséges a még hatályos törvényre utaló külön törvények szerinti merev hivatkozásoknak az új törvényi rendelkezéseknek megfelelő módosítása, egyes speciális rendelkezéseket tartalmazó törvények új jogszabályhoz igazodó módosítása, valamint az okafogyottá vált szabályok hatályon kívül helyezése.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat összesen 17 törvény esetében tartalmaz koherenciás, a

jogrendszer egységét biztosító módosító rendelkezést, amelyek az új közbeszerzési törvény változó szabályaira, illetve a korábbi törvényre való utalások javítását szolgálják. A törvényjavaslat tartalmilag összesen négy módosító rendelkezést tartalmaz, amelyek közül három az eredeti jogalkotói szándék-nak megfelelő pontosító javaslat, míg egy a törvények szigorú személyi hatályra vonatkozó rendelkezését szűk körben enyhítő szabálynak tekinthető.

A törvényjavaslatban az új uniós szabályozásra tekintettel szerepelnek a Központi Statisztikai Hivatal javaslatai, amelyek lehetővé teszik a KSH számára különböző, a salátacsomagban szereplő törvények alapján vezetett közigazgatási nyilvántartások adataihoz való közvetlen hozzáférést.

(14.40)

Ily módon nem szükséges a továbbiakban külön adatigénylés, a nyilvántartást vezető szervek, válaszadók adminisztratív terhei csökkennek.

Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps a KDNP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Hiszékeny Dezső képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka a következő felszólaló. Tessék!

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nézzük a tényeket! Azzal, hogy ezt a törvénytervezetet tárgyaljuk, kijelenthető, hogy néhány éven belül a Fidesz-kormány második közbeszerzési törvénye sem éli meg a hatálybalépését anélkül, hogy azt még a hatálybalépése előtt módosítani kívánták volna. Egyszerűbben fogalmazva: a korábbi törvény elfogadása, illetve az azt követő módosítás nem éli meg a hatálybalépését, mert már az előtt megjelenik a módosítás szándéka. És ez ebben az esetben nem először fordul elő, ez már a második alkalom a közbeszerzés tekintetében.

Ráadásul még egy különlegessége is van ennek a helyzetnek, mégpedig az, hogy most nem egy, hanem két közbeszerzési törvény-módosítás van egyidejűleg a parlament előtt. A másikat ugyanazon a napon benyújtó Szijjártó-minisztérium, úgy látszik, nem koordinált megfelelően a koordinációra kijelölt minisztériummal. Én azt most nem tudom megmondani, melyik éppen az a minisztérium, a Lázár-féle koordinációért felelős minisztérium vagy pedig a Rogán-féle koordinációért felelős minisztérium. Lehet, hogy épp ez a kettősség okozta azt, hogy a sok bába között elveszett a gyerek.

Én mindenesetre nem vagyok benne biztos, hogy ez így házszabályszerű. Megítélésem szerint ezt érdemes lenne megnézni és végiggondolni. Egyidejűleg két törvényt tárgyal ugyanabban a témában, ugyanazzal a tartalommal a Ház, az én megítélésem szerint ez így nincs rendjén.

Ugyanakkor, azt gondolom, hogy éppen ennek a kettősségnek a következtében könnyen elképzelhető az, hogy Mikulásra is és újévre is lesz olyan meglepetésünk a törvényt alkalmazók számára, hogy egy új hatályos jogszabállyal szembesülhetnek. El tudom képzelni, micsoda öröm lesz, hogy ezt feldolgozzák Mikulás után és újévkor is. Ugyanakkor - nem tudom megjegyzés nélkül hagyni - mindezt a jó jogalkotás és a jó kormányzás jegyében tesszük.

Az nem csoda, hogy már módosítani kell az új Kbt.-t, hiszen annak közbeszerzési évet kettévágó áterőltetése köztudottan elszórt volt. Sokan már annak az elfogadásakor fogadásokat kötöttek arra, hogy vajon mennyit fog megélni - mármint időben - módosítás nélkül ez a törvény. Nagyon sokan 2016 áprilisában fogalmazták ezt meg, hiszen ott van egy határidő. Sokat foglalkozott államtitkár úr is, a korábbi hozzászóló képviselőtársam is az Unióval. Az Uniónak van egy 2016. áprilisi dátuma, eddig kell elfogadni az ezzel kapcsolatos törvényeket. Ugyanakkor - a bennfentesek megítélése szerint - illett volna megvárni az egységes európai közbeszerzési dokumentum elfogadását, és azt követően kellett volna nekünk ezzel a kérdéssel foglalkozni. Mert így logikus, nehéz annak megfelelni, amit még nem ismerünk. Ezek nélkül az én megítélésem szerint tűzoltás vagy inkább vakrepülés ez a történet. Más tagországok nem így járnak el, ők kivártak és kívárnak. De most azzal, hogy ezzel a kérdéssel elkezdünk foglalkozni, már az önkéntes aknaszedő magyarok hibáit keresik. A kormány szerint pedig ez a ló nem vak, csak bátor.

Már a korábbi törvények elfogadásakor is érzékelhető volt az őrült kapkodás. Meg se várva a véleményezési időszak végét, lényegében változatlan formában benyújtották azt a parlamentnek. Még a látszatra se adták, a Fidesz közeli lobbiszervezetek kivételével a szakmai és a civil szervezetek véleményét semmibe vették. És még ezután jött a gyakorlati alkalmazás próbája. Nem kell a saját tapasztalataimat elmondani, mert az Unió megtette - ezt viszonylagos nagy gyakorisággal. Az államigazgatás feje, Lázár miniszter úr is elismerte korábbi expozéjában, szó szerint idézem: „A gyakorlati alkalmazás kapcsán az elmúlt tíz évnek nem volt olyan esztendeje, amikor kritika megfogalmazására ne került volna sor.” És most ismét rajtaütésszerűen állnak elő az új Kbt. tervezetével.

A jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől szóló törvénnyel ellentétesen ezt a salátatörvényt egyáltalán nem, egyes végrehajtási rendeleteket pedig csak egy napig bocsátották véleményezésre. Nyilvánvalóan alibi véleményezésre, a jó kormányzás jegyében.

Az pedig a saját jogalkotási törvényükbe ütközik, hogy csak a törvény hatálybalépése után tették közzé az alkalmazásához szükséges többi végrehajtási rendeletet; hasonlóan a mostani salátatörvényben szereplő törvények módosításait is illett volna az új Kbt.-vel együtt hatályba léptetni. Így most - nem kell

túl nagy bátorság, hogy megjósoljam - egy-két hónapig nyilvánvalóan koherenciazavar lesz a jogrendszerben.

Az én megítélésem szerint az azonnali törvény-módosítás egyetlen elfogadható indoka az lenne, ha legalább az áterőltetett szöveg kodifikációs hibáit és alkalmazhatatlanságát próbálták volna utólag orvosolni. Csak egy példa: a hatályos törvény 52. § (4) bekezdés a) pontjában egy tagmondaton belül két téves jogszabályi hivatkozás is szerepel. A közbeszerzési szakma ezt észrevette. Észrevette ezt a minisztérium is? Ilyen alkalmazást ellehetetlenítő szarvashibákat akar a mostani módosítás kijavítani? Nem láttam nyomát. A magam részéről megpróbálom ezt egy módosító indítvánnyal kijavítani, be fogom nyújtani, de nagyon kíváncsi vagyok ennek a módosító indítványnak a sorsára.

A másik példa. Eddig építési beruházásnál a fővállalkozó csak akkor jutott a pénzéhez, ha igazolta, hogy kifizette az alvállalkozóit. Most az ajánlatkérő közintézménynek kellene kifizetnie azokat az alvállalkozókat, akikkel nem áll sem szerződéses, sem munkaszervezési viszonyban. Ezt megpróbálják most orvosolni? Mert a szakmának ez nagy problémája. Nem, erre nem láttam semmilyen javaslatot.

A korábbi miniszteri expozéban arról ábrándoztak, hogy még idén szeretnék bevezetni a teljesen elektronikus közbeszerzési rendszert. Ehelyett a simicskátlanítás miatt egy évig lefejezett állapotban tartott közbeszerzési hatóság most képtelen néhány soros előzetes bejelentéseket is közzétenni. Viszont az addig működő rendszerek is összeomlottak, így félok, hogy az elektronikus közbeszerzési rendszer a többi félresikerült állami elektronikus szolgáltatás sorsára fog jutni.

Ám a kormány a hosszan sorolható hibák kijavítása helyett most egy salátatörvénybe bújtatva újabb kiskapukat próbál meg vágni - tizenöt törvényt, ha jól számoltam, kívánnak módosítani ezzel a tervezettel - a közpénzek védelmének már eddig is rommá lyuggatott falába. Tulajdonképpen én már azt sem tudom, hogy a fal-e több vagy kiskapu. Most az a legfontosabb teendő, hogy megerősítsék? A paksi beruházás mamutpénzeinek költségét se kontrollálni, se átlátni ne tudják az adófizetők, sőt még az unokáik sem, akiknek viszont még az unokáik is nyögni fogják ennek a kamatait.

A másik ilyen izgalmas kérdéskör a vizes vb beruházásánál is megerősíthető történet. Mindig lehet rendkívüli sürgősséggel - merthogy ezt javasolják -, hirdetmény nélkül, rendkívül rövid, csak a bennfentesek számára elég határidővel felhívni három kiválasztott ajánlattevőt. Itt ugyanakkor lehet a legolcsóbbat választani, amit szinte mindenki másnak tilos, mivel az úgymond nem a minőségi kiválasztást szolgálja. Miért? Itt nem a legjobb minőség fog számítani ennél a beruházásnál? Mivel érintett vagyok, a választókerületemben van, én nagyon örülnék neki, ha ez egy jó minőségű építmény lenne. Különösen azért, mert sok ezer ember látogathatja ezeket.

A vagyontörvény minősített többséget igénylő módosításait az új közbeszerzési törvény zárószavazása előtt kivették a szövegből. Nyilván félték, hogy az az elolvasott kétharmad hiányában elvérezne. Most ebben a salátatörvényben próbálnák ezt elrejtteni. Megpróbálták elrejtteni például azt, hogy a vagyontörvény sarkalatos rendelkezéséből kivennék: legfeljebb 35 évre lehet koncesszióba adni az állami vagyont. Ezt ügyesen kicserélnék arra, hogy a szerződés időtartamára és meghosszabbításának lehetőségére a Kbt.-t kell alkalmazni.

(14.50)

Vagyis a sarkalatos időkorlátszabály helyett sima feles törvénymódosítással tetszőleges időre átengedhetnék a nemzeti vagyon koncessziós jogát. Az önök által sarkalatosnak minősítettség most nagy teher, de az én megítélésem szerint nem kerülhető meg. Az új közbeszerzési törvényt nem javítani, hanem gyengíteni akarják. Például a kormányzati, kormány közeli támogatásból, például baráti sport- vagy cégtámogatásokból megvalósuló beruházások bizonyos részét egyszerű kormánydöntéssel ki lehetne vonni minden közbeszerzési kötelezettség alól. Rendjén van ez így?

A kormány az új Kbt. indoklásában ismerte el, hogy EU-joggal ellenesek a védelmi és nemzetbiztonsági beruházások, az azokkal kapcsolatos jogorvoslati eljárások rendeleti szabályozása. Az új Kbt. kapcsán beígérték, hogy most végre lesz rá külön törvény. Úgy látszik, ez nem jött össze, úgyhogy mégis kell a felhatalmazás a rendeletalkotásra. Ezek közé viszont beszúrták a bevándorlással kapcsolatos pénzköltés titkosításra vonatkozó felhatalmazását is. Az ilyen jogsértő beszerzések elleni jogorvoslatokat a Közbeszerzési Döntőbizottság is csak zártan tárgyalhatná, és a hatóság még a döntést sem tehetné közzé. Ez is rendben van így?

Összességében az én megítélésem szerint ahelyett, hogy a kormány az elszietve áterőltetett Kbt. hibáit próbálná befoltozni és az alkalmazhatatlan rendelkezéseket orvosolni, már megint csak új kiskapukat keres a közpénzek és a nemzeti vagyon védelmének fellazítására.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az eddig elmondottakból, gondolom, kiderül, hogy amiről most tárgyalunk, megítélésem szerint nem a sokat emlegetett jó jogalkotás, hanem - és engedje meg, hogy Lázár miniszter úr korábbi expozéját idézzem - egyfajta cseh-szlovák barkácsolás. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Vejkey Imre képviselő úr következik, a KDNP vezérszónoka. Tessék!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A közbeszerzések

útján történő beszerzések egyre nagyobb nemzetgazdasági jelentőségre tesznek szert, a közbeszerzési eljárásoknak az európai uniós támogatások felhasználásában is egyre kiemelkedőbb szerepük van.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az új, közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény 2015. november 1-jén lépett hatályba. A törvény elfogadásának célja alapvetően az volt, hogy a közbeszerzésekre vonatkozó jogszabályi környezet, valamint a közbeszerzésekkel kapcsolatos intézményrendszer felülvizsgálatával és a vonatkozó szabályok aktualizálásával új alapokra helyezze a hazai közbeszerzések megvalósítását, valamint ezáltal hozzájáruljon a társadalmi és gazdasági szempontból előnyös közbeszerzések megvalósításához, illetve az európai uniós támogatási források szabályszerű felhasználásához.

Az új törvény elfogadása előtt szempont volt továbbá az eljárások egyszerűsítése, gyorsítása, adminisztratív terhek csökkentése, de mindez a szerződés teljesítéséért való felelősség egyidejű növelésével, a szerződések megfelelő teljesítésének szigorú ellenőrzése mellett. Az új törvény a korábbi, 2011. évi CVIII. számú közbeszerzési törvénytől az uniós irányelveknek megfelelően sok esetben eltérően rendez több alapvető jogintézményt, illetve részletszabályokat.

Erre tekintettel szükséges a korábbi közbeszerzési törvényre utaló egyes törvények, így például a munkavédelemről, a postai szolgáltatásról vagy a felnőttképzésről szóló hivatkozásoknak az új törvényi rendelkezéseknek megfelelő módosítása, egyes speciális rendelkezéseket tartalmazó törvények új jogszabályhoz igazodó módosítása, valamint az okafogyottá vált szabályok hatályon kívül helyezése.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezekből megállapítható, hogy a törvényjavaslat által a közbeszerzések még egyszerűbbé és gyorsabbá tétele ügyében, az átláthatóság növelése érdekében jelentős szerepünk van abban, hogy ezeket megvalósítsuk, és ezért kérjük a támogatásukat a T/6989. számú törvényjavaslat elfogadásában. A KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Apáti István képviselő úr a következő felszólaló, a Jobbik vezérszónoka. Tessék!

APÁTI ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban mindent elárul a néhány hete elfogadott közbeszerzési törvényről, hogy már a hatálybalépés előtt benyújtották a módosítását, a hatálybalépéshez képest eltelt négy munkanap és már rögtön tárgyalni is kell, hiszen ennyire sürgős toldozni-foldozni azt a közbeszerzési törvényt, amely elvileg széles körű társadalmi egyeztetések, szakmai konszenzusok, a szakmai szervezetek véleményének kikérése útján jött létre, de ez alapjában kérdőjelezi meg a néhány hete elfogadott törvény helyességét szinte teljes egészében.

Sokszor az az ember érzése egyébként, engedjenek meg rögtön egy erős kritikát, hogy nyilván a Jobbik nem támogatna egy olyan rendszert, egy olyan jogrendszert, ahol nem lenne közbeszerzési törvény, de akár egyébként, ha a teljes törvényt hatályon kívül helyeznénk és nem lenne Magyarországon közbeszerzésekről szóló törvény, akkor is tökéletesen elműködne a Fidesz által az elmúlt öt évben felépített rendszer, hiszen a jelenlegi közbeszerzési törvény és azok módosításainak jelen állás szerint - tisztelet a kivételnek - az a tétje vagy az múlik rajta, hogy könnyebben vagy nehezebben papírozák-e le a mutyit.

Gyakorlatilag adminisztratív akadályokat tudunk állítani, azt is csak csekély mértékben - hogy Lázár miniszter urat mint nagy klasszikust idézzem - a lopások megakadályozása érdekében. Lázár miniszter úrnak 2013. december 16-án Balmazújvárosban volt egy merész kijelentése, miszerint a következő esztendőben 7500 milliárd forintnyi EU-s forrás érkezik Magyarországra, és az a cél - idézem szó szerint -, hogy abból lehetőség szerint minél kevesebbet lopjanak el, ő ezt mondta, és ami a lopások után megmaradt, az lehetőség szerint az ország és a nemzet javát szolgálja. Tehát neki a mezőgazdasági albizottságban tett - a lopásokkal, az állami agrárcégekkel kapcsolatos - kijelentése nem egyedüli, hanem csak folytatta a 2013. decemberi kijelentéseit, és valószínűleg nem a második és nem az utolsó kijelentése volt az sem, amit a bizottság előtt tett.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Visszatérve a törvényre és meg nem ismételve az előttem szóló vagy az előttem szólók által megfogalmazott kritikái észrevételeket, most csak néhányat emelnék ki ezek közül. Az egyik, amely talán kevésbé érint húsbavágó forintokat, az a régi kifejezéssel élve a hivatalos közbeszerzési tanácsadók helyzete, új kifejezéssel élve pedig a felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadók rendszere. Az ügyvédek is elláthatják ezt a tevékenységet. Jelzem azt, hogy ebben a tekintetben a régi szabályozás sokkal jobb volt, hiszen ha visszaemlékezünk arra, hogy a 2004. május 1-jétől hatályos Kbt. szerint milyen szigorú feltételeknek kellett megfelelni ahhoz, milyen komoly referenciákat kellett felmutatni ahhoz, hogy valaki hivatalos közbeszerzési tanácsadói tevékenységet végezzen, külön szakmai felelősségbiztosítás birtokában, az egy meglehetősen szigorú és egyértelmű szabályrendszer volt. Ahhoz képest a teljes fellazítás történt meg az elmúlt öt évben.

Attól, hogy valaki ügyvéd és rendelkezik jogi szakvizsgával, még egyáltalán nem biztos, hogy a közbeszerzési törvényt és az egyéb kapcsolódó jogszabályokat, a teljes joganyagot ismeri, hiszen túlzás nélkül kijelenthető, ez most már külön jogággá nőtte ki magát, a közbeszerzés egy külön jogterület, és aki általában kiismeri magát a magyar jogrendszerben

mint ügyvéd, az nem tud feltétlenül megfelelni a közbeszerzési kívánalmaknak mint sokkal speciálisabb szakterületnek.

Ez tehát az egyik probléma. Itt egyébként el kellene gondolkodni azon, hogy sokkal szigorúbb feltételeket teremtünk. Egyrészt azok számára is igazságosabb lenne, akik 2004-10 között vért izzadva megfeleltek azoknak a követelményeknek, amelyek révén tanácsadóvá válhattak, most pedig azt látják, hogy gyakorlatilag ez az ott megszerzett tudás, szakmai tapasztalat, a rengeteg leigazolt, akkor még a régi rendszerben egyszerű nemzeti és uniós eljárás gyakorlatilag ilyen értelemben mehet a kukába.

(15.00)

Hiszen most már gyakorlatilag ezen szabályok fellazításával is akkreditált szaktanácsadóvá lehet válni. Egyébként sokkal egyszerűbb volt a régi elnevezés. Nem attól lesz valami jobb, hogy átnevezzük, meg hosszabb, bonyolultabb nevet adunk neki.

Ami nagyon érdekes, a bevándorlással kapcsolatos esetleges eljárások körüli titkosítás meg zártkörű tárgyalás, zárt adatkezelés. Ez egyébként nagyobb részben összevág valószínűleg azzal, amit tegnap jómagam hoztam nyilvánosságra egy hosszú kutatás, adatgyűjtés után, miszerint elképesztő túlárazásokat hajtottak önök végre, illetőleg a kerítésépítésben részt vevők hajtottak végre a fizikai határzár megteremtése során, és ennél gusztustalanabbat, közbeszerzéssel vagy közbeszerzés nélkül, el sem lehet képzeln.

Gondoljanak bele abba, tisztelt képviselőtársaim, hogy ha egy tolvaj közveszély helyszínén lop, akkor erre való tekintettel, az elkövetés helyére való tekintettel lényegesen súlyosabb büntetésre számíthat, miután a közveszély helyszínén történő elkövetés minősítő körülménynek számít a lopás büntető törvénykönyvi tényállásánál.

Akik pedig lebonyolították a kerítésépítéssel kapcsolatos közbeszerzéseket, egy civilizációs vagy humanitárius katasztrófahelyzet, egy nemzeti, nemzetközi veszélyhelyzet kellős közepén hajtottak végre túlárazásokkal minimum hűtlenkezelés-gyanús eseteket, de természetesen magát a klasszikus korrupciót sem lehet kizárni - mi más oka van az ötszörös, nyolcszörös túlárazásoknak?

Hadd mondjak néhány példát ezzel kapcsolatosan, kerüljön be a jegyzőkönyvekbe, hangozzék el itt a Ház falai között is, hogy milyen munkát végez az önök kormánya vagy végrehajtó személyzete a fizikai határzár építése környékén. És előrebozsátom, hogy a Jobbik álláspontja nem változott a kerítést illetően.

Az utóbbi hetekben a Jobbikkal kapcsolatban hol simicskázások, oligarcházások meg kovácsbélázások közepette nagyon óvatosan kell bánnunk a szavakkal.

A kerítést támogattuk, a kerítés fontos, szükséges, ha most kellene szavazni, most is támogatná a Jobbik frakciója. Nem a kerítés meglétével van ba-

junk, hanem a költségvetésével, a közpénzek pazarló felhasználásával. Ugyanis ez nem azt jelenti, hogy a szükséges költségek sokszorosát felemésztheti egy ilyen beruházás, ez pedig egy ilyen döngeselyű-, hiéna-, gátlástalan mentalitás, hogy az emberek bizalmával, a nemzeti, adott esetben a nemzetközi bizalommal, ha nem is a nemzetközi politikai szereplők, de több más ország választópolgárainak, emberi közösségeinek növekvő bizalmával visszaélve herdálják el tízmilliárd szám az adófizetők pénzét. Három hónap titkolózás után - közbeszerzési törvény nélkül is megy ez a titkolózás - adták ki azokat az adatokat, azokat az elszámolásokat, tisztelt képviselőtársaim, amiből vagy a lopás-gyanús túlárazások, vagy a teljes káosz bontakozik ki. Hogy mire vezet az, ha közbeszerzési eljárások nélkül szereznek be anyagokat, még egy ilyen fontos beruházásnál is, mint a kerítés-építés, arra hangozzék el itt néhány példa.

A körülbelül bruttó 600 forintos NATO pengés drótot 2800 forintért is meg tudták venni. Az egyébként 300-400 forintos láthatósági mellényeket 2400 forintért is meg tudták venni. Képesek voltak 350 darab lakatra 1 millió 200 ezret kifizetni. Előre nem tervezett költségekre - hogy egy nagyobb tételt is mondjak - 500 milliót, egészen elképesztő gyenge alábontással. Egy korábbi kérdésemre azt válaszolták, hogy katonai sátrakat nem kell beszerezni, mert a honvédség raktáraiban rendelkezésre áll. Aztán kiderült, hogy 84 milliót erre is sikerült valahogy eltapsolni. A legjobbkbocma.hu-ról rendeltek 5,5 millió forintért szervizautót. Tetszik érteni? A legjobbkbocma.hu-ról.

Aztán tovább is van, mondom még. Vezeték nélküli távközléssel foglalkozó cégtől rendeltek segédanyagokat, eszközöket. A drótfonat, dróthuzal, illetőleg a pengés drót mennyiségét hol tonnában, hol folyóméterben vagy kilométerben, hol pedig tekercsdarabszámban határozták meg, hogy az egyszerű ellenzéki képviselő a lehető legnehezebben tudja követni ezeket az elszámolásokat.

Sok helyen nem írták oda, hogy pontosan milyen mennyiségről volt szó. Bérleti konstrukció után nem írták oda a bérlet időtartamát, a hónapra, napra levetített pontos bérleti időszakot. Maximum 5-6 millió forintért megvásárolható cölöpverő gépeket megvettek 30 millió forintos darabáron. Hármát megvettek 90 millióért, majd egy másik tételsoron lehet látni, hogy hatot béreltek 30 millióért. Hát akkor most a bérlet érte volna meg jobban, vagy az adásvétel érte volna meg jobban? Valószínűleg egyébként a bérlet, hiszen aligha hiszem, hogy kerítésépítésen túl tömegesen kell cölöpverő gépeket használni. Látják, tisztelt képviselőtársaim? Idevezet az, ha törvényi vagy parlamenti bizottsági felhatalmazással nem kell közbeszerzési eljárásokat lefolytatni, ezért vannak nagyon súlyos kétségeink a kivételi köröket illetően.

Megjegyzem, tekintettel arra, hogy a Jobbik számára is fontos az innováció és a kutatás-fejlesztés, ezért az erre vonatkozó kivételi körbe so-

rolást, minden rossz érzésünk, rossz tapasztalatunk, az előbb említett kerítésépítéssel kapcsolatos nagyon súlyos, sokmilliárdos visszaélések ellenére el tudjuk fogadni, nem akarunk a kutatás-fejlesztés és az innováció kerékkötőjévé válni.

El tudjuk azt is fogadni, hogy bizonyos uniós forrásokot költsünk el értelmes célokra, ne kössük meg a kezünket, ne váljunk saját magunk ellenségévé a tekintetben, hogy ezek a pénzek beragadjanak. Bár attól tartok, hogy itt nemcsak arról van szó, hogy hívjuk le maximálisan, amennyire csak lehet, ezeket a forrásokat, hanem félünk, hogy ez sok esetben megint lopásokkal, köztörvényes bűncselekményekkel fog járni.

De hogy egy nagyon fontos kivételi szabályt is említsek, háttérbeszélgetések során itt az ülésteremben pár perccel ezelőtt már említettem államtitkár úrnak és szakértő uraknak is, ami viszont nagyon fontos a magyar agrárium számára, az a vidékfejlesztési program 50 százalékos mértéket nem meghaladó pályázataival kapcsolatos. Jelen pillanatban úgy néz ki a helyzet, hogy nettó 25 millió forintos - nevezzük csak így egyszerűen - agrártámogatás esetén nincs közbeszerzési kötelezettség. 25 és 100 millió forint között most már a négy ajánlattevős közvetlen meghívásos rendszer van - pontosabban szólva, ugye, ez nem meghívásos eljárás, az teljesen más -, az ajánlatvételi felhívás közvetlen megküldésével induló eljárás, korábban három, most már négy ajánlattevő részére kell azt november 1-jétől megküldeni, és 100 millió forint fölött van a nyílt hirdetményes eljárás, ha jól értelmezem a jelenlegi jogszabályrendegetet.

Egyrészt ezt egyszerűsíteni kellene, másrészt pedig gondoljanak bele abba, hogy ha ezt így hagyjuk, és a kivételeket ilyen irányban, ilyen értelemben teljesen életszerűen, ésszerűen nem bővítjük és nem módosítjuk így a törvényt, akkor, ha most egy egyszerű parasztgazda, egy mezőgazdasági kis- vagy közepes vállalkozó, mert róluk beszélek - nem a simicskákról, nem az oligarchákról, a mezőgazdasági kkv-król, ha úgy tetszik -, megnyernek 25 millió 200 ezer forint nettó értéken, mondjuk, egy gépbeszerzést, esetleg egy telepítési pályázatot vagy bármilyen árubeszerzést vagy szolgáltatás megrendelését, ne adj' isten, építési beruházással kapcsolatos támogatási pénzt, akkor közbeszerzési kötelezettségük keletkezik. Ez még az ajánlatvételi felhívás közvetlen megküldésével induló eljárásoknál is problémás, mert szakértelmük nyilván nincs, nem ez a dolga egy mezőgazdasági vállalkozónak, egy parasztembernek, hogy papírokat tologasson, meg közbeszerzési eljárásokat folytasson le, hanem hogy termeljen, dolgozzon - ebben nem akadályozni, hanem segíteni kellene őt -, ha pedig még hirdetményes eljárási kötelezettség merül fel, az annál rosszabb, mert számos pluszköltséggel és pluszadminisztrációval is jár.

Éppen ezért azt javaslom, hogy fontoljuk meg - fontolják meg önök, hiszen önöknél van jelen pillanatban a parlamenti többség -, hogy a mezőgazdasági kis- és középvállalkozások esetében a vidék-

fejlesztési program forrásainál kizárólag csak az 50 százalékot meghaladó mértékű támogatási intenzitás esetén legyen bármifajta közbeszerzési kötelezettség. Tehát nemcsak azért fontos, mert ez kivételesen ritka, hanem azért is, mert gondoljanak abba bele, ha valaki fele vagy több mint fele mértékben a saját pénzét teszi bele egy fejlesztésbe, akkor könnyen belátható, hogy nem jogszerű és nem okszerű az, hogy ő még közbeszerzési eljárást is folytasson le felerészre vagy nagyobb részt a saját pénzének az elköltése érdekében, hiszen ezen felállásban a támogatás mértéke legjobb esetben 50 százalék, leggyakrabban pedig 50 százalék alatti. Tehát vagy a támogatás intenzitásához, a támogatás mértékéhez kössük a közbeszerzési kötelezettséget - eddig ez egyébként jól működött. Tehát nem mindig kellene a szemébe dobni a régi szabályokat, mert ez eddig megnyugtatóan működött, nem váltott ki semmilyen felháborodást vagy nagyobb mértékű felháborodást a mezőgazdasági vállalkozások körében.

Adott esetben azon is el lehet gondolkodni, hogy ha önök kötik az ebet a karóhoz - bár remélem, hogy ezúttal nem fogják, és győzedelmeskedik a józan ész -, hogy bizonyos értékhatárhoz kötjük mindezt, és nemcsak a támogatás intenzitása, hanem, ha önök ragaszkodnak hozzá, akkor az értékhatár is számít, ez esetben a 25 milliónál lényegesen magasabb értékhatárt javaslom. De ha egy csapásra, egy tollvonással, egy huszárvágással ezt meg akarjuk oldani, akkor sokkal jobb lenne, sokkal egyszerűbb és átláthatóbb lenne a támogatás intenzitásához, a támogatás mértékéhez kötni a mezőgazdasági kis- és középvállalkozások ez irányú közbeszerzési kötelezettségét. És nemcsak azért használom a „mezőgazdasági kis- és középvállalkozás” kifejezést, mert az én választókerületem egy tradicionális agrárvidék, az emberek nagy része a földből, a mezőgazdaságból él, hanem azért is, mert a vidékfejlesztési programon belül természetesen vannak másfajta pályázatok is.

(15.10)

Hangsúlyozom ezúttal is, hogy e tekintetben nem az önkormányzati vagy egyéb ajánlatkérőkről, hanem az uniós forrásokat megnyert mezőgazdasági vállalkozókról, a szó klasszikus és nemes értelmében vett parasztemberekről beszélek, akik vért fognak izzadni e közbeszerzési kötelezettséggel, sőt, a leggyakrabban ebben az esetben már pályázni sem fognak, vagy a meglévő pályázati összeget nem fogják lehívni, mert nem fognak tudni eligazodni ebben a jogszabályerdőben, és jogosan fognak felháborodni azon, hogy ha ők teszik bele a források nagyobb részét egy fejlesztésbe, akkor miért kötelezik őket plusz egy ilyen rendkívül nehéz, számukra átláthatatlan eljárásra vagy eljárási rendbe.

Éppen ezért annak a megfontolását kérem önöktől, hogy ebben a tekintetben egy kizárólag a támogatás intenzitásán, a támogatás mértékén alapuló kivételi szabályt állítsunk fel. Megint hangsúlyozom,

és ezt húzzuk alá két vonallal a ferdítések meg a busaságok elkerülése végett, hogy ezzel nem az oligarchákat, nem a nagybirtokosokat, hanem döntő mértékben a mezőgazdasági kis- és középvállalkozókat kívánja kedvező helyzetbe hozni a Jobbik. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP nincs jelen, így véget ért a vezérszónoki felszólalások köre. Elsőként megadom a szót normál időkeretben Józsa István képviselő úrnak.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt sokat próbált Államtitkár Úr! Ez dicséret próbál lenni, hogy a kormány által teremtett rendkívül lehetetlen helyzetekben is próbálja védeni a mundér becsületét, itt is, holott egy nagyon szomorú jogalkotási folyamat részese a mai alkalommal is a közbeszerzésinek nevezett törvények módosítása során a magyar parlament.

Hogy mire gondolok? Önök az egyre bonyolultabb, de azért használni nehezen használható jogszabályi környezetet rendre megspékelik olyan elemekkel, hogy a jámbor szemlélő, akit hivatalosan közvéleménynek, nyilvánosságnak nevezünk, nehogy nyomon tudja követni, hogy önök mit tesznek. Tehát olyan jogszabályi környezetet alkotnak, erről szól a nemzeti együttműködés rendszere, hogy semmiféle ellenőrzés, semmiféle szakmai kontroll ne állhasson meg jogi alapon, mert önök mindig beépítenek egy olyan kikaput, amivel a szakmai ellenőrzés esetleg következetessé tehető lenne, vagy aminek a segítségével ki tudják húzni a folyamatot a szakmai ellenőrzés alól. Ez nagyon veszélyes.

Tehát egyrészt látszik, hogy önök kénytelenek, próbálnak eleget tenni egy európai uniós szabályrendszernek, ugyanakkor a hazai NER-es gyakorlatnak megfelelően beleraknak ilyen kikapukat, mint most például, hogy egyik oldalról szépen akkreditáltják a közbeszerzési szaktanácsadókat, ugyanakkor nyitnak egy ólajtónyi kikaput, hogy azon kívül persze természetesen minden ügyvéd csinálhatja ezt, akit önök megbíznak vele. Tehát ilyen és ehhez hasonló apró kis részletek, vagy az a - nem is kakukktójas, inkább - struccotás ebben az előterjesztésben, ami a Paksi Atomerőmű beruházásaival kapcsolatos passzusokat jelenti, vagy a műúszó- és nyíltvízi világbajnokság megrendezésének kérdéseit, törvénybe iktatnak olyan elemeket, amelyek egyáltalán nem illenek a nyilvánosság rendszerébe, és igazából nem is indokoltak.

Az, hogy az úszó-világbajnoksággal kapcsolatban bizonyos gyorsítási elemeket foganatosítanak, az indokoltnak tekinthető, bár kérdéses, hogy mennyire fogja ez a rentábilis megvalósítást szolgálni, ugyanakkor az atomerőművi beruházásnál egy kontra-reaktív megoldást választanak, ugyanis a nukleáris biztonság megítélésénél - ez világtendencia - a nyilvánosság, az őszinteség csak javítja a helyzetet,

hogy a közvélemény elfogadja a nukleáris energiát. Mindenféle titkolózás a társadalom számára nehezen elfogadható, és rontja az elfogadottság szintjét.

Tehát amikor önök pár nappal azután, hogy a sürgősséggel áterőltetett közbeszerzési törvény hatályba lépett, behoznak ide egy 15 törvényt módosító javaslatot, az a magyar nyelv találmányából adódó közmondásnak - vagy azt hiszem inkább, ez csak szólás, mert elég rövid - az igazságát bizonyítja, hogy hamar munka ritkán jó. Tehát ez a jogalkotási folyamat, ami kezdődött a november 1-jén hatályba lépett közbeszerzési törvénnyel, és folytatódik most ezzel a 15 törvényt érintő módosítással, azt mutatja mindenkinek számára, hogy ez a hamar munka, amit önök elvégeztek, ritkán jó.

Én nagyon empatikus vagyok, és igazából sajnálom az önök szakmai állományát, akik ezen dolgoznak, mert ott kétféle ember van. Az egyik, aki átlátja, próbálja jól megírni, és szenved azért, hogy nem hagyják neki. A másiknak valószínűleg vannak céljai, vannak vele szemben politikai elvárások, hogy mi hogyan legyen áthidalható, ők pedig feltehetően nem látják át ezt a folyamatot, mert az élet bizonyítja, hogy nem konzisztens jogszabályokat alkotnak.

Tehát én azt javaslom önöknek, hogy a saját szándékaiknak, illetve a hangoztatott céljaiknak megfelelően járjanak el; az olyan célok, amiket megfogalmaztak az előterjesztésben, illetve a kormánypárti képviselői hozzászólásokban, amikhez mi is tudunk csatlakozni, hogy a közbeszerzés legyen világos, áttekinthető, a szakma és a közvélemény számára kontrollálható, ne csak az ön bevezetőjében vagy a képviselői hozzászólásokban szerepeljenek, hanem tükröződjenek egy konzisztens, megvalósítható, végrehajtható törvényjavaslatban is.

Tehát milyen területeket itt érintenek, ezeknek a nagy részére már az eredeti Kbt. vitájában mi felhívtuk a figyelmet. Tehát ezek a hiátusok, amiket most önök itt pótolni igyekeznek, már akkor is világosan láthatóak voltak, és igazából nem értjük, hogy mire föl volt annak idején az a nagy mellény, amivel ezeket az észrevételeinket egyszerűen figyelmen kívül hagyták.

És igazából az is nehezen érthető, hogy ha akkor nem sikerült ezeket teljességében áttekinteni, akkor most miért nem végeznek egy alaposabb munkát. Tehát itt az előterjesztés, a salátatörvény javaslata sajnos azt tükrözi, hogy a kormány ismételt és elkapkodott hozott döntést. Igazából persze megvan a jó szándék, hogy minél hamarabb felhasználhatóak legyenek a közbeszerzések területén is uniós források, ezzel az eredeti szándékkal természetesen mi is egyetértünk, de kritikusan tartjuk, hogy ez a javaslat továbbra is rombolja a közbeszerzési folyamatoknak azt a demokratikus megközelítését, ami a kontrollra, az áttekinthetőségre vonatkozik, és továbbra is torzítja a piaci versenyt.

Ez a tervezet továbbra sem tudja szűk korlátok közé szorítani a közpénzek elköltését, annak a garanciáját ez az előterjesztés sajnos nem tartalmazza.

Mindezek alapján, értékelve, hogy legalább felismerték, hogy eredeti formájában az új közbeszerzési törvény működésképtelen, és tettek egy kísérletet, hogy komplettírozzák, ez nem tekinthető olyannak, ami a saját maguk által kitűzött céloknak is megfelelne, így aztán az MSZP részéről ezt sajnos nem tudjuk támogatni.

(15.20)

Javasoljuk, hogy szélesebb szakmai körben vitassák meg ezt, és akár uniós szakértőket is bevonva alkossanak egy használható, működőképes, a szakmai és a szélesebb értelemben vett közvélemény kritikáját és támogatását is bíró közbeszerzési törvényt. Nagyon lényeges kérdésről van szó, a közbizalomról van szó, a közpénzek felhasználásáról van szó. Nem célravezető ilyen toldozgatással-foldozgatással haladni, ezért én azt javaslom, hogy ne ezt az utat válasszák, hanem szerkesztett változatban egy áttekinthető, szakmailag megalapozott törvényt hozzanak ide. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Józsa képviselőtársam javaslatát nem ismétlem el, de megerősítem az első mondatomban.

A második mondatom arról szól, hogy a közbeszerzés tekintetében ma két alkalommal, azaz most második alkalommal tárgyalunk közbeszerzést érintő ügyeket, egyrészt a 6985., másrészt pedig a 6983. törvényjavaslat kapcsán. A nemzetközi fejlesztési együttműködés, a nemzetközi humanitárius segítségnyújtás és közbeszerzés kérdésköre volt az egyik, amelyik az 1. napirendi ponton szerepelt a mai parlamenti ülésen, most pedig a közbeszerzés a 6983. törvényjavaslat keretei között az utolsó napirendi ponton.

Szeretném felhívni a figyelmet, elnök úr, s ha szabad, elnök úrnak is ajánlom megfontolásra, mérlegelésre, hogy a Hszabály 33. §-a kimondja, hogy egyugyanazon téma - most a közbeszerzésről beszélek - két alkalommal, két formátumban nem tárgyalható a parlament falai között. Ráadásul nemhogy egy ülészakon belül, nem egy időszakban, hanem egy napon történik ennek a két törvénynek a tárgyalása. A 6983., amit most tárgyalunk, az én ismereteim szerint megelőzi a 6985-öst a beadásból fakadóan, úgyhogy most ennek a vitának van létjogosultsága ilyen értelemben, de annak a vitának, amit az 1. napirendi pont kapcsán lefolytattunk, azáltal, hogy ennek, amelyiknek a megelőzés okán van létjogosultsága, nem volt létjogosultsága szerintem. *(Dr. Józsa István: Sérti a Házszabály 33. §-át.)* Igen, erről van szó! Meggyőződésem szerint sérti a Házszabály 33. §-át ez a folyamat. Érdemesnek tartanám majd ezt megvizsgálni.

Ha igazam van, akkor azt szeretném mondani, mivel úgy látom, hogy a terebélyes kormányzati struktúra nem elégséges ahhoz, hogy megfelelő koordinációt lásson el, ezért nyugodt lelkülettel - bár még nem egyeztettem a dologban - Hiszékeny Dezső jegyzőtársammal karöltve akár ellenszolgáltatás nélkül is segítünk abban, hogy a házszabálynak való megfelelés megtörténjen a kormány részéről, amikor ilyen típusú előterjesztéseket a házszabályhoz illetően szerintem nem helyesen és nem törvényszerűen tesznek meg. Hát ennyit a formáról, de ez is fontos, mert ha van házszabály, akkor azt gondolom, hogy ezeket a formákat is be kell tartani.

A dolog másik része az, hogy a közbeszerzési törvény, amely a korábbiakban tárgyalásra került a parlament falai között, november 1-jével hatályosult, tehát november 1-jétől van „üzemképes” állapotban, működik a törvény. Magyarra fordítva a szót, most 5-e van, azaz eltelt négy nap, és azzal találjuk magunkat szembe, hogy egy új törvénytervezetet tárgyalunk, máris hozzányúlunk ahhoz, ami négy nappal ezelőtt hatályosult. Ráadásul a benyújtás emlékképeim szerint még meg is előzi az előzőleg tárgyalt törvénytervezet hatályosulási időpontját. Hát, elég faramuci ez az egész történet, azt kell mondjam, hogy nem tűnik túl átgondoltnak, és úgy ítélem meg, hogy nem is az az a fajta törvényalkotási munka, amit konkrétan e tekintetben is, de egyébként más törvények kapcsán is szülnek.

A közbeszerzéshez illetően konkrétan, a formai dolgokon túl, az olvasataim azt mondatják velem - példákat idézek, Transparency International -, hogy a magyarországi közbeszerzések súlyos korrupciós kockázatokkal bírnak. Ha ez így van, akkor nyilván van tennivaló e tekintetben. Ezek a súlyosnak mondott korrupciós kockázatok az Európai Bizottság 2015. április 10-i határozatában is felfedhetők az én értékítéletem szerint. A gazdasági operatív programot érintően mondom példát erre. Súlyos gondokat tár fel, például a túlárzás kérdéskörét, ami a piaci áraknál drágábban történő befogadásokkal párosul.

Mindezek mellett a verseny és az átláthatóság kérdésköre is feszegethető. Az Európai Unió magyarországi országjelentése is utal erre a szoros szerződéses kapcsolatok kérdésköre alapján az üzleti és a politikai körök viszonylatában. Szerintem érdemes ezeket a gondolatokat szem előtt tartani és mérlegelni, mert amikor nemzetbiztonsági szempontokra való hivatkozások alapján adott esetben zárt vagy verseny nélküli közbeszerzések lefolytatására kerül sor, akkor ezek legalább a kételyeket felvethetik, hogy minden rendben van-e.

De nem akarok kitérni azokra a példákra, amelyeket már más képviselőtársaim mondtak, például a kerítésépítési történet kapcsán a fajlagos költségek és sok minden egyéb más tekintetében. Minden ismeretemet azt támasztja alá, hogy tényszerű megállapításokról van szó ilyen értelemben.

Adott esetekben a közbeszerzések keretei között bizony pont a fordítottja zajlik mindannak, mint

aminek kellene, mármint hogy olcsóbban és hatékonyabban lehessen végrehajtani dolgokat. Éppen hogy drágábban és olyan körök érdekeit szolgálva, amelyek adott esetben bizonyos értelemben a politikával valamilyen kapcsolatban állnak. S ha ez így van, márpedig elég sok példát hallunk, látunk e tekintetben, akkor azt hiszem, hogy ez így nincs rendjén. Ha közbeszerzés, akkor ezeket a típusú kérdéseket bizonyos értelemben újra kell gondolni, hogy az a fajta „testre szabottsága” ne legyen meg a történetnek, hogy amikor néhány évvel ezelőtt voltunk, akkor más oligarchák jutottak hozzá forrásokhoz, mint amikor most az új oligarchák megjelentek. De végül is mindegyik köthető módon ott van vagy ott volt a kormányzat közelében.

Nem emlékszem a pontos számokra, csak nagyságrendet tudok mondani, de a közbeszerzés keretei között például Simicska és a Simicska-konzorciumok, -érdekeltségek 400 milliárd forintos nagyságrendű forrás utolérését teheték meg. Ha jól mondom ezt a számot, s azt hiszem, jól mondom, a 400 milliárd forint tudják, mennyi? 400 ezer millió forint. Csak azért, hogy érthető legyen azok számára is, akik hallgatják vagy nézik azt, amiről mi beszélünk.

Aztán Simicska oldalra sodródott, oldalra sodorták, voltak kinyilatkoztatásai, jelzővel illesztett kinyilatkoztatásai, s ezek valószínűleg nem segítettek abban, hogy a későbbiekben úgymond a barátok közé tartozzon, de jöttek helyette újak, vannak új gázszerelők, vannak mások, akik megfelelő könnyedséggel jutnak hozzá a közbeszerzésen keresztül bizonyos források sokaságához. Azt gondolom, ez nincs igazán rendjén. Nem jó az, ha ilyen torzulásokon keresztül jutunk el odáig, hogy kik jutnak fejlesztési forrásokhoz vagy bármilyen más típusú állami támogatáson keresztül forrásokhoz. A közbeszerzés szerintem nem erre való.

A közbeszerzés tekintetében most jelesül ez a törvénytervezet azt mondja, hogy a 25 millió forintnál nagyobb összegű támogatások - ilyen értelemben mindegy, hogy európai uniós támogatás vagy állami támogatás - automatikusan közbeszerzési kötelezettség alá tartoznak. Tehát ha 25 millió forintnál nagyobb a támogatás, akkor automatikusan közbeszerzési eljárás alá tartozik.

(15:30)

Ez az a ma már itt talán említett négy szereplős történet, hogy négy ajánlattevő megjelenésével kell hogy párosuljon, és a 100 millió forint feletti értékhatáronál pedig nyílt eljárások lefolytatását kell végezni.

Na de most ebben a törvénytervezetben - ha én jól olvasom, ha nem, akkor segítsen, államtitkár úr - az a változás benne van, hogy ez az automatizmus felborul. Gyakorlatilag a 25 millió forintnál nagyobb EU-s és állami támogatások esetében az az automatizmus, amely a közbeszerzési eljárások kö-

telmét magában hordozta, az a jövőben mégsem lesz igaz, ha egyedi kormánydöntéssel - ha jól emlékszem - és emellett egyedi munkahely-teremtési támogatással párosuló folyamatok fognak életre hívódni. Azt gondolom, hogy bizonyos esetekben és bizonyos értelemben van jelentősége annak, hogy hol teszünk könnyítéseket. De azt is szeretném hozzatenni, hogy a könnyítések megtételének olyanoknak kell lenniük, amelyek a társadalom javát szolgálják és nem egyesek javát szolgálják.

Józsa képviselőtársam szólt egy konkrét dologról, az akkreditációs szabályok ismerete kérdésköre, ami homály bizonyos értelemben előttünk. Ez arról szól, hogy a közbeszerzési szaktanácsadóknak a korábbi esztendőkből elég kemény szakmai követelményrendszereknek kellett tudni megfelelni ahhoz, hogy ezt a fajta tevékenységet folytathassák. Most itt belépnek az ügyvédek. A kérdés igazából az, hogy csak úgy, vagy hogyan, miképpen. Azokat a sajátosságokat, szakmai tudást, amit a közbeszerzési szakértőknek is el kellett sajátítaniuk és tanúbizonyosságot kellett tenni róla, ugyanígy meg kell tenni az ügyvédeknek is? Vagy éppen nem kell megtenni, mert van néhány haver, akibe belebotlottak az elmúlt időszakban, és ügyvédi jogosítványokkal bírva ők majd ezeket a feladatokat el tudják látni, adott esetben még akkor is, ha úgymond a közbeszerzési szaktanácsadóhoz illeszthető, kapcsolt, elvárt tudással, adott esetben olyan mélységben nem is bírnak vagy nem rendelkeznek. Erre jó lenne egy korrekt, tisztességes választ adni, hogy lehessen látni az elkövetkezendő időszak történéseinek az alakulását.

Azt én nem tudom másképp mondani, nem is akarom, én elfogadhatatlannak tartom, hogy egy társadalmi egyeztetés kapcsán uszkve egy napot - egy napot! - biztosítanak. Gyakorlatilag ennyit szántak a társadalmi egyeztetésre. Lehet majd valami más mondani, de a tényszerűség erről szól. Azt sem nagyon tudom tolerálni, hogy egy salátatörvényben szerintem újra elkapkodják ezt a döntést, ami ehhez a kérdéskörhöz illesztődik, illetve ami már elhangzott, hogy a korábbiakban elmondtuk azokat a dolgokat, amelyeket most szerintem házszabálysértő módon hoznak a Parlament falai közé, hogy akkor meg kellett volna tenni. Nem tették meg. Most, mondom, formailag szerintem házszabályellenesen teszik meg, de azt gondolom, hogy ezt is olyan ütemben, illetve olyan beltartalommal, ami elkapkodottá teszi ezt az egészet, és a későbbiekben majd ezeknek a korrekciójára kell újra sort keríteni.

Valahol az az érzetem, hogy ezzel egy picit teret engednek. Azt már nem akarom mondani, mert nem így gondolom, hogy legalizálni kívánják, de teret engednek a korrupció további erősödésének, ami egyébként is az európai értékítélet szerint különféle vizsgálati tapasztalatok alapján nem csökkent, hanem nőtt az elmúlt esztendőkből Magyarországon. Ebben nem az emberek által elkövetett, hanem a kormányzathoz kapcsolódó dolgokat is fessegeti nagyon sok kutatás és vizsgálat.

Úgy látom, hogy azokkal a folyamatokkal, amelyeket generálnak, torzítják a piaci versenyt, tovább torzítják a piaci verseny alakulását. Azt is szeretném hozzátenni, hogy bizonyos értelemben a közpénzköltés korlátoknélküliségét próbálják megteremteni. Tehát olyan széles sávon nyitják meg adott esetben a közbeszerzés alól történő kivonulás lehetőségét, ami gyakorlatilag a közpénzköltés korlátoknélküliségéhez vezet vagy abba az irányba mutató. Tudja, államtitkár úr, a 6985. számú, reggel tárgyalt törvénytervezet arról szólt, hogy nem kell alkalmazni az uniós normákat, értékhatárokat, ha külügyi segélyezési ügyben lépünk előre, vagy ha humanitárius segítségnyújtásban vagy válságkezelés során történő döntéseket szülünk.

Vannak ebben olyanok, amelyeket meg lehet érteni, el lehet fogadni, támogatni is lehet, de mindazzal, ami a mostani 6983-ason keresztül visszatükröződik, az egyedi kormánydöntéseknél vagy az egyedi munkahelyteremtési támogatásoknál való kiegészítésével párosul, ezt még egyéb más dolgokkal is ki lehetne egészíteni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Igen, elnök úr, köszönöm szépen.

Jó lenne, ha egyszer egy blokkban végiggondoltan hoznának törvénytervezetet a Ház falai közé, és az ellenzék által elmondott javaslatokat is számításba vennék. Remélem, hogy egyszer ez is be fog következni. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy nagyon fontos törvényről tárgyalunk ismételten, és óhatatlanul is az általános vita során itt most felmerülnek és a képviselőtársaim felszólalásában is felmerülnek azok az anomáliák, amelyek a közbeszerzést sajnos körüllegik Magyarországon. 2010 óta önkéntől folyamatosan azt hallhatjuk, és én még el is hiszem esetleg, hogy önök jó szándékkal azt a helyzetet is próbálták Magyarországon előteremteni, megvalósítani, hogy átlátható, minden lobbától mentes közbeszerzési eljárások és közbeszerzési közeg legyen ma Magyarországon. A probléma csak az, hogy önök ezt 2010 óta ígérik.

Kezdődött ez az ígéretes anno Orbán Viktornak azon híres mondatával, hogy itt lejárt az offshore-lovagok kora és hasonló mondatokkal, aztán azt vesszük észre, hogy ezekből nem lesz semmi. Hiszen az elmúlt 25 évben sem volt Magyarországon semmi rendben szinte a közbeszerzésekkel, de azt lehet mondani, 2010-től, a második Orbán-kormánytól kezdve az az egész közvélekedés az önök hathatós munkájának köszönhetően, hogy amikor valaki azt hallja, hogy közbeszerzés, akkor rögtön a mutyiról, a lopásról és a kiskapukról kezd el beszélni, mert ez jut az eszébe.

Itt sorolhatnánk azt a nagyon-nagyon sok ügyet, ami idehozható akár csak példának is. Beszélhetünk itt az NFÜ bukásától kezdve azon keresztül, hogy itt különböző oligarchák attól függően, hogy éppen mennyire álltak közel az Orbán-kormányhoz, hogy nyertek közbeszerzési eljárásokat, aztán utána hogyan estek ki ebből a pikszisből, aztán utána hogy nem nyertek közbeszerzési eljárásokat, érkeztek újak helyettük, ezt mind-mind elmondhatnánk, de egy biztos, hogy az okoskodások és az ügyeskedések színterévé vált Magyarországon sajnos a közbeszerzési eljárások köre.

Itt említhetnénk azokat a közbeszerzési értékhatár alatti megbízásokat, amik épphogy csak alatta voltak, aztán mégsem kellett volna, egy csomó olyan ügy, ami szerintem egyébként köztörvényes bűncselekmény is, de hiába tettünk az elmúlt években számtalan feljelentést az ügyészség felé, ezekben az ügyekben valahogy mindig megakadt a nyomozás, és valahogy mindig az derült ki, hogy itt nem is történtek szinte bűncselekmények.

Hogy mi támasztja alá? Alátámasztja az is, gondoljanak bele, hogy ezek az ügyek talán nincsenek annyira szem előtt. Ahogy Apáti István képviselőtársam elmondta, ha egy ennyire szem előtt lévő ügynél, mint a déli határunk megvédésénél, amire egész Európa, egész Magyarország figyel, ilyen túlázások történhetnek, mint amiket ő folyamatosan felsorolt, önök megengedik maguknak azt, hogy mondjuk, egy ilyen beruházásnál, egy ilyen projektnél is mutyizásra alkalmas gyanú merülhessen fel, akkor már nagyon nagy gond van. Akkor mi van azoknál az ügyeknél, amelyek nincsenek ennyire előtérben?

Arra szeretném felhívni kormánypárti képviselőtársaim figyelmét, hogy mi ennél a kérdésnél, a kerítésépítésnél nem fogunk megállni, mert nem ment el a fülünk mellett egy ilyen elég kicsinek tűnő hír az elmúlt napokban, nevezetesen az, hogy Szlovénia is gondolkodik azon, hogy kerítést épít a határára, a horvát-szlovén határra, ami egyébként véleményünk szerint helyes lenne, hiszen a schengeni határt próbálná megvédeni Szlovénia.

(15.40)

De hogy még azért nem kezdték el, szólnak róla a hírek, a kerítésépítést, mert nem érkeztek meg még ezek az úgynevezett NATO pengés szögesdrótok, és a hírek arról szólnak, két variációt említenek, az egyik az, hogy Lengyelországból szerzik be ezeket a NATO szögesdrótokat, a másik az, hogy Magyarországtól vásárolják.

És itt ismét fel fog merülni az a kérdés, hogy vajon ki fogja eladni a szlovénoknak ezeket a NATO-drótokat, ha van, vajon a beszerzés és az eladás között lesz-e bármilyen árrés, és vajon keresni fog-e ezen valaki. Tehát azért szólok csak előre, hogy felkészülhessenek arra, hogy ebből ne legyen nagyobb botrány, hogy mi nyomon fogjuk követni, és igen, megpróbáljuk majd kideríteni azt, hogy vajon Szlo-

vénia tényleg tőlünk szerzi-e be a kerítéséhez a létesítményeket. És kérdés az is, az is felmerül, és jogosan merül fel, hogy vajon működhet-e Magyarországon normálisan a közbeszerzés ilyen előzményekkel kapcsolatosan. És azt kell mondanom, hogy működhetne, és egyértelműen tudok rá példát is mondani önöknek.

Tehát lehet törvényeket változtatni, lehet új szabályokat előírni, a lényeg mindig az, hogy ezekből a törvényekből és ezekből a szabályokból mi mennyit tartunk be. És még egyszer mondom, jóindulatom jeléül fejezem ki: én elképzelhetőnek tartom azt, hogy mondjuk, Lázár János azokat a kijelentéseit, amik arról szóltak, hogy itt egy átlátható, tiszta, lobbimentes közbeszerzést szeretne Magyarországon megvalósítani, ő komolyan is gondolta. A probléma csak az, hogy önök annyira el vannak kötelezve bizonyos emberek, bizonyos nagyhatalmú emberek felé, akik mondjuk, ezekben a közbeszerzési eljárásokban részt vesznek, vagy annyira el vannak kötelezve bizonyos offshore-cégek felé, akik szintén szeretnének ezekből a pénzekből elrakni valamennyit a saját zsebükbe, hogy nem tudnak ellenállni ezeknek a dolgoknak, és nem tudnak ennek a lobbitevékenységnek ellenállni, éppen ezért van ennyi probléma a közbeszerzések környékén.

És akkor engedjék meg, hogy felhozzam azt a példát, amire azt mondom, hogy működhetnének Magyarországon normálisan is a közbeszerzések. Ha megnézik, és nyugodtan vissza lehet nézni, 2006 és 2010 között a Fővárosi Közgyűlés teljesen hivatalosan, tehát bíróságok által megítélten a közbeszerzési eljárásokon elindult és a közbeszerzési eljárások során úgymond kárt szenvedett cégeknek kártérítésként 6, azaz 6 milliárd forintot fizetett ki. Tehát négy év alatt olyan cégeknek, akik csak elindultak közbeszerzési eljárásokon, de valami oknál fogva ők kárt szenvedtek, 6 milliárd forintot fizetett ki az akkori, ugye, tudjuk, SZDSZ közeli főpolgármester vezetése alatt lévő önkormányzat.

Aztán a fővárosi közbeszerzési bizottságnak 2010-ben egy jobbkios elnöke lett. Ennek a jobbkios elnöknek - csak két rövid történetet mondok el - az első ténykedése az volt, hogy egy beruházásnál ő is elment a legelső ilyen megbeszélésre, beült és végighallgatta, ült egy asztalnál, ahol éppen arról egyezkedtek a különböző fővállalkozók és alvállalkozók, hogy ki mennyiért mit fog csinálni, azt hogy fogja túlszámlázni és kinek fog számlázni. És mikor érkezett hozzá a kör, és megkérdezték, hogy melyik cégtől jött, mondta, hogy nem cégtől jött, hanem ő az új közbeszerzési bizottsági elnök, és amit itt hallott, egyszerűen felháborító. Hozzáteszem, utána új közbeszerzési eljárást indítottak el erre a projektre, mert természetesen itt is túlárazások lettek volna. És akkor itt jön a példa, amit mondtam, tehát még egyszer mondom, 2006-2010 között 6 milliárd forintot fizet ki közpénzből a fővárosi önkormányzat, és vajon mennyit fizet ki 2010 és 2014 között, amikor egy

jobbkios elnöke van a közbeszerzési bizottságnak? Nulla, azaz nulla forintot. Nulla forintot.

Tehát négy éven keresztül a fővárosban normálisan tudtak menni a közbeszerzési eljárások. Miért tudtak normálisan menni? Azért, mert mi senkinek nem vagyunk elkötelezve, hozzánk nem lehetett oda-jönni, és azt mondani, hogy ezt így kellene csinálni vagy úgy kellene csinálni, ennek kellene kedvezményt adni vagy annak kellene kedvezményt adni, ennek kellene kedvezményes eljárásban történnie - vagy ennek kellene nyernie. Úgy mentek le a közbeszerzési eljárások minden egyes esetben, hogy az abszolút megfelelt a hatályos jogszabályoknak és törvényeknek. Hát ez az alapja Magyarországon annak, hogy egyébként normálisan működhetnének a közbeszerzési eljárások, hogy meg kellene felelnie a törvényeknek és a szabályoknak. Hiszen hiába hozunk mi itt törvényeket, hiába hozunk mi itt különböző szabályokat, ha azokat nem tartjuk be.

És erre az utolsó példa, amit el szeretnék mondani, önök hozták, tudják nagyon jól, 2012. január 1-jétől életbe lépett az, hogy átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű offshore-cégek Magyarországon nem juthatnak állami pénzekhez, nem juthatnak hozzá közpénzekhez. Tehát ez azt jelentette, hogy az uniós pályázati forrásoknál sem pályázhattak, hiszen ez egy vita mindig, hogy ez közpénznek számít-e Magyarországon. Véleményünk szerint közpénznek számít. Főleg abban az esetben számít közpénznek, amikor tudjuk nagyon jól, hogy az uniós pályázatoknál 15 százalék magyar közpénz is benne van. Mégis mi történt, mikor megnéztük 2012. január 1-je után fél évvel, hogy a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség vajon milyen pénzeket adott ki? Az történt, hogy 37 milliárd forint értékben találtunk olyan kifizetéseket, amely átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű offshore-cégekhez vándorolt.

Hát hiába van rá egy törvény, ha nem tartják be! És ebből a 37 milliárd forintból az én saját tudtommal egy fillért eddig nem pereltünk vissza, és egy fillért nem kaptunk vissza. Ez mind közpénz volt. Tehát még egyszer mondom: mi azt szeretnénk, ha Magyarországon valóban az valósulna meg, amit önök szavakban és retorikában folyamatosan mondanak, amikor majd Jobbik-kormány lesz ebben az országban, akkor ahogy a példa is elmondta, a Fővárosi Közgyűlésnél említett példám meg is fog valósulni, a Jobbik-kormányánál, higgyék el nekem, átlátható, mindenki által normálisan ellenőrizhető és normális közbeszerzési eljárások fognak lefolytatódni, és csak úgy fog közpénz elköltésre kerülni, ha arról mindenki normálisan tud, és azok a cégek fognak nyerni, azok a cégek fognak helyzetbe kerülni, amely cégek a legjobban megérdemlik egy-egy közbeszerzési eljárás alapján. És nem az fogja eldönteni nálunk, hogy ki nyer, nem a fogja eldönteni nálunk, hogy ki végezhet el különböző munkákat, különböző beszerzéseket, hogy az kinek a barátja, a rokona, a sógora vagy éppen a veje.

Tehát a Jobbik Magyarországért Mozgalom, amikor hatalomra kerül, akkor meg fog valósulni Magyarországon az, hogy normálisan működjenek a közbeszerzések, addig viszont csak reménykedni tudunk abban, hogy ha hozunk is törvényeket, és ezeket a törvényeket annak érdekében hozzuk, hogy esetleg normálisabbak legyenek a közbeszerzési eljárások Magyarországon vagy az egész közbeszerzéshez kapcsolódó légkör Magyarországon, ez csak akkor valósulhat meg, ha valóban mindenki szeretné, mindenki komolyan gondolja, és függetleníteni tudja magát azoktól az elvárásoktól, amely elvárások sajnos az elmúlt 25 évben jellemezték Magyarországot és jellemezték a XX. századi pártokat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Most kétperces időkeretben Gúr Nándor jegyző úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon röviden: elfelejtettem még egy gondolatot az előbb elmondani, államtitkár úr, és erre szeretném a figyelmét is felhívni. Tehát ha a közbeszerzési folyamatokon keresztül egyéb más utakon is azt az eredményt fogjuk elérni, úgy en bloc, például hogy a lánctartozások - ugye, volt ilyen kezdeményezés a korábbi időszakban - kisimuljanak, megszűnjenek, akkor azt gondolom, hogy van értelme az olyan típusú folyamatoknak, amelyek a korábbi közbeszerzési törvény elfogadása keretei között megfogalmazásra kerültek.

De semmiképpen nincs értelme az olyan típusú intézkedéseknek, amelyek a bizonyos testreszabottságot formálják. Amelyek olyan feltételrendszerek kialakítását adják meg és teszik lehetővé, hogy előre tudottan bemérhető az, hogy a csövön ki jön ki a végén. Tehát ezt nem én mondom, ezt jó értelmű, termelési tapasztalatból fakadóan vállalkozók sokasága, gazdálkodó szervezetek vezetőinek a sokasága mondja, csak nyilván a politika színpadán önöknek nem teszi, mert akkor esélye sincs arra, hogy a közélébe jusson bármilyen támogatásnak is.

Még egy dolgot szeretnék említeni a végén, az pedig az, hogy azok a formális megfelelések, amelyeket önök előírnak, azok nem jók, ha tartalmiságban nem úgy köszönnek vissza a dolgok, ahogy kell. Például a korábbi időszakból fakadóan a közbeszerzések felénél egy cég az, aki ajánlatot tesz.

(15.50)

Ugye, érti, amit mondok? Ez az, ami a testre szabottságot alakítja és megjeleníti. Olyan utat kellene járni, amely a magyar emberek érdekét szolgálja és nem egyesekét. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, kíván-e még valaki a napirendhez hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

(A jegyzői székben Hegedűs Lorántné Gúr Nándor váltja fel.)

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és a képviselő uraknak a konstruktív, kritikus hozzászólásokat.

Többüknél is felmerült a házzsabállyal való összeegyeztethetősége annak, hogy két keretben is tárgyaltuk ezt a törvényt, azonban meglátásunk szerint ezt a házzsabály nem tiltja. Különböző benyújtók esetén van egy előzési elv lényegében, de azonos benyújtók esetében a házzsabály lehetőséget biztosít arra, hogy akár két előterjesztés is tárgyalható legyen. Megpróbálok felszólalásonként végigmenni a felvetett kérdéseken. Elnézést, ha néhol ismételni fogom magam, de többük felszólalásában is voltak azonos elemek, amelyekre szeretnék reagálni.

Először is Hiszékeny képviselő úr hozzászólására szeretnék reagálni. Semmiképpen nem szeretnék szemtelen lenni és olyan kérdéseket feltenni, amelyek nem tartoznak rám, de képviselő úr, az elmúlt egy év nem szólt másról, mint a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarával, a VOSZ-szal, az ellenzéki pártokkal, több civil szervezettel is az új közbeszerzési törvény vitájáról, egyeztetéséről. Több európai parlamenti fórum is volt Brüsszelben, illetve Magyarországon. Ezek mind nyitott ülések voltak. Amennyiben ön hiányolja az egyeztetést az új közbeszerzési törvény mögött, akkor csak fel kell tennem azt a kérdést, hogy az elmúlt egy évben hol volt.

A másik eleme a felszólalásának az alvállalkozók közvetlen kifizetésére vonatkozó kritika volt, amelyet a kedvezményezett kötelezettségévé róhat fel a törvény, illetve hogy van olyan lehetőség, egy olyan intézkedés, azt gondolom, amely igenis fontos. Fontos a körbetartozások felszámolása érdekében, hiszen egészen addig a fővállalkozói számlák kifizetése nem történhet meg, ameddig igazoltan nincs kifizetve az összes alvállalkozó. Ez két módon történhet. Vagy a fővállalkozó igazolja az összes alvállalkozó kifizetését, akit a közbeszerzési eljárás során ő megjelölt mint alvállalkozót, vagy pedig van arra is mód és lehetőség, hogy a kedvezményezett közvetlenül kifizesse ezeket az alvállalkozókat. Amennyiben az egyik eljárás megtörténik, a másik okafogyottá válik. Tehát ez egy olyan lehetőség, amely azt gondoljuk, az alvállalkozói rendszer kifizetését garantálja, és a körbetartozási rendszernek szab gátat.

A képviselő úr által elmondottakban, illetve több felszólalásban is szóba került ez a 25 millió forintos probléma, ami az új közbeszerzési törvényben a gépbeszerzések esetén felmerül, illetve egyfajta beszerzési modellt tesz kötelezővé. Gúr képviselő úr a beszéde végén említette azt az európai uniós vitát, amely a túlárzásból fakad. A két ügy nagyon szorosan összefügg egymással. Európai uniós irányelvet

ültet át a kormány, amikor arról dönt, hogy ezeknél az alacsonyabb értékű beszerzéseknél is - persze ez egy relatív fogalom, hogy mi számít alacsonyabb értékű beszerzésnek - kötelezővé teszi egyfajta eljárásrendnek az alkalmazását. Azonban ez jelentősen különbözik attól, mint amikor egy teljesen nyílt közbeszerzést kell kiírni. Itt azt kell igazolnia a kedvezményezett ajánlatkérőnek, hogy nem egy árajánlat alapján választotta ki azt a szállítót, akit kiválasztott a részben támogatás, részben pedig saját forrás felhasználásával, hanem valóban lehetőséget biztosított arra, hogy a piaci szereplők megmérettessenek. Ennek egy viszonylag egyszerű formája van. A hatóság honlapjára feltölti, hogy milyen ügyben kér ajánlatot. Aki ott jelentkezik, attól az ajánlatot neki kötelezően figyelembe kell vennie, és a másik ügy esetében, illetve további potenciális beszállítóktól is kérhet be ilyen típusú ajánlatokat.

Apáti képviselő úr szóba hozta az akkreditált közbeszerzési tanácsadók kérdését, illetve ennek a szabálynak a vélelmezett felpuhítását, illetve azt, hogy ügyvédek is bekapcsolódhatnak ebbe a munkába. Az ügyvédek esetében csak a jogorvoslati eljárásban van erre lehetőség, a közbeszerzési tanácsadó alkalmazását viszont a közbeszerzési törvény nagyon sok esetben kötelezővé teszi. Tehát nincs meg szerintünk ez a probléma. De amennyiben ezt ön mégis így látja, a szakmai vita során lesz lehetőség erre vonatkozóan módosító indítványokat benyújtani.

Az, hogy van egy olyan iránya az új közbeszerzési törvénynek, amely valóban kisebb mozgásteret ad különböző tanácsadóknak, ez valóban igaz. Azonban a közbeszerzési törvény átalakítása az EU-s pályázati rendszer átalakításával szorosan összefüggően pont azt a célt szolgálta, hogy azoknak az úgynevezett könnyű vagy soft költségeknek a körét jelentősen lehessen csökkenteni, amelyek az előző pályázati rendszert jellemezték. Azt gondolom, abban talán parlamenti konszenzus van, és kevés ilyen ügy van ma Magyarországon, hogy az előző pályázati rendszer, amely 2007 és '13 között működött Magyarországon, túlzottan sok közvetítői igénybevételt tett szükségessé. Nagyon sok olyan esettel találkoztunk, ahol a pályázaton elnyert 100 forint felhasználásából 40-60 forintot nem a pályázat konkrét beruházásának céljára, hanem az ezt körülvevő adminisztrációra, egyéb szabályozásra költöttek. Amennyiben az új közbeszerzési törvény valóban egyszerűbb annál, mint amilyen a korábbi rendszer volt, akkor valóban kisebb külső szakértelmet kell igénybe venni az ajánlatkérő kedvezményezetteknek.

A 25 millió forintos beszerzésre részben választam. Érdemes megfontolni a mezőgazdasági kis családi vállalkozások esetében ezt a kérdést. Itt egy EU-s irányelv betartásáról van szó, de azt gondolom, hogy amennyiben meg lehet találni azt az egyensúlyi pontot, ahol az ajánlatok egymással való versenyzetethetősége szerepeltethető és a legkisebb adminisztratív teher rakható a családi vállalkozások nyakába, abban partnerséget lehet és kell is mutatni.

Nagyon fontos kérdés volt, ha a 3-4 hónappal ezelőtti európai bizottsági vitára visszaemlékeznek, hogy Magyarországon a gépbeszerzések esetén nagyon sok túlárzással találkozunk. Ott megjelent egy olyan vélelem, amelyet szerintem az Európai Bizottságnak és a kormánynak is komolyan kell vennie, mégpedig az, hogy a pályázati rendszer - azt követően, hogy a gazdasági világválság a gazdasági-pénzügyi kondíciókat, finanszírozási kondíciókat megváltoztatta - gyökeresen nem változott meg. Ebből fakadóan nagyon sok esetben fordult elő olyan, hogy a vállalkozói önerő lényegében abban a pufferben volt benne, amivel túlárasták. Ez egy vélelem, nem látjuk ennek a bizonyítottságát, azt azonban mindenképpen látjuk, hogy ezt a kérdést kezelni kell. Azt az ügyet is kezelni kell, hogy azok a túlárzások, amelyek előfordultak ezekben az esetekben, kizárhatóak legyenek. Megnyugtatóként szeretném elmondani, hogy az összes ilyen típusú vitás ügyet lezárta Magyarország kormánya az Európai Bizottsággal, és úgy tudta lezárni, hogy pénzügyi érdeksérelem nem éri Magyarországot.

Pont ebből a kérdésből fakadóan érdekes volt Gúr képviselő úr felvetése. Vagy azt kéri számon a kormánynon, hogy volt egy olyan lehetőség, amelyben túlárasthattak gépeket - még egyszer mondom, nem tudjuk, hogy megtörtént-e, és mivel az Európai Bizottság is elbizonytalanodott ebben, ezt a kérdést vita nélkül sikerült lezárni velük -, vagy azt kéri számon, hogy bevezettünk egy olyan eljárásrendet, amely pont ennek próbál akadályt állítani. El kellene döntenie, képviselő úr, hogy a kettő közül melyik álláspontra szeretne helyezkedni.

A nemzetbiztonsági kivételi kör esetében a kormánynak az a határozott szándéka, hogy a korábbi törvényi szabályozáshoz képest sokkal kisebb legyen az a kör, ahol ezt alkalmazni lehet. Az új létrejövő törvény meglátásunk szerint ezt támogatni fogja. Kérjük ebben az ellenzéki képviselők konstruktív hozzáállását is.

Szilágyi képviselő úrnak szeretnék utalni több mondatára is. Egyrészt az offshore-kérdés kapcsán, másrészt a pályázati rendszer átalakítása kapcsán, harmadrészt pedig azokra a vitákra, amelyek a korrupciós kockázat témakörében lebegnek akár a médiában, akár az Európai Bizottság és a magyar kormány viszonylatában.

Valóban nagyon sok olyan vita van a magyar kormány és az Európai Bizottság között, amely arról szól, hogy legitimnek tekinti-e azt az Európai Bizottság, hogy van egy olyan kormányzat, amely igenis szükségesnek tartja a hazai vállalkozások kiemelt támogatását, betartva minden olyan európai uniós elvárást, amely Magyarországnak mint európai uniós tagállamnak kötelessége, de mégis megadva minden olyan segítséget egy magyar vállalkozásnak, egy kis- és közepes vállalkozásnak, amely segítséget egy német vállalkozás a német kormánytól, egy osztrák vállalkozás az osztrák kormánytól megkap. Miért nem okoz az Európai Bizottságnak problémát,

mondjuk, az építőipari piac koncentrátsága tekintében az, hogy egy osztrák építőipari cég viszi el az összes osztrák építőipari munka 80 százalékát? És miért emlegetnek piac koncentrációt ott, ahol a magyar építőiparnak kevesebb, mint 50 százaléka a magyar vállalkozások által elvégzett munkák aránya? Mi ezt egy legitim vitának tartjuk, és azt gondoljuk, hogy egy önmagát patriotának valló kormányzat esetében kötelesség is ilyen lépéseket megtenni, betartva az uniós szabályokat.

Az NFÜ bukása kapcsán egy olyan rendszert örököltünk 2010-ben, amelynek a működésével akkor sem voltunk elégedettek. Azt mondtuk akkor, hogy nincs más lehetőség, 2013-14 fordulójáig el kell vinni egy rendszert, mert az európai uniós pályázati rendszerbe hétévente egyszer van lehetőség belemenni. Ez 2014-ben megnyílt, és ezt a kérdést, azt gondolom, megnyugtatóan rendeztük.

(16.00)

Az offshore-kérdésre visszautalva: 2013. augusztus 12-én Lázár miniszter úr volt az, aki az NFÜ miniszterelnökségi átvételét követően azonnal elrendelte az összes támogatott esetében ezt a vizsgálatot. Az NFÜ honlapján, illetve most már a Széchenyi 2020-

as honlapon megtalálják az összes olyan céget, projektet, ami a mi megítélésünk szerint megbukott ezen a vizsgálaton, és mindegyik esetében elindult egy szabálytalansági eljárás, ahol az irányító hatóság hozott egy döntést a projektnek kifizetett összegek visszaköveteléséről. Ezt megtámadhatják és sok esetben meg is támadták az érintettek, de ennek az eljárásnak a végén ezeket a pénzeket a kormány viszza fogja követelni, vissza fogja szerezni.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és azt kérem, vegyenek részt ebben a vitában. Azt gondolom, komoly előrelépést érhet el Magyarország, ha a lehető leggyorsabban hoz létre egy olyan közbeszerzési rendszert, ami az uniós szabályoknak megfelel, és a magyar gazdasági érdekeket is figyelembe veszi. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatokat már nem lehet beadni fél perc híján.

A napirendi pontok végére értünk, napirend utáni felszólalásra senki nem jelentkezett. Megköszönöm munkájukat, hétfőn 11 órakor folytatjuk az ülést.

Az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 16 óra 1 perckor ért véget.)

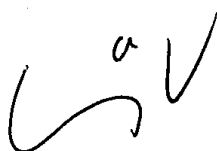
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUOTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)